A
DOUA
VENIRE
A LUI CHRIST

DE PARAMHANSA YOGANANDA
Din scrierile Originale şi nemodificate
ale interpretărilor lui Paramhansa Yogananda
ale spuselor lui
ISUS CHRISTOS
VOL. 3

"Veţi cunoaşte adevărul
şi adevărul vă va face slobozi"
(IOAN 8:32)

AMRITA FOUNDATION, INC.
Publishers
Dallas, Texas
1979

A doua ediţie (Second printing) 1982
Copyright, 1979 (by) Amrita Foundation, Inc.
Publicat în S.U.A. (Published in U.S.A.)
Toate drepturile rezervate (All Rights Reserved)
International Copyrights

Număr de catalog la Biblioteca Congresului: 79-50352
ISBN: 0-973 134-00-7
Imprimat în Statele Unite ale Americii

Toate citatele biblice au fost luate din
Versiunea Regelui Iacob (King James Version)

Fie ca interpretările Sfintelor Scripturi
de către Paramahansa Yogananda
să reveleze Christul Universal
fiecăruia care caută Adevărul.

NOTA EDITORULUI

Paramhansa Yogananda s-a născut la 5 ianuarie 1893 in Gorakhpur, în nord-estul Indiei, lângă munții Himalaya. Încă din fragedă copilărie el a tânjit să-l cunoască pe Dumnezeu, să guste din apele care potolesc (sting) setea Spiritului.

Explorarea sa asupra Infinitului l-a condus către Sri Yukteswar, învățătorul său. Sub călăuzirea învățătorului realizat întru Dumnezeu (God-realized teacher), el a atins Realizarea Supremă şi i s-a acordat titlul de Paramhansa[1] de către învățătorul său în 1935. Paramhansa Yogananda[2] a adus mai târziu Tehnicile speciale de Concentrare şi Meditație lumii vestice, incluzând Kriya Yoga, - care este metoda ştiințifică de accelerare a evoluției spirituale a discipolilor.

În plus, pe lângă aducerea Tehnicilor de Concentrare şi Meditație în vest, marea misiune spirituală a lui Paramhansaji a inclus dezvăluirea interpretărilor percepute intuitiv a Bibliei creştine. În cadrul textului *A doua venire a lui Christ* Paramhansa foloseşte majusculele pentru a întări un adevăr, pentru a ajuta cititorul. În cazurile în care există o redundanță a materialului, el include această redundanță pentru că are legătură şi clarifică noul material introdus.

[1] **Paramhansa** – literal *param* – cel mai înalt; *hansa* – lebădă. Hansa este reprezentată în Scripturi ca vehiculul lui Brahma, Spiritul Suprem; ca simbol al discriminării *hansa* - lebăda albă, se ştie că ea este capabilă să separe adevăratul *soma* – nectar dintr-un amestec de apă şi lapte.

[2] **Yogananda** însemnă „Binecuvîntare (*ananda*) prin unire divină (*yoga*)”

A doua venire a lui Christ

Vol 3

Prefață

Aceste interpretări spirituale primite şi interpretate prin Conştiința Christică sunt metodele pe care Maeştri le-au folosit pentru a arăta lumii platforma comună, ştiinţifică a percepției intuitive în care Biblia creştină, Bhagavad Gita hindusă (Noul şi Vechiul Testament hindus) şi adevăratele Scripturi ale adevăratelor religii îşi pot găsi unitatea. Interpretarea spirituală a Bibliei creştine relevă şi eliberează adevărul ascuns în peşterile întunecate ale studiilor teoretice şi teologice.

Isus Christos a fost crucificat o dată, dar învățăturile Sale creştine au fost şi sunt şi acum crucificate de către oamenii ignoranți. Înțelegerea şi aplicarea acestor învățături percepute în mod intuitiv încearcă să arate că Conştiința Christică a lui Isus, eliberată de crucificarea teologică, poate fi adusă înapoi a doua oară în sufletul oamenilor.

Aceste interpretări sunt născute din intuiție şi se va descoperi că sunt adevărate în mod universal, dacă se meditează asupra lor prin percepție intuitivă.

PARAMHANSA YOGANANDA a scris:
„O, Tu, Christ, Floarea cea mai rară a inimilor”
„O, Tu, Mare Iubitor al fraților îndreptați către greşeală - ca monument nemaivăzut al celui mai puternic miracol al Iubirii care a fost clădit în fiecare inimă când magia puterii vocii Tale a rostit: „***Iartă-i Doamne, că nu ştiu ce fac***”
„O, Păstor al sufletelor, inimile rătăcitoare sunt ele însele căutătoare ale devoțiunii divine. Noi am ascultat muzica bunătății tale infinite care se află peste tot. Unica noastră dorința este să fim Acasă cu Tine, pentru a-l primi pe Tatăl Cosmic cu bucurie, cu ochii deschişi ai înțelepciunii şi să ştim că toți suntem fiii Unicului nostru Dumnezeu.”

(Citate din ediția originală din 1929 a „Şoapte din eternitate”)

CUPRINS

NOTA EDITORULUI 3
A doua venire a lui Christ 4
CUPRINS 5
CHRISTUL UNIVERSAL.....6
O AMINTIRE SACRĂ 7
CAP. 1 A CREZUT ISUS ÎN RENAŞTERE? –ÎNVĂŢĂTURA SA DESPRE REÎNCARNARE 8
CAP. 2 DE CE A SPUS ISUS CĂ CREDINCIOŞII TREBUIE SĂ DEVINĂ CA ŞI COPIII MICI PENTRU A INTRA ÎN CERURI – DE CE DUMNEZEU ESTE UMIL 19
CAP 3. ADEVĂRATA SEMNIFICAŢIE „IAD-FOC” AŞA CUM A FOST FOLOSITĂ DE ISUS ÎN BIBLIE „IADUL DORINŢEI” UNDE FOCUL NU E STINS.....24
CAP. 4 POATE RUGĂCIUNEA SĂ CÂŞTIGE IERTAREA PENTRU OM DE LA SUFERINŢA EFECTELOR LEGII ALE FAPTELOR SALE RELE? 37
CAP. 5 „NICIODATĂ UN OM NU A VORBIT CUM VORBEŞTE ACEST OM” – ISUS ÎŞI CONFUNDA CRITICII ETERNUL ACUM.....44
CAP. 6 „DU-TE ŞI NU MAI PĂCĂTUI” – DE CE A IERTAT CHRIST PE FEMEIA PRINSĂ ÎN ADULTER.....50
CAP. 7 „ÎNAINTE SĂ FIE ABRAHAM, EU AM FOST” – ISUS EXPLICĂ CONŞTIINŢA CHRISTICĂ OMNIPREZENTĂ PRIN CARE TOT TIMPUL ŞI SPAŢIUL SUNT ANIHILATE.....59
CAP. 8 „EU SUNT PĂSTORUL DUMNEZEU; PĂSTORUL DUMNEZEU ŞI-A DAT VIAŢA PENTRU OAIE”.....67
CAP. 9 ISUS ÎL ÎNALŢĂ PE LAZĂR DIN MORMÂNT „EU SUNT RENAŞTEREA ŞI VIAŢA” 73
CAP. 10 ISUS EXPLICĂ SEMNIFICAŢIA LUI SATAN ŞI CUM SĂ DEPĂŞEŞTI ILUZIA LUMII A SA CELE DOUĂ ASPECTE ALE SERVICIULUI OMULUI 80
CAP. 11 TOŢI CREDINCIOŞII TREBUIE SĂ FIE O COMBINAŢIE DE MARTHA ŞI MARIA 91
CAP. 12 SEMNIFICAŢIA INTERIOARĂ A „RUGĂCIUNEA LUI DUMNEZEU” 93
CAP. 13 SEMNIFICAŢIA LUI „CÂND OCHIUL TĂU VA FI UNIC, ÎNTREGUL TĂU CORP VA FI PLIN DE LUMINĂ”.....98
CAP. 14 SFATUL LUI ISUS – CUM SĂ CONSTRUIM O LUME FĂRĂ RĂZBOAIE.....105

CHRISTUL UNIVERSAL

„Dar tuturor celor ce l-au primit, lor le-a dat puterea să devină Fii lui Dumnezeu"

(IOAN 1:12)

Aşa cum o cană mică nu poate să păstreze în ea un ocean, oricât de mult ar dori să o facă, în mod similar cupa conştiinţei materiale umane nu poate să atingă Conştiinţa Christică Universală, oricât de mult ar dori să facă acest lucru, decât atunci când studentul, prin preceptele[3] metodei concentrării şi meditaţiei îşi lărgeşte calibrul conştiinţei sale în toţi atomii (CONŞTIINŢA CHRISTICĂ) înăuntru conştiinţei sale sale. Acest lucru se înţelege din „*l-au primit*". Astfel, după spusele lui Isus, toate sufletele care se găsesc ca fiind suflete unite cu Conştiinţa Christică prin Auto-realizare intuitivă, pot fi numiţi ca „Fii ai lui Dumnezeu".

Toate Scripturile, cum sunt Bhagavad Gita, sau Biblia Hindusă şi Biblia Creştină au o semnificaţie pe trei dimensiuni. Cu alte cuvinte, Scripturile relaţionează cu trei factori ai fiinţei umane, adică material, mental şi spiritual. Astfel că toate adevăratele Scripturi au fost în aşa fel scrise încât ele să servească în beneficiul corpului, minţii şi sufletului omului. Adevăratele Scripturi sunt ca izvoarele Apelor Divine, care pot potoli setea în trei dimensiuni: materială, mentală şi spirituală. În plus, Scripturile, pentru a fi valoroase, ar trebui să ajute cu adevărat pe omul de afaceri, omul mintal şi omul spiritual. Deşi sunt necesare ambele: interpretarea materială şi psihologică, trebuie amintit faptul că autorii Scripturilor au suportat mari suferinţe pentru a scoate în evidenţă că interpretările spirituale sunt de o supremă importanţă pentru om.

Un om care are succes material sau intelectual poate să nu fie cu adevărat, din punct de vedere ştiinţific, un om de succes, care creează un succes perfect al vieţii, pe când un om spiritual este fericit „peste tot", este sănătos, intelectual, mulţumit şi cu adevărat prosper, cu o înţelepciune a-tot-satisfăcătoare. Din moment ce, prin intuiţie autorii spirituali (ai textelor spirituale) au avut viziunea de a face pe oameni în primul rând spirituali, eu voi da interpretarea spirituală, cu interpretările psihologice şi materiale întreţesute. Aceste interpretări vor ajuta deopotrivă aspirantul spiritual, omul intelectual şi omul de afaceri.

Aceste interpretări spirituale percepute în mod intuitiv ale cuvintelor rostite de Isus Christos trebuie să fie studiate în fiecare zi, în mod conştient şi trebuie meditat asupra lor de către adevăraţii creştini şi adevăraţii devoţi ai lui Dumnezeu.

Conştiinţa Christică Universală a apărut sub forma vehiculului lui Isus. Iar acum, prin tehnicile specifice de concentrare şi meditaţie, aşa cum ni se spune în Lecţiile – Precepte (Praecepta Lessons) şi aceste interpretări percepute intuitiv ale Scripturilor, prin aceasta Conştiinţa Christică vine a doua oară, pentru a se manifesta prin conştiinţa fiecărui devot adevărat al lui Dumnezeu.

[3] Iniţial numele organizaţiei şi a învăţăturilor scrise în America alelui Paramhansa Yogananda erau cunoscute ca *Yogoda Sat-Sanga Society* şi respectiv *Yogoda Course.* Mai târziu el a lărgit învăţăturile sale scrise şi le-a modificat numele în *Praecepta*. Tehnicile de Concentrare şi Meditaţie şi Kriya Yoga, aşa cum sunt ele explicate în Lecţiile – Precepte (Praecepta Lessons) sunt disponibile la Amrita Foundation, Inc.

O AMINTIRE SACRĂ

Atunci când Yogananda a început să scrie interpretările sale percepute în mod intuitiv ale spuselor lui Isus, el s-a rugat pentru ca Christ să-l călăuzească în descoperirea adevăratelor semnificații ale cuvintelor sale.

Paramhansaji a fost binecuvântat cu prezența şi cu viziunea lui Isus Christos de mai multe ori în timpul vieții sale. Cu o astfel de ocazie, în anii târzii ai vieții sale, el a pus o întrebare la ce se referă Isus în aceste scrieri.

A fost un moment al unei rugăciuni tăcute, iar camera sa s-a umplut de o lumină albastru-opal şi a apărut Christul ce radia o lumină aurie strălucitoare. Uitându-se în ochii săi uimitori, l-a întrebat pe Christ dacă modul în care el a interpretat învățăturile sale L-a mulțumit.

Imediat în dreptul buzelor lui Christ a apărut un potir (o cupă) care apoi a atins şi buzele sale, iar Christ a răspuns:

„Buzele tale au băut cu înghițituri mari aceleaşi APE VII din care beau şi eu.”

Cuvinte de o asigurare fără egal! Acest răspuns sfânt a fost prețuit ca fiind sacru în inima sa.

CAP. 1 A CREZUT ISUS ÎN RENAŞTERE? – ÎNVĂȚĂTURA SA DESPRE REÎNCARNARE

„Atunci Isus a spus discipolilor săi: „Dacă orice om mă va urma, lăsați-l să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să mă urmeze. PENTRU CĂ ORICINE ÎŞI VA SALVA VIAȚA, ŞI-O VA PIERDE, ŞI ORICINE ÎŞI VA PIERDE VIAȚA DE DRAGUL MEU, O VA GĂSI. PENTRU CĂ, CARE E PROFITUL OMULUI, DACĂ EL VA CÂŞTIGA ÎNTREAGA LUME, DAR ÎŞI VA PIERDE PROPRIUL SUFLET? SAU CE AR DA UN OM ÎN SCHIMBUL SUFLETULUI SĂU?””

(MATEI 16:24-26)

„Lăsați ca orice credincios care vrea să mă atingă pe mine sau Conştiința Christică *să se înalțe prin meditație deasupra conştiinței sinelui său fizic* şi lasă-l pe el să îşi păstreze atenția concentrată constant pe pacea Christică, chiar dacă el este crucificat zilnic de neliniște şi alte judecăți şi distrageri. Pentru că *oricine îşi va păstra viața identificată cu corpul său şi îşi va proteja nebuneşte corpul de judecăți şi de neliniște – simțite în lupta de a medita, – va descoperi că în final va pierde toate bucuriile temporare ale vieții sociale, dar credinciosul care este pregătit să abandoneze plăcerile vieții sale fizice, pentru etern-noul extaz, superior, al Conştiinței Christice simțit în meditația profundă, îşi va salva viața sau o va înzestra cu fericirea eternă a Spiritului. ”*

Rugăciuni în viața ta

„Orice credincios care trăieşte viața Christică şi predică despre ea, prin vibrațiile percepțiilor sale divine şi nu prin citirea unor cărți şi cel care abandonează toate plăcerile fizice ale vieții sau ale corpului însuşi, va atinge imortalitatea. Dacă un om câştigă lumea întreagă, are un câştig mic pentru el, pentru că el nu poate folosi tot confortul din lume într-o viață şi trebuie să piardă regatul de pe pământ în momentul morții.”

„Astfel este o nebunie pentru un om să facă eforturi să câştige bucurii temporare ale vieții lumeşti. Un om care trăieşte identificat cu bogății materiale, descoperă la sfârşitul vieții că el este lipsit de bogății şi lipsit de Conştiința Dumnezeu. Un om, prin intoxicația vieții sale nespirituale, îşi pierde sufletul încurcându-se în ițele ignoranței. Nici o plăcere pământeană, oricât de mare ar fi, nu este destul de bună pentru a răscumpăra fericirea nemuritoare pierdută a conştiinței sufletului sau superconştiinței simțite în meditație. De aceea, nimeni nu trebuie să abandoneze fericirile superconştiinței simțite în meditație şi să prefere bucuria plăcerilor simțurilor.”

„PENTRU CĂ FIUL OMULUI VA VENI ÎN GLORIA TATĂLUI SĂU CU ÎNGERII SĂI; ŞI ATUNCI EL VA RĂSPLĂTI PE FIECARE OM, CONFORM

LUCRĂRILOR SALE. Adevărat, adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea pe Fiul omului venind în împărăția sa."

(MATEI 16:28)

„Când, pentru *Fiul omului* sau *în corp sunt revelate Conştiința Cosmică a Tatălui şi gloria bucuriilor angelice ale sale şi înțelepciunea, atunci credinciosul ştie că fiecare este răsplătit conform muncii sale de meditație* în culegerea recoltei abundente a Conştiinței Dumnezeu. Fiecare credincios, conform profunzimii meditației sale, descoperă îngerii diferitelor stări ale auto-realizării revelate conştiinței sale umane (Fiul omului), prin comuniunea extatică cu Conştiința Cosmică."

Credincioşii văd îngeri

„Fiecare credincios, conform legii cauzei şi efectului sau legea karmei, care guvernează diferite grade de meditație şi toate acțiunile sale, se descoperă pe sine mai îndepărtat sau mai apropiat de Dumnezeu. Credincioşii avansați, în lumina Conştiinței Cosmice, percep suflete avansate destrupate în forma unor îngeri luminoşi. Orice credincios care este ruşinat să exprime bucuriile Conştiinței Christice şi cuvintele de înțelepciune care izvorăsc din ea față de sufletele identificate cu corpul, care au abandonat extazul divin, va descoperi o deteriorare a stării sale a Conştiinței Christice pe care a contactat-o în interiorul corpului său datorită revelațiilor extatice ale Conştiinței Cosmice şi ai îngerilor sacri ai inspirațiilor care izvorăsc din ea."

„Orice credincios care uită să fie curajos şi altruist şi nu încearcă să împărtăşească bucuria extatică cu sufletele identificate cu corpul, va descoperi că conştiința sa devine limitată înăuntrul închisorii propriului său ego. Cel care încearcă să transmită extazul altor suflete, va descoperi că creşte. Un suflet care simte bucuria sa în alte suflete, se simte în mod gradat ca şi Sinele tuturor şi în final devine identificat cu conştiința omniprezentă a lui Dumnezeu Tatăl."

„Toți credincioşii care contactează Conştiința Christică în viața pământeană, dar din cauza fricii de persecuție sau a ridiculizării nu încearcă să transmită conştiința lor fraților lor ignoranți, va descoperi după moarte o deteriorare a Conştiinței lor Christice. Astfel de suflete egoiste, care vizitează Conştiința Christică, în starea de după moarte sunt trimise înapoi pe pământ, pentru a împărtăşi realizările spirituale cu sufletele identificate cu corpul, care sunt copiii adormiți ai lui Dumnezeu."

„Nu va gusta moartea"

„Adevărat, adevărat, eu vă dezvălui cu sinceritate vouă că există credincioşi care stau împrejurul meu, care mai întâi vor simți Conştiința Cosmică atotputernică în interiorul conştiinței lor umane, înainte să facă tranziția de la existența lor prezentă în corp spre un alt plan."

Legea materializării

„ŞI DUPĂ ŞASE ZILE ISUS L-A LUAT PE PETRU, IACOB ŞI IOAN – FRATELE SĂU ŞI I-A DUS PE EI PE UN MUNTE ÎNALT IZOLAT ŞI A FOST

TRANSFIGURAT ÎN FAȚA LOR: ŞI FAȚA LUI A STRĂLUCIT CA SOARELE ŞI ÎMBRĂCĂMINTEA SA ERA ALBĂ LA LUMINA. Şi iată, au apărut Moise şi Ilie vorbind cu el. Apoi i-a răspuns lui Petru şi i-a spus lui Isus: „Doamne, este bine pentru noi să fim aici: dacă vrei, lasă-ne pe noi să facem trei colibe: una pentru tine, una pentru Moise şi una pentru Ilie”.”

„CÂND EL A VORBIT, IATĂ UN NOR STRĂLUCITOR A FĂCUT UMBRĂ LOR: ŞI IATĂ O VOCE DIN NOR CARE A SPUS: ACESTA ESTE FIUL MEU PREAIUBIT, ÎN CARE ÎMI GĂSESC PLĂCEREA; ASCULTAȚI-L PE EL. Şi când discipolii au auzit vocea, ei au căzut cu fața la pământ şi s-au înspăimântat. Şi Isus a venit şi i-a atins pe ei şi a spus: „Ridicați-vă, nu vă fie frică.” şi când ei au ridicat ochii, ei nu au văzut nici un om, în afara lui Isus.”

(MATEI 17:1-8)

Este extrem de important modul în care Isus s-a transfigurat pe sine şi cum Ilie şi Moise s-au materializat pe ei înşişi şi au venit la Isus.

Când o persoană priveşte în mod intenționat un film care este derulat într-un cinematograf, el poate fi atât de preocupat, încât să se gândească că toți actorii şi figuranții din film sunt reali. Când se înalță pe sine şi priveşte filmul mai atent, el înțelege că filmul este produs de o rază de lumină electrică, care cade de ecran. Astfel, el priveşte adevărata lor natură electrică şi ne-asemănarea lor cu formele şi figurile pământeşti reale.

În mod asemănător, majoritatea ființelor umane sunt atât de ocupate să privească filmul pământesc care se derulează pe ecranul conştiinței şi a spațiului lor, încât ei trec cu vederea adevărata natură. Un Maestru care şi-a pus în acord conştiința sa cu Dumnezeu, realizează că pământul - cu solidele, lichidele, substanțele gazoase ale sale, ființele umane, cerul, stelele - nu este nimic altceva decât forme diferite de vibrație ale radiațiilor electro-protonice care se derulează pe ecranul spațiului.

Natura electrică a universului

Isus a fost un mare Maestru care a înțeles natura electrică a propriului corp şi a universului. Atunci când se ruga pe vârful muntelui, având comuniune conştientă cu Conştiința Cosmică, conştiința umană iluzorie în el şi în discipolii săi, care făcea universul să apară ca materie s-a evaporat complet. Acesta este motivul pentru care corpul lui Isus a fost separat de masca iluziei şi din conştiința solidității şi a apărut luminos şi eteric.

Rugăciunea intensificată produce extaz sau unire (n.t. a fi unul cu) Conştiința Cosmică. Un Maestru care a avut conştiința extazului celui mai înalt cu Conştiința Cosmică îşi vede în realitate corpul său şi toate formele lumeşti ca fiind făcute din lumină. Un astfel de Maestru, poate, de asemenea, să-i facă pe discipolii săi foarte avansați să privească toate formele de materie ca fiind făcute din energie electrică. Toți Maeştri eliberați, chiar dacă se unesc cu Conştiința Cosmică, rețin individualitatea lor astfel încât prin simpla voință ei pot ieşi din Oceanul Cosmic şi materializa forma lor în orice mod doresc. Astfel, Ilie şi Moise, fiind suflete eliberate, au rămas în Spirit, dar

şi-au materializat formele şi au apărut pe vârful muntelui cu Isus, conform hotarârii divine.

Ilie a fost gurul lui Isus într-o încarnare trecută

Trebuie notat în mod special că aparența lui Ilie pe vârful muntelui cu Isus Christos a fost foarte semnificativă. Am indicat înainte că Ilie (Elijah) nu era altul decât gurul-perceptor al lui Isus în încarnarea trecută a lui Isus ca Elisei (Elisha). Isus însuşi luase la cunoştință că Ilie venise deja ca Ioan Botezătorul. Astfel *este semnificativ şi uşor de înțeles de ce Isus l-a întrebat pe Ilie reîncarnat sau Ioan Botezătorul să-l boteze, deoarece* ***gurul este cel care dăruieşte botezul spiritual al discipolului***. Când Isus a venit la Ioan pentru botez, Isus a spus: „ÎNGĂDUIE ACEASTA ASTFEL; PENTRU CĂ ASTFEL ÎMPLINIM CELE CUVENITE." (MATEI 3:15), aceasta înseamnă legea divină prin care toți indivizii neprihăniți îşi găsesc eliberarea, prin unirea divină a sufletelor între Guru-Perceptor şi discipol.

Eliberați după hotărârea divină

Trebuie notat cu grijă, de asemenea, că aparența lui Ilie (Elijah) pe vârful muntelui unde Isus era trasfigurat, s-a întâmplat după ce lui Ioan Botezătorul i-a fost tăiat capul şi prin această hotărâre sufletul lui Ilie a devenit complet eliberat în spirit. Acesta este motivul pentru care Ilie a apărut ca Ilie şi nu ca Ioan Botezătorul pe muntele unde Isus a avut experiența transfigurării.

Moise şi Isus împreună pe muntele transfigurării

A fost descris înainte că guru-perceptorul este cel mai înalt mesager ales de Dumnezeu pentru a forma un pact al iubirii necondiționate şi să încerce să se ajute unul pe altul - prin încarnări, - până ce se ajunge la eliberarea finală. Ilie şi Isus, ambii fiind spiritual foarte avansați, au fost în legătură unul cu altul în multe încarnări, necunoscute omului. De aceea a apărut Ilie lui Isus Christos, ca să-i dea puterea lui spirituală, pentru ca el să poată să depăşească, fără dificultate, cea mai dificilă hotărâre – a morții pe cruce.

Moise a apărut cu Isus pentru a arăta că ambii erau conectați inseparabil pe calea spirituală şi a fost conectat în lucrarea divină în numeroase încarnări. Evreii moderni, de aceea, ar trebui să găsească şi să stabilească o frăție cu creştinii. Moise, Maestru evreilor, şi Isus, Maestrul creştinilor, apărând împreună pe Muntele Transfigurării, în gloria divină, ar trebui să fie inspirația creştinilor şi evreilor, care sunt asemănători.

Moise şi Isus, fiind prezenți în Ceruri acum, cu durere privesc conştient diferențele de clan care au apărut între copiii evrei şi cei creştini ai lui Dumnezeu. Corpul lui Isus Christos a venit de la rasa evreilor. Nu este de condamnat întregul popor de evrei pentru că câțiva evrei malefici au fost instrumentele crucificării lui Isus. Evreii ar trebui să ia la cunoştință măreția lui Moise, deoarece el a apărut cu Isus pe Muntele transfigurării.

Cei mari uniți

Prezența unită a lui Moise şi Isus pe Muntele Transfigurării a fost un semnal de avertizare instalată în trecutul întunecat de către Dumnezeu, ca să poată străluci prin Epocile viitoare, pentru a dizolva diferențele întunecate ale denominărilor care există între copiii săi evrei şi copiii creştini.

Vocea care vibrează a Tatălui şi norul ceresc care a incapsulat pe cei trei Mari Maeştri şi pe discipolii lui Isus pe Muntele Transfigurării dezvăluie în mod distinct că tatăl Ceresc avea un mesaj special pentru lume prin viețile eliberate – unite – ale lui Isus, Moise, şi Ilie.

Aparența lui Ilie cu Isus pe Muntele Transfigurării stabileşte, de asemenea, faptul că toate sufletele care caută adevărul, incluzând Marii Maeştri ca Isus, nu pot găsi eliberarea prin ei înşişi sau urmând un învățător orb, ci fiind în acord cu un guru-perceptor trimis de către Dumnezeu. Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la mine, decât dacă-l atrage Tatăl Ceresc.*" Aceasta înseamnă că, numai când un credincios se roagă intens la Dumnezeu pentru a cunoaşte adevărul, poate fi trimis un adevărat Guru-Perceptor pentru călăuzire.

Fiecare credincios ar trebui să-şi amintească că, pentru a găsi un adevărat Guru-Perceptor, el trebuie să se roage în mod constant la Dumnezeu. Şi dacă credinciosul crede complet şi se roagă continuu, atunci cu siguranță că Dumnezeu îi va trimite lui un adevărat Guru-Perceptor. Dumnezeu însuşi îl învață pe discipolul înflăcărat (n.t. flămând) prin intermediul cuvintelor, gândurilor, înțelepciunii şi intuiției unui adevărat Guru-Perceptor.

Isus explică că Ioan Botezătorul a fost în trecut Ilie

„Şi ei au coborât de pe munte, iar Isus i-a însărcinat, spunând: „Nu spuneți nimănui viziunea, până când Fiul omului se va înălța din nou din morți."Şi discipolii l-au întrebat, spunând: „De ce atunci spun scribii că Ilie trebuie să vină primul?""

„Iar Isus le-a spus lor: „Ilie cu adevărat trebuie să vină primul şi să reconstruiască lucrurile. Dar vă spun vouă: că Ilie a venit deja şi ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. La fel va suferi şi Fiul omului din partea lor.""

„Atunci discipolii au înțeles că el a vorbit de Ioan Botezătorul."

(MATEI 17:9-13)

Discipolii nu au înțeles ce a vrut Isus să spună despre: „înălțarea din nou din morți". Ultimul paragraf al Scripturilor ebraice, Vechiul Testament, spunea că: „ILIE TREBUIE CĂ ADEVĂRAT SĂ VINĂ PRIMUL ŞI SĂ RECLĂDEASCĂ LUCRURILE." (MALEACHI 4:5) şi aceasta este profeția despre care au întrebat discipolii pe Isus.

În primul capitol al lui Luca este explicat faptul că Ioan Botezătorul era încarnarea lui Ilie (Elijah) – unde îngerul i-a apărut lui Zacarias pentru a profeți naşterea unui fiu: „ŞI TU ÎI VEI PUNE NUMELE IOAN (verset 13); ŞI EL VA MERGE ÎNAINTEA LUI ÎN SPIRITUL ŞI PUTEREA LUI ILIE PENTRU A PREGĂTI PE OAMENI PENTRU VENIREA DOMNULUI (verset 17)".

Isus a spus: „A fost, de asemenea, scris în Scripturi că fiul omului sau sinele meu fizic va suferi numeroase procese şi va întâmpina rezistenţă de la oamenii pe care îi va învăţa. Prin Conştiinţa Christică din mine ştiu şi declar vouă că Ilie deja a venit, înaintea mea, renăscut la Ioan Botezătorul, care a fost deja decapitat şi primit înapoi în ceruri în starea de eliberare finală ca Ilie, pe care l-aţi văzut cu mine pe munte, unde am fost transfigurat. Deci Ilie a venit deja în corpul lui Ioan Botezătorul, dar oamenii nu l-au recunoscut pe el şi ei deja l-au omorât. Eu fac profeţia că corpul meu, de asemenea, va suferi ca Ioan Botezătorul în mâinile unor oameni ignoranţi."

În cuvintele de mai sus ale lui Isus este marele răspuns pentru toţi creştinii în privinţa faptului dacă Isus credea sau nu în reîncarnare. Unii din profeţii din Vechiul Testament care a prezis reîncarnarea lui Ilie ştia şi nu credea doar aşa, pur şi simplu, că *reîncarnarea era bazată pe legea Cauzei şi Efectului, care guvernează toate vieţile*.

Trebuie reamintit că doctrina reîncarnării este foarte veche. Două sute de milioane de oameni din India, cinci sute de milioane de buddhişti din China, Japonia şi India, preoţii druizi antici şi filozofii eminenţi ai Estului şi Vestului au crezut şi cred în doctrina reîncarnării.

Fără doctrina reîncarnării numeni nu poate explica de ce unii oameni se nasc orbi sau de ce unii se nasc bogaţi, iar alţii se nasc săraci şi alţii sunt născuţi malefici şi unii se nasc buni. Moartea prematură a oamenilor arată, de asemenea, atunci când oamenii într-o stare imperfectă, ei nu pot găsi eliberarea; în mod necesar ei trebuie să se reîncarneze pe pământ ca să primească oportunitatea de a se perfecţiona. Dacă această viaţă este începutul şi sfârşitul, atunci ea dezvăluie în mod clar injustiţia şi părtinirea naturii şi a lui Dumnezeu în a face pe anumiţi oameni buni şi sănătoşi, iar pe alţii răi şi bolnavi.

Isus a spus înainte: „Pentru că Fiul omului trebuie să vină în gloria Tatălui său şi cu îngerii Săi; iar atunci El va răsplăti pe fiecare om, după munca lui." Toate sufletele după moarte, la sosirea în lumea astrală, conform Legii Cosmice care derivă din Conştiinţa Christică, descoperă că ei înşişi sunt judecate conform muncii lor sau karma acumulată de când trăiau pe pământ.

Karma – Legea Cosmică

Astfel legea cosmică eliberează sufletele foarte avansate în Dumnezeu. Ele, depăşind dorinţele materiale, devin piloni sau fiinţe nemuritoare la ferma omniprezentă a lui Dumnezeu şi ele nu mai au nevoie să iasă prin reîncarnare pe pământ.

„CEL CARE BIRUIE (n.t. cel care depăşeşte probele), ÎL VOI FACE PILON ÎN TEMPLUL LUI DUMNEZEU, ŞI EL NU VA MAI IEŞI." (Revelaţii 3:12)

Dar alte suflete, conform dorinţelor lor materiale variate şi activităţilor lor bune sau rele, sunt născute în diferite feluri de familii: bune sau rele pe pământ. Dacă noi suntem instrumentele destinului şi dacă noi trebuie să trăim conform legilor predestinate ale lui Dumnezeu, atunci înzestrarea cu liber arbitru devine nesemnificativ pentru noi. Noi suntem înzestraţi cu liber arbitru şi acţionăm după cum dorim, astfel acumulând seminţele acţiunilor bune sau rele, care guvernează toate vieţile noastre viitoare. Având liber arbitru, noi suntem arhitecţii propriului nostru destin.

Lipsa amintirilor pre-natale nu demonstrează că un om nu s-a reîncarnat înainte, deoarece un om nu-şi aminteşte viaţa sa la naştere sau în primul an de existenţă. Marii sfinţi care îşi pot păstra conştiinţa şi memoria intacte în timpul şi după moarte îşi amintesc cine au fost înainte să moară şi îşi amintesc vieţile trecute după ce s-a născut din nou. Din moment ce Isus ştia cine a fost înainte Ioan Botezătorul – Ilie (Elijah) – tot astfel ştia cine a fost el însuşi – Elisei (Elisha) –, discipolul lui Ilie.

Un judecător pământesc are destulă raţiune pentru a pronunţa termenii sentinţei de închisoare unui criminal conform naturii crimei sale. Tot astfel, cel mai măreţ dintre toţi judecătorii, Legea Cosmică, îi ajută pe oameni să culeagă răsplata sau pedeapsa conform karmei lor sau acţiunilor în planul pământesc. Un milion de încarnări de păcat comise de un suflet pot atrage un milion de ani de încarnări josnice, dar nu mai mult. Un suflet, fiind încarnat în primul rând şi în mod esenţial creat în imaginea lui Dumnezeu, chiar dacă este responsabil de un milion de ani de păcat, nu poate atrage pedeapsa eternă. Faptele finite nu pot culege rezultate infinite.

Omul este imaginea lui Dumnezeu

Atunci se pune întrebarea: cum poate un om, prin acţiuni virtuoase, a uneia sau a mai multe încarnări, să devină eliberat în mod etern? Trebuie amintit că omul, fiind creat după imaginea lui Dumnezeu, este întotdeauna în mod etern bun şi devine doar în mod temporar iluzionat. ***Această iluzie temporară îl conduce pe om la să gândească că el este muritor***. ***Atât timp cât omul gândeşte că el este muritor, tot atâta timp el trebuie să sufere***.

Această conştiinţă muritoare dintr-un suflet se poate extinde la câteva sau la numeroase încarnări, dar printr-un efort de sine şi Legea lui Dumnezeu, fiul rătăcitor găseşte înţelepciunea. Pe cât de repede fiul rătăcitor este iluminat, el îşi aminteşte imaginea eternă a lui Dumnezeu din interiorul său şi se întoarce la Casa Conştiinţei sau Cosmice. Atunci Tatăl îl serveşte pe el cu viţelul gras sau eterna înţelepciune şi îl eliberează pe el pentru totdeauna.

Iluzia este temporară

Omul, fiind făcut în primul rând după imaginea lui Dumnezeu, îşi poate folosi greşit liberul arbitru pentru un timp şi se poate considera pe sine muritor, dar această iluzie temporară nu poate şterge niciodată din el semnul nemuririi şi imaginea lui Dumnezeu şi a perfecţiunii. De aceea, sufletele create în imaginea lui Dumnezeu nu pot niciodată – prin mijloacele iluziei temporare – să fie schimbate în mod esenţial în entităţi malefice în mod etern.

Un bebeluş care nu a fost niciodată botezat şi moare prematur nu a putut să-şi folosească liberul arbitru pentru a fi suficient de virtuos pentru a fi eliberat sau suficient de vicios pentru a fi condamnat. Natura trebuie să-l aducă pe copil înapoi pentru a-i da o şansă să-şi folosească liberul arbitru, pentru a-şi lucra karma trecută din cauza căreia a întâlnit moartea şi să realizeze suficiente acţiuni bune pentru a se elibera pe sine. Deci toate sufletele create după imaginea lui Dumnezeu, după un număr de încarnări de viaţă iluzorie pe pământ, prin efort de sine şi prin trezirea înţelepciunii, în final se unesc în locuinţa lor eternă: în Spirit.

Dacă un suflet nemuritor nu-şi lucrează iluzia într-o şcoală a vieții, el trebuie să meargă la o altă şcoală sau la mai multe instruiri înainte să se întoarcă acasă la Conştiința Cosmică – prin a-şi aminti de nemurirea sa. Sufletele obişnuite de obicei se reîncarnează, fiind constrânse de dorințele lor care le ataşează de pământ; marile suflete vin pe pământ parțial pentru a-şi lucra karma lor, dar în principal pentru a acționa ca fii nobili ai lui Dumnezeu pentru a arăta copiilor pierduți – calea spre casa atot-eliberatoare a Tatălui Ceresc al lor.

Marile suflete pot lua asupra lor karma altora

„Şi când ei au venit în mulțime, a venit la el un anumit om, îngenunchiind la el şi spunând: „Doamne, ai milă de fiul meu, pentru că el este nebun şi pătimeşte rău: pentru că deseori el a căzut în foc, iar deseori a căzut în apă. Şi eu l-am adus pe el la discipolii tăi şi ei nu l-au putut vindeca”.”

„Atunci Isus a răspuns şi a spus: „O, tu, generație necredincioasă, perversă, cât timp voi fi cu voi? Cât timp te voi suferi eu pe tine? Adu-l aici, aproape de mine”.”

(MATEI 17:14-17)

„O, tu, generație de oameni plini de ignoranță şi fără auto-realizări ale Spiritului, am fost atât de mult cu tine şi tu nu m-ai apreciat pe mine şi cât timp voi mai suferi privind agoniile tale şi, de asemenea, pentru a lua karma ta rea asupra mea? Oricum, adu-l pe fiul tău cu mine.”

În cuvintele de dinainte Isus a exprimat mâhnirea pentru că era mereu supraîncărcat cu karma rea a celorlalți. Marile suflete, prin puterea voinței lor, pot curăța de păcate suferința celorlalți în propriile lor suflete şi astfel le pot rechema la viață, la fel cum un om bogat poate salva un infractor de la închisoare, plătindu-i amenda sa. Dar trebuie reamintit că acest lucru se întâmplă doar sufletelor care se căiesc, care, prin karma lor bună, se întâmplă să întâlnească pe un Maestru care poate diminua în mod parțial suferința lor. Iertarea păcatelor şi curățarea de păcate a karmei de către un altul va fi discutată mai complet mai încolo.

Isus ştia că prin acumularea karmei malefice sau a acțiunii păcătoase a altora, în final el va trebui să plătească în forma crucificării corpului său. Isus a renunțat la posesia cea mai dragă a omului: corpul său – pentru curățirea de păcare a karmei altora, prin crucificarea sa.

În timp ce Isus a lăsat corpul său să fie crucificat prin păcatele celorlalți, totuşi prin forța superioară a sufletului, el a reînviat corpul său şi a demonstrat victoria sa peste toată karma sa şi a celorlalți. Înțelegând teribilul chin prin care va trebui să treacă pentru că a luat asupra sa karma celorlalți, el a spus: „Cât timp trebuie să sufăr pentru tine şi să reprezint pedeapsa karmei tale pe sufletul meu?” Chiar dacă Isus realiza că el avea de dus multă karmă rea prin vindecarea fiului posedat al omului, totuşi, datorită infinitei sale compasiuni, el a fost de acord să vindece băiatul.

„Şi ei l-au adus la el; şi când l-a văzut, imediat spiritul s-a scuturat cu putere; şi copilul a căzut la pământ şi se zvârcolea, făcând spume la gură şi Isus l-a întrebat pe tatăl lui: „Cât timp a trecut de când copilului îi vine aşa?”Şi el a răspuns: „Din

copilărie. Şi de multe ori duhul (n.t. spiritul) l-a aruncat când în foc, când în apă, pentru a-l distruge, dar dacă poţi face ceva, fie-ţi milă şi ajută-ne."Şi Isus i-a spus lui: „DACĂ POŢI CREDE, TOATE LUCRURILE SUNT CU PUTINŢĂ CELUI CARE CREDE."Şi imediat tatăl copilului a plâns cu voce tare şi a spus cu lacrimi: „CRED, DOAMNE. AJUTĂ NECREDINŢEI MELE."Când a văzut Isus mulţimea fugind către el, a mustrat spiritul necurat şi i-a spus: „Spirit mut şi surd, îţi comand să ieşi afară din copilul acesta şi să nu mai intri în el"."

„Şi spiritul a ieşit, scuturându-l cu mare putere; copilul a rămas ca mort, aşa că mulţi ziceau: „A murit." Dar Isus l-a apucat de mână şi l-a ridicat; şi el s-a sculat în picioare. Şi când el a intrat în casă, discipolii l-au întrebat pe el privat: „Noi de ce nu am putut să scoatem spiritul acesta?" El le-a spus lor: „ACEST SOI DE DRAC NU POATE IEŞI PRIN NIMIC ALTCEVA DECÂT PRIN RUGĂCIUNE ŞI PRIN POST.""

(MARCU 9:20-29)

O persoană care crede în propria sa putere şi în puterea lui Dumnezeu în mod continuu, fără îndoială, poate realiza orice pe plan spiritual sau material, orice doreşte. Trebuie amintit că oamenii nu trebuie să aştepte să împlinească toate rezultatele prin credința dintr-un moment.

Cum să cultivi credința

Există o cale de a cultiva credința, până când devine credință sau convingere absolută. Credința este atitudinea recipient a minții necesară pentru ca sămânța dorinței să fie plantată. Când solul credinței este udat în mod continuu cu credința în sine şi un Maestru, atunci germinează în credință sau în convingere absolută ca rezultatul dorit să fie îndeplinit.

După cum o persoană învață legile plantării pentru a obține o recoltă bună, tot astfel un individ care care caută adevărul, trebuie să învețe cum să-şi cultive credința, astfel încât să producă rezultatul dorit. Isus cunoştea legile adevărului; el a fost echipat cu Conştiința-Dumnezeu atot-puternică şi ştia că oricine care crede în cuvintele sale, va crea un canal prin care Conştiința Christică poate cu uşurință să fie transferată lui. Toți învățătorii spirituali nu ar putea să spună ceea ce a spus Isus, deoarece ei înşişi nu sunt întotdeauna convinşi de puterea lor atot-creatoare (n.t. care împlineşte totul) a voinței divine şi a credinței născută din intuiție sau din convingere.

Isus a spus: „O, tu, suflet malefic destrupat, tu ai fost surd şi mut în lumea astrală, din cauza karmei tale malefice. În loc să lucrezi la acțiunile tale rele, de ce acumulezi mai multe acțiuni rele în sufletul tău, prin a poseda acest copil înaintea mea? O, spirit rău, din cauză că ai fost mut şi surd, – de aceea obsesia ta a provocat pierderea vorbirii şi a auzului în copil înaintea mea. Îți comand să ieşi afară din acest corp şi să nu-l mai posezi de aici înainte."

În cele de mai sus Isus indică în mod evident că există spirite surde şi mute care încearcă să posede suflete pământene, ca să poată auzi şi vorbi, dar din cauza karmei lor rele, chiar dacă ele posedă în mod ilegal un individ, ele în continuare sunt incapabile să audă sau să vorbească; în acest sens ele distrug corzile vocale şi nervii auditivi ai individului posedat. Asemenea spirite, fiind condamnate de propriile lor

karme să fie surde şi mute, nu pot auzi sau vorbi, chiar când ele posedă alte corpuri. Astfel este imuabila Lege a karmei sau a cauzei şi efectului – care guvernează întreaga viață.

Încărcat de Energia Cosmică

Din cauză că acest băiat a fost posedat de spiritul rău din copilărie, sistemul nervos era complet epuizat. Astfel, chiar dacă spiritul rău l-a părăsit, băiatul apărea ca şi mort. Dar Isus l-a luat de mână şi l-a încărcat cu Energie Cosmică în ea şi l-a ridicat pe el sus. Din acea oră băiatul a fost vindecat.

Isus a spus discipolilor: „Pentru a scoate spiritul rău, care a locuit mult timp în acel băiat, este nevoie de o credință fermă. Atunci când ați dat greş în a-l vindeca prin una sau două încercări, nu ați mai crezut, iar din cauza necredinței voastre, el nu s-a vindecat. Vă declar vouă prin Conştiința mea Christică că, dacă aveți o convingere născută din intuiție prin meditație, fie ea atât de mică cât un bob de muştar, atunci poți spune muntelui de dificultăți să dispară, şi el va face acest lucru. Convingerea lui Dumnezeu este aceea atotputernică şi ea a creat stele, planete, ființe umane. Dumnezeu ştie că El este atot-puternic; El simte în mod intuitiv că El poate să facă orice, aşa că orice lucru gândeşte că poate să facă, face."

Astfel, sufletele, prin meditație mai profundă şi mai profundă, pot în final să dobândească convingerea intuitivă atotputernică a lui Dumnezeu. Când sufletele posedă această convingere intuitivă, ele vor înțelege că toate vibrațiile cosmice ale materiei şi manifestările ei sunt controlate şi ghidate de convingerea inutitivă a lui Dumnezeu. Înțelegând acest lucru, un suflet poate transfera un munte dintr-un loc în altul. Atunci când sufletele avansate găsesc convingerile lor în acord cu convingerile lui Dumnezeu, ele realizează relația dintre intuiție şi materie. Astfel, un suflet evoluat, prin puterea convingerii sale intuitive, poate să creeze orice în materie.

„Toate figurile şi formele dintr-un vis sunt controlate de către imaginația celui care visează. Imaginația visătorului poate crea orice schimbări în visul pe care îl percepe. Astfel că o persoană care poate să viseze la voință înțelege că poate să creeze orice sau orice schimbări în țara visului. În mod asemănător, visul cosmic este susținut de conştiința lui Dumnezeu şi Eu, Christ, fiind în acord cu această conştiință, pot crea orice schimbări în manifestările visului cosmic. Aşa am vindecat pe fiul obsedat al acelui tată."

„Dar amintiți-vă, nu vă spun că, dacă vă imaginați mental un munte că merge de la un loc la altul, o va face. Numai când v-ați dezvoltat credința voastră prin contactul cu Dumnezeu, voi puteți să împliniți orice. Atunci când ați dobândit această Conştiință – Dumnezeu care controlează toate formele visului din cosmos, atunci prin această conştiință, voi puteți crea orice schimbări în univers. Dar vă avertizez cu putere, din nou, că această putere de a împlini orice, prin credință, nu poate să vină prin a nu face nimic sau prin simpla credință. Vine dintr-o cerere constantă de la Conştiința Cosmică în meditație (rugăciune) şi prin a rămâne departe şi a sta departe de conştiința corpului, prin postirea ocazională."

Nu prin imaginație

Este ceva care ne inspiră prin modul în care Isus a spus că oamenii nu pot dobândi rezultate minunante prin imaginație, ci trebuie să aibă o comuniune cu Conştiința Cosmică prin rugăciune şi prin a nu stimula conştiința-corpului prin a mânca în mod constant. Aceia care meditează profund, postesc deseori şi stau departe de conştiința corpului, în final ei îşi dezvoltă intuiția lor şi şi puterea atot-creatoare a convingerii sau a credinței. Isus spune că, chiar şi o putere intuitivă mică poate realiza minuni, mult mai multe decât marea putere a imaginației.

El accentuează că această putere a credinței sau convingere intuitivă nu vine dintr-o credință mentală sau o convingere intelectuală, ci prin rugăciune profundă regulată sau meditație şi prin a supune corpul disciplinei implicate în post şi trăire morală. Astfel, după cum conştiința credinciosului este unită în final cu Conştiința Cosmică, el înțelege că poate crea orice schimbări în visul cosmic, care este susținut de către Conştiința Cosmică.

CAP. 2 DE CE A SPUS ISUS CĂ CREDINCIOŞII TREBUIE SĂ DEVINĂ CA ŞI COPIII MICI PENTRU A INTRA ÎN CERURI – DE CE ESTE DUMNEZEU UMIL

„Şi când ei au venit la Capernaum, cei care au primit tribut în bani au venit la Petru şi au spus: „Maestrul vostru nu plăteşte tribut?”El a spus: „Da.”Şi când el a intrat în casă, l-a prevenit pe el, spunând: „Ce crezi tu Simion, de unde îşi iau regii pământului obiceiul sau tributul? De la copiii lor sau de la străini?” ”

„Petru i-a răspuns lui: „De la străini.” Isus i-a spus lui: „Atunci copiii sunt liberi. Cu toate acestea, ca nu cumva să-i ofensăm, mergi tu la mare şi aruncă-ţi plasa de peşte şi ia peştele care vine la tine prima dată, şi când îi vei deschide gura, vei găsi un ban; ia-l, şi dă-l lor pentru mine şi pentru tine.””

(MATEI 17:24-27)

Isus a spus: „Regii pământului nu adună tribut de la proprii lor copiii. Aceştia rămân liberi. În mod asemănător, cei care au mintea orientată spre materie şi spre nevoi lumeşti trebuie să dea taxe regilor pământului, dar noi, fiind copiii lui Dumnezeu, considerăm că toate lucrurile din lume aparţin lui Dumnezeu. Fiind copiii lui Dumnezeu, care posedă cosmosul, şi noi posedăm cosmosul.”

„Totuşi, deşi ştim în minţile noastre că suntem copiii lui Dumnezeu, totuşi, ca să nu ofensăm ordinea lumii, lasă-ne pe noi să ne jucăm rolul plătindu-ne taxele. Dragă Simion, poate că ştii că sunt copilul lui Dumnezeu, vei vedea gloria Lui, că El mă va elibera pe mine de obligaţiile pământeşti de plătire a taxelor, trimiţându-mi mie nişte bani printr-un peşte din mare.”

„Şi el a venit la Capernaum şi fiind în casă, i-a întrebat pe ei: „Întâmplător, care a fost motivul pentru care v-aţi certat între voi?”Iar ei au păstrat liniştea, pentru că s-au certat între ei în privinţa care dintre ei ar fi mai măreţ. Şi el s-a aşezat şi i-a chemat la el pe cei doisprezece şi le-a spus lor: „DACĂ UN OM DOREŞTE SĂ FIE PRIMUL, ACELAŞI OM TREBUIE SĂ FIE ULTIMUL DINTRE TOŢI ŞI SĂ-I SERVEASCĂ PE TOŢI.””

(MARCU 9:33-35)

„Dacă orice credincios vrea să fie de primă însemnătate în ochii lui Dumnezeu, el ar trebui să dorească să fie ultimul în estimarea lumii. El ar trebui să fie cel mai umil şi să-i servească pe toţi cu iubire şi cu umilinţă, în iertarea completă a egoismului sau a interesului personal. O persoană care vrea să fie cea mai mare în cer trebuie să facă efortul, cât trăieşte, să contacteze Conştiinţa Christică în meditaţie, iar în exterior să menţină conştiinţa gata să-i servească pe toţi. *Nu persoana care doreşte să fie de primă însemnătate este cea mai măreaţă, ci persoana care este în acord, – până la sfârşitul zilelor sale, – cu Conştiinţa Christică şi este gata să fie servitorul tuturor*. Conştiinţa

sa devine una cu Marele Spirit – Conştiinţa Christică şi în consecinţă el va fi considerat ca cel mai măreţ în Ceruri."

În aceste cuvinte ale lui Isus noi descoperim indicii minunate în privinţa a cine poate să fie cel mai măreţ din cosmos. Dumnezeu nu vrea niciodată să fie pe primă însemnătate, de aceea el serveşte în tăcere întreaga creaţie şi toate creaturile, până la finalul eternităţii, fără să ceară nimic în schimb. Dumnezeu, fiind îndrăgostit de tot, simte că este una (n.t. unit) cu toate lucrurile şi cu toate creaturile. Astfel, El este cel mai măreţ. Nu poate exista nimeni mai măreţ decât Dumnezeu. Oricine care doreşte să fie cel mai măreţ din univers, trebuie să fie umil ca Dumnezeu şi să fie în acord cu El în eternitate.

Copilul nu este egoist

„Şi Isus a chemat pe un copil mic la el şi l-a pus în mijlocul lor şi a spus: „ADEVĂRAT, ADEVĂRAT VĂ SPUN EU VOUĂ: NUMAI DACĂ VĂ VEŢI CONVERTI ŞI VEŢI DEVENI CA NIŞTE COPII MICUŢI, VEŢI INTRA ÎN REGATUL CERURILOR. ORICINE VA FI MODEST CA ACEST COPIL MIC, ACELA ESTE MĂREŢ ÎN REGATUL CERURILOR.""

(MATEI 18:2-4)

„Prin verificarea cunoaşterii mele divine, vă declar vouă că numai prin meditaţie şi prin ajutorul unui guru-perceptor potrivit vă veţi schimba natura călăuzită de ego în natura sufletului călăuzit ca-de-un-copil, în lipsa lor nu veţi fi niciodată capabili să vă înălţaţi deasupra conştiinţei-corpului şi să lăsaţi eul interior să intre în starea de extaz mereu nou al Conştiinţei Christice. Pe vârful muntelui conştiinţei egoului, picăturile de ploaie ale milei divine nu rămân. Dar în valea vastă a modestiei de copil (mentalitate neegoistă) picăturile de milă ale divinităţii se adună mereu într-un lac al înţelepciunii."

„O persoană egoistă îşi identifică conştiinţa sufletului nelimitat cu anumite puteri fizice, mentale sau astrale şi astfel crează împrejurul său un gard al limitării care exclude rolul măreţ al Conştiinţei Cosmice. Tată meu Ceresc, fiind atot-puternic, nu-şi identifică conştiinţa sa cu nici una dintre puterile sale, altfel s-ar fi limitat pe sine din egoism. Tatăl meu din Ceruri nu se separă pe Sine de puterile Sale, prin a fi conştient de ele. El îşi păstrează calităţile sale infinite dizolvate infinit în oceanul fără fund al umilinţei Sale. Toţi copii buni şi frumoşi făcuţi după imaginea pură a Tatălui sunt umili şi nu sunt conştienţi de calităţile lor neprețuite. Aşa că orice credincios, care se ridică deasupra conştiinţei egoului, identificându-se cu calităţile de modestie, – ca-de-copil, – al lui Dumnezeu, este cel mai măreţ în regatul Său."

„Dumnezeu este cel mai măreţ în regatul Său ceresc al extazului, aşa că credinciosul umil, fiind una cu El, este de asemenea cel mai măreţ, posedând toate puterile lui Dumnezeu, deoarece el nu are pretenţie asupra nici uneia dintre ele. Orice credincios, care prin comuniune divină şi extaz absoarbe în conştiinţa sa saturată de vibraţie cosmică calităţile divine ca-de-copil, *mă primeşte pe Mine* sau *manifestă în mod gradual Conştiinţa Christică a mea omniprezentă*." Dar orice persoană malefică, care prin egoism şi prin iubire faţă de corpul său fizic în mod deliberat deranjează şi

ofensează orice calitate interioară divină, ca-de-copil, care manifestă Conştiința mea Christică, va simți piatra de moară a greutății durerii în viața sa, care-l face să se înnece în adâncurile mării ignoranței.

Nu se referă la copilul fizic

În cuvintele de mai sus ale lui Christ, trebuie notat în mod strict ceea ce a vrut să spună Isus prin micul copil umil fiind cel mai măreț în ceruri. Un copil mic, umil şi ignorant poate fi drag tuturor, dar el nu este considerat cel mai măreț suflet de pe pământ. Dar un om înțelept care îl contactează pe Dumnezeu în meditație manifestă calitatea de umilință a lui Dumnezeu, ca-de-copil.

Scripturile Hinduse spun că cine cunoaşte pe Brahman sau Spiritul este Spiritul însuşi, aşa că omul înțelept care este una cu Dumnezeu, este Dumnezeu Însuşi. ***Egoismul este cel mai sigur semn al unui om ignorant***. ***Natura umilă, ca-de-copil, într-un om înțelept este semnul cel mai sigur că el îl contactează pe Dumnezeu***. Există un proverb. Care spune că câțiva peşti într-un bol fac o grămadă de gălăgie, dar balenele şi locuitorii mari care se mişcă în ocean nu fac prea mult zgomot. Tot la fel egoiştii, cu micile lor puteri se laudă cu ele, dar marii Maeştri care în viziune divină pot vedea întregul cosmos în sclipirea unui ochi foarte rar vorbesc despre puterile lor. Dumnezeu are fiecare putere care se poate concepe în univers, dar El nu le foloseşte niciodată de dragul de a le arăta. Aceasta arată gradul său de umilință pe care îl are El.

Umilința nu înseamnă o presupusă blândețe, o pretinsă umilință nu face ca cineva să fie umil. O persoană care este ocupată în mod continuu ca să-şi dezvolte marile puteri din interiorul său, este atât de absorbită de a face marile lucruri, încât nu are timp să vorbească despre aceasta. Astfel că, atunci când o persoană este atât de absorbită în a face marile lucruri, încât nu are timp să vorbească despre aceasta, ea este cu adevărat umilă. Dar o persoană care rămâne nefolositoare din punct de vedere fizic şi mental, imaginându-şi că face lucruri mari, îşi petrece tot timpul povestind cât de grozav este. Persoana egoistă vorbeşte tot timpul despre puterile sale.

Persoana cea mai umilă, fiind complet ocupată cu marele Dumnezeu, nu are timp să vorbească despre ea însăşi. Un copil minunat înfloreşte ca o floare, incapabil să vorbească sau să-şi facă reclamă despre mirosul sau frumusețea sa. Tot la fel trebuie să fie şi un om divin, absorbit în frumusețea lui Dumnezeu, nefiind conştient de propriile sale calități, exact ca un copil. A iubi copiii înseamnă a venera câteva dintre cele mai frumoase calități ale lui Dumnezeu pe altarul iubirii.

O spunere profundă a lui Christ

Orice persoană care crede că totul este o chestiune foarte simplă, că dacă el primeşte un copil în casa lui, în numele lui Isus Christos, el îl va cunoaşte pe El, se înşeală. Doar atunci când un credincios îşi dezvoltă calități ca-de-copil în meditație, el îşi manifestă în mod gradat Conştiința Christică.

Toate mințile marilor Maeştri pe care le-am văzut, sunt ca a unor copii. Maeştri arată toate calitățile de sinceritate, candoare, nonataşament, universalitate, uniformitate a acțiunii, gândului şi vorbirii, iertare, adevăr, bună credință, calm, a fi dulce, a râde, a nu-şi face griji – ce aparțin unui copil, minus ignoranța celui din urmă.

O persoană care nu-şi cultivă calităţile ca-de-copil, mai sus-menţionate, latente în suflet, este în mod constant torturată de egoism, suspiciune, de griji, de teamă şi de ataşamente, care înnecă pacea sa în oceanul durerii. Aşa cum un copil trăieşte fericit, este sigur şi are încredere în puterea protectoare a părinţilor săi, tot astfel un om divin se dezbară de teamă, de trăirea lumească şi egoistă, devenind un copil divin, depinzând în mod complet de puterea a-tot-protectoare a lui Dumnezeu.

Toţi Maeştri divini care sunt eliberaţi în Dumnezeu îşi conservă individualitatea prin eternitate, chiar dacă ei toţi devin una cu Dumnezeu. Cu alte cuvinte, Maeştri eliberaţi divini toţi ştiu că ei au ieşit din Dumnezeu şi că s-au alipit de El. Astfel cunoscându-l pe Dumnezeu, ei înţeleg că El a devenit sinele lor multe, cum sunt Christ, Christna, Babaji, Lahiri Mahasaya, Sri Yukteswarji şi alţi sfinţi ai lui Dumnezeu.

„ORICINE VA PRIMI PE UNUL DINTRE ASEMENEA COPII ÎN NUMELE MEU, MĂ PRIMEŞTE PE MINE; ŞI ORICINE MĂ PRIMEŞTE PE MINE, NU MĂ PRIMEŞTE PE MINE, CI PE CEL CARE M-A TRIMIS."

(MARCU 9:37)

Isus a spus: „Orice credincios care este în acord cu Conştiinţa mea Christică şi cu un spirit ca-de-copil, iubeşte un copil şi calităţile sale cereşti, va simţi prezenţa mea în mentalitatea sa cinstită. Orice credincios care îşi expansionează conştiinţa prin meditaţie profundă şi astfel mă poate primi sau să fie în acord cu Conştiinţa mea Christică, nu va descoperi că Conştiinţa sa este limitată de către Inteligenţa Christică prezentă în întreaga creaţie vibratorie, ci se va înălţa prin Conştiinţa Christică a sa la Conştiinţa Cosmică care există chiar dincolo de toate vibraţiile creatoare."

Sufletul devine eliberat

Isus a spus: „Orice credincios care este în acord cu Conştiinţa Christică nu rămâne captiv acolo, ci se pune în acord cu Conştiinţa Cosmică din mine (Conştiinţa Christică), care este reflectarea Conştiinţei Cosmice. Sufletul oricărui credincios care a exilat conştiinţa ego-ului sau conştiinţa-corpului devine eliberat să fie una cu marea Conştiinţă Cosmică omniprezentă. De aceea, credinciosul care are puţină sau deloc conştiinţa-corpului, fiind una cu Dumnezeu, este considerat cel mai mare în ochii legii metafizice."

Isus nu a spus că, oricine care iubeşte copiii, va avea Conştiinţă Christică, ci că oricine care, cu înţelepciune şi cu Spirit Christic iubeşte copiii, va simţi Conştiinţa Christică din ei. Isus a accentuat faptul că credincioşii ar trebui să primească şi să absoarbă cele mai bune calităţi ale copiilor (lipsa: egoismului, a conştiinţei corpului, a interesului personal şi a ataşamentului şi prezenţa purităţii, neprihănirea, inocenţa, ascultarea, modestia, blândeţea, iubirea, încrederea şi bucuria).

În copii este localizată manifestarea a unora dintre cele mai bune calităţi ale Conştiinţei Christice: de aceea Isus a evidenţiat că, dacă un credincios este în acord cu câteva dintre calităţile cele mai bune ale copiilor, el va şti cu uşurinţă cum să

contacteze Conştiința Christică. A iubi ceea ce este mai bun în copii este modul cel mai uşor de a exersa calitățile Christice tangibile în viața de zi cu zi.

Isus a vrut să spună, de asemenea, că cel care este egoist şi se consideră pe sine mare este aruncat din templul inimii celorlalți şi plasat la punctul cel mai de jos al estimării lor. Dar persoana care iubeşte şi îi serveşte pe toți, fără a avea un motiv egoist, devine marele împărat care este aşezat pe tronul inimii tuturor.

CAP 3. ADEVĂRATA SEMNIFICAȚIE „IAD-FOC” AŞA CUM A FOST FOLOSITĂ DE ISUS ÎN BIBLIE - „IADUL DORINȚEI” UNDE FOCUL NU E STINS

„Şi Ioan i-a răspuns lui spunând: „Maestre, am văzut pe cineva care scotea diavoli în numele tău, iar el nu ne-a urmat pe noi: şi noi i-am interzis, din cauză că el nu ne-a urmat.” Dar Isus a spus. „NU-I INTERZICE: PENTRU CĂ NU EXISTĂ OM CARE VA FACE UN MIRACOL ÎN NUMELE MEU, CARE SĂ POATĂ SĂ MĂ VORBEASCĂ DE RĂU – CÂTUŞI DE PUȚIN, DEOARECE CEL CARE NU ESTE ÎMPOTRIVA NOASTRĂ, ESTE DE PARTEA NOASTRĂ. Pentru că oricine care vă va da o cană de apă să beți în numele meu, deoarece voi aparțineți lui Christ, adevărat vă spun vouă, nu-şi va pierde răsplata.””

„Şi oricine va ofensa (n.t. te va face să cazi în păcat), pe unul dintre cei mici care crede în mine, ar fi mai bine pentru el să aibă o piatră de moară atârnată de gâtul lui şi să fie aruncat în mare. ŞI DACĂ MÂNA TA TE-A OFENSAT (n.t. te face să cazi în păcat), TAI-O. Este mai bine pentru tine să intri în viață mutilat, decât să ai două mâini şi să ajungi în iad, în focul care nu va fi stins niciodată: unde viermele lor nu moare şi focul nu se poate stinge.”

„ŞI DACĂ PICIORUL TĂU TE OFENSEAZĂ (n.t. te face să cazi în păcat) PE TINE, TAIE-L este mai bine pentru tine să intri în viață şchiop, decât să ai două picioare şi să fii aruncat în iad, în focul care nu se va stinge niciodată: acolo unde viermele lor nu moare, iar focul nu se stinge. ŞI DACĂ OCHIUL TĂU TE OFENSEAZĂ (n.t. te face să cazi în păcat), SCOATE-L: este mai bine pentru tine să intri în regatul lui Dumnezeu cu un singur ochi, decât să ai doi ochi şi să fii aruncat în iadul de foc: acolo unde viermele lor nu moare, iar focul nu este stins.”

(MARCU 9:38-48)

„Dragi discipoli, nu scoateți afară orice om care face vindecări *în numele meu* (*prin Conştiința mea Christică*). Nu contează dacă un om are conexiuni exterioare cu noi sau nu; atât timp cât el este în acord cu Conştiința Cosmică, el este una cu mine şi cu noi toți şi este justificat să facă vindecări divine, care nu pot fi monopolizate de către nimeni.”

„Oricine care operează cu legea divină, este justificat să administreze vindecări divine la copiii năpăstuiți ai lui Dumnezeu. Orice persoană care operează miracolul vindecării divine prin vibrația Conştiinței Christice a mea nu poate în nici un fel să vorbească împotriva mea, în mine fiind manifestată complet Conştiința Christică.”

Expansiunea conştiinței

„Orice credincios care nu exersează nimic împotriva principiilor noastre, este în mod natural în acord cu noi. Orice persoană care vă va ajuta, chiar şi cu o cană de apă, când vă este sete, va fi răsplătită datorită manifestării Conştiinței Christice în conştiința

tuturor. Oricine este în simpatie cu cu voi toți, este în acord cu Conştiința Christică prezentă în voi toți şi *va fi răsplătit prin expansiunea conştiinței*. O persoană în acord cu voi toți, va atrage în mod automat şi prin bunăvoință (n.t. sau amabilitate) calitățile Conştiinței Christice."

„Oricine care va persecuta – în orice mod – orice discipol care este în acord cu mine şi care manifestă calitățile divine ale copiilor mici, va atrage spre el răul, fiind folosit de către forța rea. Oricine care va persecuta discipolii cu Conştiință Christică, va atrage spre el o mare durere spirituală şi fizică, cu mult mai mare decât dacă ar fi atârnat o piatră de moară de gâtul său şi s-ar fi aruncat în mare."

„Durerea fizică se sfârşeşte cu moartea, dar durerea spirituală născută din acțiunile ignorante continuă după moarte, în lumea astrală, în existența postnatală, conform legii karmei."

„Dacă *lăcomia financiară (mâna)* ofensează legea divină şi vă împiedică să atingeți spiritualitatea, distrugeți lăcomia. Este mai bine ca voi să mutilați calitățile voastre nespirituale sau chiar corpul vostru în încercarea de a atinge fericirea eternă. Este mai bine să ai o fericire veşnică – care este de preferat fericirii corpului, care trebuie aruncată în focul morții, durerea şi focul care nu poate fi stins al dorințelor pământeşti."

„Aceia care nu-şi abandonează *obiceiurile lor rele, muritoare în timpul vieții* lor pe pământ, *cară acei viermi care torturează* – ai tendințelor malefice – în lumea astrală şi în următoarea lor încarnare şi sunt în mod continuu arşi de către focurile de nestins ale dorințelor rele care cresc veşnic."

Piciorul – simbol al activității

„Şi dacă *piciorul – simbol al activității materiale* te împiedică să meditezi şi să atingi regatul bucuriei, a fiecărei noi bucurii simțită în meditație, atunci prin toate mijloacele scapă de activitățile tale care te obstrucționează. Este mai bine să ai bucuria vieții eterne decât plăcerea temporară prin activitățile materiale, care se vor sfârşi în focul care creşte veşnic al dorințelor materiale, propagându-se de la o încarnare la alta."

„Oricine care nu atinge fericirea cerească, ci rămâne preocupat de activitățile materiale, va descoperi după moarte *viermii grijilor* care îl vânează de la o încarnare la alta şi *focurile insațiabile ale dorințelor materiale* care-l torturează pe el prin multe încarnări."

„Dacă orice credincios descoperă că *ochiul său* sau *înțelegerea materială* este în conflict cu aspirațiile sale spirituale, el ar trebui să le modifice sau să renunțe la această înțelegere materială. Este mai bine să intri prin meditație în regatul bucuriei eterne cu un ochi intuitiv al înțelepciunii decât cu cei doi ochi materiali ai dualității şi ai relativității care rămân arzând într-un foc al iadului, al unei conştiințe mizerabile, materiale, nesatisfăcătoare şi a plăcerilor corpului."

„Orice persoană care rămâne identificată cu dorințele materiale şi moare în această stare, va descoperi că viermii înțelegerii materiale îl deranjează în lumea astrală şi de la o încarnare la alta, cu tendințe continue de distragere şi dorința pentru plăcerile simțurilor. O astfel de persoană care nu are înțelepciune divină, se descoperă pe sine că arde continuu cu focul dorințelor materiale."

În cuvintele de mai sus, când Isus vorbeşte de a omorî mâna, piciorul, sau ochiul, pentru a atinge regatul lui Dumnezeu, el are un mesaj pe trei dimensiuni: - unul pentru martirul ca şi Christ, - unul pentru moralist şi – unul pentru yoghinul care încearcă, în mod ştiinţific să-şi unească sufletul său cu Spiritul. Acest mesaj pe trei dimensiuni este explicat după cum urmează:

Curajul divin

(1) După Cranmer, martir din secolul al XVI-lea, deoarece el a scris cu mâna sa dreaptă ceva împotriva convingerilor sale religioase, deoarece el urma să fie ars pe rug cu Latimer, el a plâns: „Latimer, mâna mea nevaloroasă va trebui să ardă prima. Noi vom aprinde o astfel de candelă (a protestantismului) care nu va fi înlăturată niciodată." Cranmer, zâmbind, a ars mâna sa dreaptă prima şi apoi a consacrat întregul său corp şi plăcerile sale temporare asupra flăcărilor, ascensionând în mod conştient în regiunea cerească a Spiritului.

Isus, pentru că a renunţat la plăcerile temporare ale corpului său pe cruce, pentru a atinge fericirea eternă, dar dacă el ar fi ales fericirea corpului, preferând-o fericirii eterne a Conştiinţei Cosmice, astăzi poate s-ar fi împlinit douăzeci de secole de când sufletul său ar fi rătăcit şi poate că încă mai rătăcea, chinuit de dorinţe, suferind de muşcăturile viermilor grijilor timp de mai multe încarnări.

Când Isus a văzut că mâna sa, picioarele, ochii şi întregul său corp au fost tentate de ignoranţa satanică, el a renunţat la ele, astfel încât chiar prin mutilare fizică, el a câştigat viaţa veşnică şi, de asemenea, învierea (n.t. renaşterea) corpului mutilat.

Isus era înţelept să facă aceasta, pentru că prin sacrificarea corpului temporar, el a moştenit viaţa eternă. Acei oameni care, pentru plăcerea completă a unui corp sănătos, renunţă la dorinţa de a medita şi de a fi în Conştiinţa-Dumnezeu sunt nebuni, deoarece ei abandonează fericirea eternă şi nemurirea, ca să se bucure de fericirea fizică de scurtă durată, pentru câţiva ani de existenţă în corp pe pământ.

(2) Individul moral trebuie să renunţe la mâna sa sau iubirea de bani, la piciorul său sau la ataşamentul faţă de activităţile materiale ale vieţii şi la ochiul său sau înţelegerea lumii, pentru fericirea eternă a unei vieţi morale spirituale.

(3) Isus le dă yoghinilor, prin cuvintele de mai sus, următorul mesaj: „Orice credincios care încearcă să unească în mod ştiinţific Sufletul său cu Spiritul, trebuie să ştie că ***meditaţia este singura cale de a atinge fericirea eternă a contactului extatic divin***." Credinciosul sau yoghinul, -în timpul meditaţiei,- deseori descoperă senzaţiile din mâini, picioare şi ochi în forma unor tentaţii ale simţurilor sau tentaţii optice ale frumuseţii şi panorama care încearcă să invadeze creierul său şi să-i distragă atenţia de la a mărşălui înspre uniunea extatică cu Conştiinţa-Dumnezeu şi bucuria mereu-nouă a meditaţiei. El ar trebui să surmonteze (n.t. distragerea atenţiei), prin meditaţie profundă, concentrare mentală şi arta de a comuta forţa vitală de la nervii senzoriali optici şi auditivi şi ai pipăitului, aşa cum se petrece în mod inconştient în timpul stării de somn.

Atunci când yoghinul, prin meditație profundă, se bucură de fericirea eternă a contactului cu Dumnezeu, el realizează că este de departe mai bine pentru el să intre în regatul meditației veşnic nouă, *mutilându-se* (*să facă tăcere în sinele său fizic*) sau *să închidă atenția de la Conştiința senzațiilor*, la senzațiile de pipăit, auz, văz, gust şi miros.

Când yoghinul, prin tehnica meditației, învață să comute (n.t. închidă) forța vitală de la cele cinci telefoane-simțuri: ale vederii, auzului, mirosului, gustului şi pipăitului, atunci el descoperă că atenția sa devine deconectată de corp şi unită cu Conştiința-Dumnezeu. Când un yoghin, prin comutarea atenției față de senzații se poate bucura de comuniunea extatică cu Dumnezeu, atunci el realizează că el nu va tânji să se răsfețe cu fericirea fizică şi de aici să continue să ardă de dorințele materiale, de iubirea față de plăcerile simțurilor şi față de griji.

Focul iadului dorinței

Aşa că Isus le-a spus yoghinilor: „Dacă senzația corpului şi plăcerile simțurilor te împiedică pe tine să te uneşti cu conştiința ta, cu fericirea veşnic mereu-nouă a meditației, atunci taie-le pe ele, comutându-ți atenția de la senzații. Este mai bine să fii unit cu fericirea eternă, descoperită în meditație, decât să rămâi conştient în mod constant de corp, arzând ca focul iadului al dorințelor, născut din plăcerea insațiabilă față de plăcerile simțurilor şi fiind muşcați în mod continuu de viermii grijilor."

„Vai lumii din cauza ofenselor (n.t. păcatelor); pentru că trebuie să fie nevoi ca ofensele să vină; dar vai acelui om de la care vin ofensele!"

(MATEI 18:7)

Iluzia cosmică

„Suferințele fizice, mentale şi sufleteşti şi provoacă nenorociri în lume din cauza iluziei şi a relelor create de către *Satan* sau *iluzia Cosmică*. Din cauza rebeliunii iluziei cosmice împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, prezența relelor sau a ofenselor (n.t. păcatelor) în lume este de inevitabilă. Omul nu a creat furia, lăcomia, egoismul, conştiința sexului, ci ele au fost implantate în om de către Satan sau Iluzia cosmică, împreună cu calitățile dumnezeieşti implantate în el de către Dumnezeu."

„Omul este cel care poate să aleagă – prin folosirea liberului său arbitru şi a direcției înțelepciunii sale interioare – să cultive bunătatea plantată în el de către Dumnezeu şi să devină pentru totdeauna fericit şi eliberat. Dar agonia şi durerea pe trei dimensiuni îl vizitează pe omul fizic, care se identifică pe el cu pasiunile malefice plantate în el de către iluzia cosmică. Un om care acționează conform imboldului iluziei, aduce ofensele (n.t. păcatele) sau relele în interiorul său şi le lasă pe ele să plutească în acțiunile lui şi le otrăveşte pe ele."

„Acesta este motivul pentru care ar trebui să deconectezi conştiința, atenția şi energia de la mână sau picior, când sunt folosite sau sunt pe cale de a fi folosite, ca un instrument al răului. Pentru că tăierea mâinii sau a piciorului sau a organelor corpului

nu distruge răul din ele. Distrugerea limbii nu distruge lăcomia sa, **lăcomia trebuie distrusă din interior**."

Prin puterea voinței ar trebui să retezați curenții și conștiința răului de la mâini și de la picioare, când ele sunt pe cale să devină instrumentele răului. După închiderea impulsurilor rele, care angajează mâinile și picioarele voastre ca să faceți rău, pentru totdeauna izgoniți-le pe ele de la voi și din conștiința voastră.

Nu a intenționat să spună „tăierea fizică a mâinilor"

„Nu-ți spun să-ți retezi mâinile sau picioarele, dacă ele au fost instrumentele răului sau să le arunci, deoarece făcând acest lucru, vei distruge doar instrumentele răului, dar nu și tendințele rele însele, care sunt adevăratele forțe care imboldesc mâinile și picioarele voastre inocente să comită răul. Tăierea mâinilor sau a picioarelor poate să te facă incapabil să faci rău fizic, dar nu te va împiedica să faci răul mental, care este cauza reală a răului fizic și a căderii sufletului."

„Este mai bine pentru tine să intri în conștiința plăcerilor divine și a vieții eterne prin a te face olog sau prin a te mutila sau să distrugi pentru totdeauna înclinațiile tale pentru plăcerile simțurilor, care sunt temporare. Este mai bine pentru tine să abandonezi plăcerile temporare pentru Dumnezeul extatic etern al meditației, decât să permiți organelor de simțuri și sistemului nervos să fie folosite în mod continuu pentru a arde cu focul insațiabil al poftei fizice. Dacă ești identificat cu plăcerile simțurilor, ele te vor face în mod inevitabil conștient că senzualitatea este nesătulă veșnic și producătoare de durere, care arde ca focul."

„Scoate din priză impulsul din nervii optici, deconecându-te de la puterea concentrării, când ești condus să vezi răul sau să acționezi în conformitate cu răul. După ce faci aceasta, distruge pentru totdeauna impulsul lăcomiei în ochii tăi. Este mai bine pentru tine să intri în conștiința Christică prin deschiderea ochiului a-tot-văzător al înțelepciunii și intuiția meditativă, decât să îți folosești cei doi ochi ai relativității și conștiinței simțurilor și astfel să rămâi legat de focul iadului, care crează durerea senzațiilor de nepotolit."

„Să fiți cu băgare de seamă ca să nu disprețuiți pe unul dintre cei mici, pentru că vă spun eu vouă că în ceruri îngerii lor privesc întotdeauna fața Tatălui meu care este în Ceruri."

(MATEI 18:10)

„Ai grijă să nu urăști conștiința copiilor sau sinele lor mici. Vibrația cosmică pe care eu o simt în mine și lumina cosmică cerească pe care o privesc în interiorul meu revelează că îngerii sau corpurile astrale ale ale copiilor care au murit pe pământ, fără șansa de a dobândi înțelepciune, primesc o șansă între încarnări să privească o formă materializată a oricărei ființei sau sfânt în a cărui față strălucește conștiința lui Dumnezeu Tatăl. Conștiința Christică a apărut în corpul meu, numit Isus, astfel încât prin conștiință și prin învățături, sufletele care s-au pierdut pe ele însele în jungla dorințelor materiale și a vieților pământești, să poată descoperi calea înapoi la Tatăl."

„PENTRU CĂ ORICINE VA FI SĂRAT CU FOC, ŞI FIECARE SACRIFICIU VA FI SĂRAT CU SARE. SAREA ESTE BUNĂ: DAR DACĂ SAREA ÎŞI PIERDE SĂRĂTURA, CU CE VEI DA SAVOARE? SĂ AVEȚI SARE ÎN VOI ÎNŞIVĂ ŞI FIȚI ÎN PACE UNII CU ALȚII.”

(MARCU 9:49-50)

„*Fiecare suflet*, prin meditație, trebuie *să se săreze pe sine* sau *să se satureze cu focul sau cu realizarea că el poate fi acceptabil lui Dumnezeu în lumea astrală.* Oricine care sacrifică plăcerile materiale, va descoperi că sufletul său este sărat sau saturat cu focul divinei realizări. Sarea este bună – aceasta înseamnă că, atunci când focul divinei realizări sau al gustului divin saturează conştiința umană, este salvat de la decăderea morții şi devine nemuritor.”

Această *sare* a realizării divine este bună pentru suflet şi acordă nemurirea. Dar dacă, prin concentrarea asupra plăcerilor materiale şi asupra interesului personal, pentru a fi măreț pe plan material, pierzi savoarea sării divine, atunci cum poți tu să-ți trezeşti memoria divină şi să-ți condimentezi sufletul cu ea (n.t. cu sarea) altfel decât prin sarea proaspătă a realizării de sine, din interiorul sufletelor voastre, prin meditație divină şi prin absorbirea auto-realizării din interiorul sufletelor voastre, prin meditație zilnică şi prin absorbirea auto-realizării, divină, reciprocă a păcii, prin buna camaraderie atentă?

În cele arătate mai sus, Isus dă indiciul despre deteriorarea realizării divine a unora dintre discipolii săi, date de către dorința de a fi mare – din punct de vedere material. Acest fapt a fost evidențiat în faptul că discipolii nu puteau vindeca pe fiul omului care era posedat de un spirit malefic, încă din copilărie. Isus a indicat că discipolii vor redobândi noua lor realizare de sine prin îndepărtarea tuturor plăcerilor material şi prin meditație. Şi cu sarea nou găsită a realizării de sine, ei ar putea să-şi satureze sufletele lor şi să le facă nemuritoare în Conştiința Christică.

Dumnezeul iubirii nu a creat niciodată pedeapsa

Trebuie să fie clar că prin *focul iadului* Isus nu a intenționat să spună că marele Dumnezeu al iubirii a creat limbile săritoare ale focului iadului într-un anumit punct din spațiu, pentru a arde sufletele destrupate ale păcătoşilor, care au o karmă rea. Spiritul Ceresc, care este Tatăl tuturor copiilor umani, nu ar putea să le prăjească pe ele pentru totdeauna, pentru că ele au făcut câteva greşeli temporare, în timpul sejurului pe pământ. Sufletele, prin folosirea greşită a independenței lor dăruită de Dumnezeu, suferă prin karma sau prin rezultatele propriilor acțiuni rele şi ele se recompensează pe ele prin karma lor bună şi prin faptele lor virtuoase.

Acei oameni care acționează malefic crează tendințe care rămân ascunse în creier, gata să picure suferință în flăcări într-un moment potrivit. Aceste *tendințe ascunse, creatoare de durere aprinsă*, sau *focurile iadului*, sunt transportate în lumea astrală în momentul morții, de către sufletul cu o karmă rea.

Cuvântul „*hell*” (n.t. hell = iad) este din limba anglo-saxonă, având rădăcina *helan = a concepe*. Rădăcina din limba greacă este *helos=soare* sau *foc*. De aceea

expresia *focul iadului* este foarte potrivită pentru a descrie focul ascuns al agoniei care a depozitat tendințele care se pot produce în viața pământească sau în lumea astrală. Un suflet cu conştiința malefică suferă de *focul iadului* sau *agonia* în viața sa, iar când el este mort suferă efectele unei karme rele, ca un coşmar arzător în lumea astrală.

Oricând un om are tendințe rele, el a vrut aceasta şi suferă deopotrivă în viața sa şi în corpul astral după moarte. Exact aşa cum un criminal arde cu conştiința malefic în timpul stării de veghe şi se află sub o teroare subconştientă când doarme, tot astfel un suflet suferă de nenorociri arzătoare în starea de veghe a vieții umane şi în starea de somn a morții. Focul iadului al tendințelor ascunse ale răului este creat de către acțiunile imorale perpetuate de către om.

Un tată benefic nu ar putea niciodată să ardă veşnic un suflet creat după propria imagine pentru greşelile temporare de pe pământ. Dumnezeu, ca un judecător just, nu ar putea pedepsi la infinit un suflet de copil, pentru o perioadă de păcat finită. Ideea de pedeapsă eternă este ilogică Un suflet, prin eternitate, este creat după imaginea lui Dumnezeu. Chiar şi un milion de ani de păcat nu ar putea schimba caracterul său în mod esențial etern divin. Mânia neiertătoare a omului împotriva acțiunilor rele ale fratelui său a creat opinia incorectă de focul iadului.

Experiența mea cu un creştin orthodox credincios în focul iadului

Odată am întâlnit un bătrân lângă Seattle. Am stat lângă mare, foarte inspirat de vastitatea divinității sale. După ce inspirația a dispărut, m-am simțit flămând şi am mers la ferma acestui om, căutând nişte cireşe. El, cu obrajii îmbujorați, părea foarte vesel şi mi-a arătat o ospitalitate plină de amabilitate. Un imbold divin a venit către mine şi eu l-a întrebat: „Dragă omule, arăți foarte fericit, dar există o suferință ascunsă în viața ta." El a spus: „Tu eşti ghicitor?" Am spus: „Nu; eu spun oamenilor cum să-şi corecteze viețile." El a spus: „Ştii, noi suntem foate păcătoşi şi Dumnezeu ne va arde sufletele noastre în pucioasă şi în focul iadului." Am replicat: „Cum ar putea un om, pierzându-şi corpul în moarte şi devenind un suflet invizibil, să fie ars de către focul creat de către pucioasa materială?" El a fost foarte furios şi a continuat să repete: „Noi, cu siguranță vom arde în focul iadului." Apoi am spus: „Ai primit o radiotelegramă despre aceasta de la Dumnezeu, cum că El ne va arde pe noi în focul iadului?" La aceasta bătrânul a devenit şi mai agitat.

Pentru a-l linişti, am schimbat subiectul şi am spus: „Cum rămâne cu nefericirea şi cu fiul tău nelegiuit?" El a rămas surprins de cuvintele mele şi şi-a dat seama că ardea constant de durere din cauza unui foc incorigibil. El a explicat că era neajutorat în a-l corecta pe fiul său şi necazurile sale rămase ca un foc arzând pe fundalul minții sale. Deodată am spus: „Am un remediu pentru vindecarea absolută a fiului tău." Ochii bătrânului au strălucit de bucurie şi el a zâmbit.

Cu o atitudine misterioasă şoptită, ca şi cum ar fi fost pe cale să dezvăluie ceva grandios în a-l îndrepta pe fiul său, l-a întrebat: „Ai o sobă mare cu un grătar?" El a răspuns: „A, da." Atunci am spus: „Te rog să încălzeşti până la temperatura maximă. Ai doi prieteni care nu vor spune nimic împotriva ta?" El a spus din nou: „A, da." Atunci eu am spus: „Foarte bine pentru tine. Ai nişte frânghii rezistente? Adu-i pe

prieteni şi frânghiile în pivniță şi cheamă-l pe fiul tău acolo şi leagă-l de mâini şi de picioare şi strecoară-l pe el în cuptorul încălzit la foc maxim."

Iubirea umană este de la Dumnezeu

Bătrânul a fost furios şi a scuturat pumnul la mine şi a strigat: „Tu, prostule, cine a mai auzit de un tată care să-şi ardă fiul, oricât de rău ar fi?" Eu am spus: „Exact asta am vrut să-ți spun. Te rog să afli cine este prost: eu sau tu. Tu, care eşti om, de unde ai tu acest instinct al iubirii, de unde ai putea să-l ai, dacă nu de la iubirea Tatălui Divin? Nici un tată uman nu suportă gândul, plin de cruzime, de a-l prăji pe fiul său de viu pentru a-l scuti de mizeria sa. Atunci cum poți tu să gândeşti despre Tatăl divin, mereu iubitor, care are o iubire infinit mai mare decât tine şi care face ca părinții să-şi iubească copiii prin darul iubirii Sale - ca la cineva care şi-ar arde cu pucioasă proprii săi copii creați?" Ochii bătrânului au fost plini de lacrimile căinței şi el a spus: „***Ştiu că Tatăl Ceresc este un Dumnezeu al iubirii. Ne pedepsim pe noi înşine prin propriile noastre fapte rele şi ne răsplătim pe noi prin propriile noastre fapte bune.***"

Sufletele, în starea de după moarte, nu au senzații fizice şi de aceea nu pot suferi de arsurile care rezultă din contactul cu focul (n.t. fizic). Un om fără corp (n.t. fizic) nu poate fi ars cu un foc fizic. Dar sufletele cu o karmă rea pot suferi agonii mentale, mai rele ca focurile arzătoare.

„ÎN CERURI ÎNGERII LOR ÎNTOTDEAUNA PRIVESC FAȚA TATĂLUI MEU CARE ESTE ÎN CERURI. "

(MATEI 18:10)

Cuvântul „*îngerii*" se referă la *corpurile astrale* sau la *formele luminoase* ale celor 19 elemente în care sunt încapsulate sufletele destrupate cu o karmă rea sau bună. „*Tatăl care este în Ceruri*" semnifică că un om fizic, care este identificat cu corpul său, nu poate să fie conştient de prezența lui Dumnezeu în materie, dar un suflet divin, prin meditație, poate trezi superconştiința prin care el poate vedea că *toate formele diferite ale materiei nu sunt altceva decât vibrații ale visului luminii lui Dumnezeu şi ale conştiinței*.

„*Tatăl din Ceruri*" semnifică faptul că, numai dacă un om vede întreaga lume ca pe o lumină şi nu ca pe o materie, el poate simți prezența lui Dumnezeu ascunsă dincolo de lumina astrală şi de lumina înțelepciunii.

„Fața Tatălui meu"

„*Fața Tatălui meu*" nu intenționează să spună că Dumnezeu poartă un corp cu o față. Spiritul omniprezent nu poate fi limitat de o formă umană materializată, dar fiind aşa de rece, poate îngheța gazul invizibil hidrogen-oxigen într-un aisberg, astfel încât prin puterea de materializare a voinței lui Dumnezeu şi a devoțiunii credinciosului, Tatăl Ceresc poate să se materializeze pe Sine Însuşi în orice formă. Sufletele copiilor, din cauza plecării lor premature într-o sferă astrală, îl văd pe tatăl Ceresc materializat într-o formă angelică, dar după aceasta, copiii, binecuvântați prin puterea lui

Dumnezeu, reîncarnați pe pământ pentru a-şi îndrepta karma şi în final să se întoarcă la El. „Fața Tatălui meu" semnifică faptul că Conştiința Dumnezeu se poate reflecta în fața oricărui înger sau sfânt sau în fața oricărei forme materializate. Dar conştiința omniprezentă a lui Dumnezeu nu poate să se facă pe sine atât de limitată – în nici o circumstanță – astfel încât ea să intre într-o formă umană şi să rămână acolo. Acest lucru este imposibil, pentru că dacă Dumnezeu ar retrage omniprezența Sa din tot spațiul şi ar rămâne închis într-o formă, toate sistemele planetare s-ar dezagrega.

Dumnezeu, care a creat primul bărbat şi prima femeie, ar putea, în mod similar, să se materializeze pe sine în orice formă dorește, dar Dumnezeu nu rămâne niciodată materializat într-o singură formă.

Deseori Dumnezeu este ilustrat ca un Bătrân cu barbă căruntă, care este aşezat pe un tron de aur, într-un punct din spațiu numit „cer". Se presupune în mod greşit că toate sufletele bune care ajung în această regiune cerească, îl văd pe Dumnezeu ca pe acest vârstnic, binevoitor.

Un credincios, prin devoțiunea sa, poate să-l vadă pe Dumnezeu în orice formă dorește: ca Isus, Krishna sau orice sfânt. Pentru a fi mai clar – Dumnezeu nu a creat niciodată o formă specială pentru El în care să apară El în mod invariabil, la sufletele din lumea astrală sau la alți sfinți din această lume, când ei pot să penetreze conştiința lor în lumea astrală.

Păcatul nu poate schimba un suflet

Un suflet, fiind imaginea potențială a lui Dumnezeu, poate să se piardă în jungla mediului răului pentru un timp, dar nici o cantitate de rău nu poate schimba natura eternă a divinității sale. Păcatul este o crustă care ascunde sufletul perfect, creat după imaginea lui Dumnezeu. Când crusta este dizolvată prin meditație, este dezvăluită perfecțiunea sufletului.

„PENTRU CĂ FIUL OMULUI A VENIT SĂ SALVEZE CEEA CE A FOST PIERDUT."

„Cum te gândeşti tu? Dacă un om avea o sută de ori şi una dintre ele s-a pierdut, nu le părăseşte el pe cele nouăzeci şi nouă, ca să meargă pe munte şti s-o caute pe cea pierdută? Şi dacă el o găseşte, adevărat vă spun eu vouă, mai mult se bucură de acea oaie decât de cele nouăzeci şi nouă care nu s-au pierdut. CHIAR ŞI AŞA, NU ESTE VOIA TATĂLUI CARE ESTE ÎN CERURI CA UNA DINTRE ACESTEA MICI SĂ PIARĂ."

(MATEI 18:11-14)

Dumnezeu are multe *suflete virtuoase pe pământ care rămân in interiorul stânei* atenției sale, dar când El vede că *un suflet, prin folosirea greşită a liberului său arbitru şi printr-o companie proastă, s-a pierdut pe sine în pădurea egoismului* şi a conştiinței extreme a corpului, - prin a uita să mediteze, - Dumnezeu devine foarte preocupat de acel suflet. Din cauza karmei bune anterioare a omului, Dumnezeu îl trimite pe el la un guru-perceptor de o anumită formă de ajutor spiritual, pentru a-l aduce pe el înapoi în stâna sa, a vieții divine virtuoase.

De aceea *sufletele care sunt mici*, adică *care au puțină înțelepciune*, la fel ca şi sufletele unor copii mici, care nu au primit o şansă de a îndrepta karma lor pe pământ, atunci când sunt pierdute în pădurea tendințelor materiale şi muntele conştiinței ego-ului în lumea astrală, Dumnezeu vrea să-i ajute pe ei să iasă din durerea lor karmică. El le ajută pe ele să se reîncarneze în locuri în care ele îşi pot îndrepta karma lor, prin ajutorul Său, aranjat în mod divin şi să le elibereze sufletele prin meditație şi prin înțelepciune. Toate sufletele de pe pământ aparțin stânei lui Dumnezeu; păstorul invizibil are grijă de ele. Când un suflet se rătăceşte, pierdut în hățişul ignoranței, lui Dumnezeu nu îi place ca acel suflet să piară şi întotdeauna este vigilent, ca păcătosul cumva să se întoarcă în stâna sa de viață virtuoasă.

„ÎN PLUS, DACĂ FRATELE TĂU A PĂCĂTUIT ÎMPOTRIVA TA, DU-TE ŞI MUSTRĂ-L ÎNTRE TINE ŞI EL SINGUR: dacă te ascultă, ai câştigat pe fratele tău, dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inşi, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dar dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l bisericii: şi dacă nu vrea să asculte nici de biserică, să fie pentru tine ca un păgân şi ca un vameş."

(MATEI 18:15-17)

„Dacă fratele tău acționează împotriva ta, ia-l pe el deoparte şi spune-i greşelile sale în liniște. Dacă te ascultă pe tine, atunci ai câştigat bunăvoința şi iubirea fratelui tău. Dacă îi spui greşelile fratelui tău în public, îl vei înfuria şi încrederea sa în tine va fi penalizată, astfel îl vei transforma într-un dușman permanent. Dacă îi spui fratelui tău greşelile lui în secret, el va şti că tu încerci să-l corectezi cu iubire, fără să-l ridiculizezi."

Cum să tratezi un frate culpabil

„Dacă el nu te ascultă pe tine singur, atunci ia cu tine unul sau doi prieteni de încredere şi cu intenții bune şi încearcă să-l îndrepți pe fratele tău. Aceasta va restabili în mintea a doi sau trei martori intenția ta onestă de a-l îndrepta pe fratele tău nerezonabil. Dacă fratele tău nelegiuit nu te ascultă, atunci roagă-te pentru el la biserică şi în templul divinei tale conştiințe. De asemenea, adu la cunoştință acțiunile lui în fața învățătorilor religioşi ai bisericii tale, care te pot ajuta să aplanezi neînțelegerile între tine şi fratele tău. Dar dacă fratele tău nu ia în seamă sfatul învățătorilor bisericeşti, atunci lasă-l să rămână față de tine un necredincios în adevăr sau un păgân (n.t. ignorant) şi un păcătos în fața tribunalului propriei sale conştiințe (sau un vameş)."

În cele de mai sus Isus a evidențiat în special că un frate ar trebui să-şi folosească influența bunelor sale intenții şi intențiile bune ale oamenilor virtuoşi şi ale învățătorilor religioşi pentru a trezi conştiința adormită a unui frate lovit de greşală, pe care el o poate îndrepta. Dacă el nu o poate îndrepta, cel puțin cel culpabil va rămâne condamnat de propria sa conştiință, stimulat de gândurile pledoariei iubitoare ale fratelui, oameni buni şi învățători religioşi. Dar atunci când fratele nelegiuit refuză să fie trezit prin orice metodă bună, este mai bine să-l laşi singur cu propria sa conştiință.

„ADEVĂRAT VĂ SPUN EU VOUĂ, ORICE LEGAȚI PE PĂMÂNT, VA FI LEGAT ÎN CERURI; ŞI ORICE DEZLEGI PE PĂMÂNT, VA FI DEZLEGAT ÎN CERURI. Iarăşi vă spun vouă că dacă doi dintre voi sunt de acord pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat lor de Tatăl meu, care este în Ceruri. PENTRU CĂ UNDE SUNT DOI SAU TREI ADUNAȚI ÎMPREUNĂ ÎN NUMELE MEU, SUNT EU ÎN MIJLOCUL LOR."

(MATEI 18:18-20)

„Prin mărturia vibrației cosmice şi a adevărului din interiorul meu, eu vă declar vouă că ***oricare ar fi tendințele rele pe care le creați pe pământ şi după moarte, acele tendințe, de asemenea, vor limita sufletul vostru în lumea astrală. Oricare ar fi tendințele bune pe care le vei dezlega în sufletul tău, aceeaşi vibrație a tendințelor tale bune vor dezvolta sufletele voastre după moarte, în lumea astrală***. Aceasta este *Legea Karmei sau a cauzei şi efectului*, care este adevărata lege a sufletelor pe pământ şi în lumea astrală."

Transportat în Lumea Astrală

„Acțiunile malefice realizate pe pământ vor fi transportate în interiorul sufletelor voastre, în lumea astrală şi de aceea te vei reîncarna în medii rele. Acțiunile bune, făcute pe pământ, în final îți vor da libertatea şi vei fi cu Dumnezeu. Calitățile tale pământeşti bune, iar în lumea astrală după moarte, îți vor da oportunitatea reîncarnării într-un mediu pământesc bun."

„Din nou vă declar vouă că, dacă doi dintre voi vor fi de acord sau îşi vor uni concentrarea în timpul vieții voastre pe pământ şi vă veți ruga profund pentru realizarea oricărei dorințe binefăcătoare, Tatăl Ceresc va şti acest lucru şi prin Voia Sa îți va acorda dorința pe pământ. Dar, amintiți-vă că concentrarea voastră unită trebuie să fie puternică şi continuă pentru a găsi pe Tatăl, înainte să vă aşteptați ca El să vă acorde dorința bună. Oricând doi sau trei credincioşi se adună împreună şi prin meditație ascultă vibrația cosmică din interiorul lor, în acea vibrație ei vor simți Conştiința mea Christică."

În cele de mai sus Isus explică *Legea Karmei* care guvernează viața omului pe pământ şi sufletele umane în lumea astrală de după moarte. Când Isus a spus: „*Dacă doi dintre voi vor fi de acord*", el evidențiază că *atunci când voința umană este întărită de către o altă voință, ea devine mai puternică*. Când voința unită, mai puternică, a doi sau a mai multor oameni, meditează profund la Dumnezeu, voința lor devine transformată în a-tot-puternica, cea-care-îndeplineşte-tot, Voința Divină.

Izolat din pricina egoismului

Orice suflet este un copil al lui Dumnezeu şi o reflecție a voinței lui Dumnezeu, dar prin egoism omul îşi izolează voința sa de Voința Divină şi astfel o limitează. Dar când, – prin concentrare profundă şi unire cu voința altora, – un credincios îşi transformă voința lui în voința lui Dumnezeu, el îşi aminteşte identitatea sa cu Dumnezeu şi astfel îşi recuperează moştenirea sa divină, posedând toată puterea

materială sau spirituală, chiar aşa cum Dumnezeu le posedă pe acestea. De aceea fiecare credincios nu trebuie să aştepte realizarea voinţei sale şi a rugăciunii sale până când el nu le-au întărit pe ele prin divina companie şi prin contactul cu Dumnezeu.

Când Isus a spus: „Când doi sau trei sunt adunaţi împreună în numele meu, acolo Eu sunt", el a intenţionat să spună că, atunci când doi sau trei oameni sunt împreună pentru a se concentra la Dumnezeu, concentrarea divină, mai puternică a unei persoane întăreşte concentrarea mai slabă a unei alte persoane. Dar dacă oamenii se adună împreună în numele lui Dumnezeu, iar apoi trăncănesc sau se gândesc la altceva în timp ce în exterior se roagă sau fac o serie de acţiuni mecanice, fără să aibă o comuniune cu Dumnezeu, ei nu vor fi capabili să simtă Conştiinţa Christică. Ceea ce Christ a intenţionat să spună este că, atunci când doi sau mai mulţi oameni unesc profunzimile meditaţiei lor şi aud NUMELE sau SUNETUL COSMIC VIBRATORIU: OM (n.t. AUM), care emană din Conştiinţa Christică, ei pot simţi Inteligenţa Christică din interiorul Vibraţiei Cosmice.

Sfântul Ioan, în *Revelaţia* sa spunea că, atunci când el se apropia de Spirit, auzea o vibraţie măreaţă sau sunet cosmic al tuturor atomilor, când conştiinţa Domnului sau a lui Christ se ivea asupra lui. De aceea Sfântul Ioan spunea: „*Eram în Spirit, în Ziua Domnului şi auzeam în spatele meu o mare voce, ca o trompetă*. „*Trompeta*" semnifică *vibraţia cosmică* pe care credinciosul o aude în meditaţie. „*Ziua Domnului*" semnifică ziua sau momentul în care Conştiinţa Christică – DOMNUL ÎNTREGII CREAŢII VIBRATORII – răsare peste conştiinţa credinciosului, în meditaţie profundă."

Puterea minţilor unite

Congregaţii vaste, cu minţi eterogene, au transformat templul lui Dumnezeu într-o sală de lectură. Uriaşele congregaţii, cu gândurile lor neliniştite, vor să fie distrate prin atitudini şi expuneri intelectuale ale unui preot aristocratic. Este mai bine ca doi sau trei sau un număr mic de suflete să se adune împreună, unindu-şi voinţele lor în meditaţie, în locuri liniştite şi ascultând sunetul cosmic care vibrează în spatele pulsaţiilor inimii, astfel trezind intuiţia lor de a percepe conştiinţa universală a lui Christ, în loc ca vaste congregaţii să fie ţinute laolaltă prin muzica şi personalitatea unui preot. Câţiva oameni, căutători zeloşi, ar trebui să se adune împreună ca să mediteze profund şi să asculte vocea lui Dumnezeu din interior, simţind Conştiinţa Christică şi păstrându-se pe ei legaţi împreună prin propria lor auto-realizare.

În loc de bisericile costisitoare, cu un preot antrenat din punct de vedere intelectual, care face reclamă pentru mai mulţi clienţi religioşi, ar trebui să fie introduse centre de meditaţie mici, ne-dogmatice, în locuri liniştite, unde un preot divin va rămâne în comuniune cu Dumnezeu, permitând câtorva căutători ai adevărului să vină şi să mediteze cu el şi să înveţe calea de a avea comuniune cu Dumnezeu în compania câtorva suflete zeloase şi care meditează profund.

Prin vibraţiile pure ale unui adevărat preot, micile centre de meditaţie vor atrage câţiva credincioşi care îl caută cu adevărat pe Dumnezeu. Astfel de suflete, – prin propria lor realizare, – se vor păstra unite cu un preot care trăieşte şi care are comuniune cu Dumnezeu. Un adevărat preot trebuie să audă vocea lui Dumnezeu în interiorul său şi nu să fugă la bibliotecă în fiecare săptămână, pentru a-şi pregăti

predica de duminică indigestă. Isus predica oamenilor şi când era gata, el se retrăgea pe vârful munților, pentru a avea comuniune cu Dumnezeu. După ce făcea acest lucru, el se întorcea pentru a da Conştiința–Dumnezeu reîntărită adevăraților căutători ai adevărului. El vorbea în parabole mulțimilor şi selecționa adevărații căutători dintre aceia care înțelegeau sensul ascuns al parabolelor sale.

CAP. 4 POATE RUGĂCIUNEA SĂ CÂŞTIGE IERTAREA PENTRU OM DE LA SUFERINȚA EFECTELOR LEGII ALE FAPTELOR SALE RELE?

„Atunci a venit Petru la el şi i-a spus: „DOAMNE, DE CÂTE ORI SĂ-L IERT PE FRATELE MEU, CÂND VA PĂCĂTUI ÎMPOTRIVA MEA? PÂNĂ LA DE ŞAPTE ORI? Isus i-a spus lui: „NU-ȚI SPUN DE ŞAPTE ORI, CI PÂNĂ LA DE ŞAPTEZECI DE ORI ŞAPTE”.”

„De aceea este regatul cerurilor este asemenea unui anumit rege, care a vrut să se socotească cu servitorii săi. Şi atunci când a început să facă socoteala, unul a fost adus la el, care îi datora lui zece mii de talanți. Dar, din cauză că el nu avea cu ce plăti, stăpânul lui a ordonat să fie vândut el, soția lui, şi copiii săi şi tot ce avea, pentru a plăti datoria. Servitorul s-a aruncat la pământ şi i s-a închinat lui şi i-a spus: „Doamne, ai răbdare cu mine şi-ți voi plăti ție totul.” Atunci stăpânului servitorului i-a fost milă şi i-a iertat datoria.”

„Dar acelaşi servitor a ieşit şi a găsit pe unul dintre tovarăşii lui servitori, care îi datora lui o sută de talanți: şi a pus mâinile pe el, să-l strângă de gât, spunând: „Plăteşte-mi ce-mi datorezi.” Iar tovarăşul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga şi spunea: „Mai ai răbdare cu mine, şi-ți voi plăti.” Dar el nu a vrut şi s-a dus şi l-a aruncat în temniță, până când va plăti datoria.”

„Când au văzut tovarăşii săi cele întâmplate, s-au întristat foarte mult şi s-au dus şi i-au spus stăpânului lor toate cele petrecute. Atunci stăpânul său, după ce l-a chemat pe el, i-a spus lui: „Servitor viclean, eu ți-am iertat toată datoria, pentru că m-ari rugat: oare nu se cădea să ai şi tu milă față de tovarăşul tău, aşa cum şi eu am avut milă față de tine?” Şi stăpânul s-a înfuriat şi l-a dat pe mâna chinuitorilor, până când el va plăti tot ce-i datora.”

„Tot aşa va face şi Tatăl meu Ceresc, dacă voi nu iertați din toată inima greşelile fratelui.”

(MATEI 18:21-35)

„Vă spun vouă că voi ar trebui să iertați păcatele fratelui vostru împotriva voastră nu numai de 7 ori, ci de 70 de ori câte 7. Ar trebui să iertați pe fratele vostru nu numai pentru că el este un frate uman, ci pentru că el este un frate divin. Voi trebuie să vă amintiți că Regatul Astral (n.t. Împărăția Cerurilor), care este guvernat prin dispense ale inteligenței cosmice, administrează totul şi pe toată lumea, conform *Legii cauzei şi efectului* sau *Karma*. ***Dacă ați iertat de mai multe ori pe fratele vostru, care a comis infracțiuni asupra voastră, atunci inima voastră înmuiată prin iertare, va atrage iertarea de la Legea Cosmică, față de voi - pe pământ, cât timp trăiți, dar şi în lumea astrală, după moarte***.” Acesta este motivul pentru care ar trebui să iertați pe fratele vostru păcătos, ca şi voi să găsiți iertarea pentru păcatele voastre împotriva celorlalți de la Legea Cosmică.”

Isus evidențiază că, așa cum Dumnezeu iartă fără încetare păcatele propriilor copii ai Săi, tot la fel şi omul ar trebui să urmeze exemplul Tatălui Său Ceresc. Povestea de mai sus a stăpânului şi a servitorilor săi ilustrează modul de operare al *Legii Karmei* sau *Legea Cauzei şi Efectului*, care guvernează întreaga viață umană de pe pământ şi toate sufletele din lumea astrală. Isus a indicat că ***efectele acțiunilor malefice deja îndeplinite pot fi modificate prin rugăciune şi prin realizarea de fapte bune, care sunt antidoturile acțiunilor rele***. Tot el mai spune că, o persoană care, prin rugăciune a găsit ajutorul divin şi iertarea de la necesitatea de la a suferi toate rezultatele karmei sale, ar trebui, de asemenea, să învețe să ierte păcatele fraților săi, − care se căiesc, − împotriva lui.

Rugăciunea poate schimba karma

Isus indică în mod clar că, chiar dacă Legea Karmei – care guvernează viețile umane – este aproape de neschimbat (n.t. imuabilă), totuşi ea poate fi schimbată prin rugăciune divină. ***Ființele umane***, conform legii pământeşti, trebuie în mod necesar să sufere pentru toate acțiunile lor rele, dar ***când ele sunt în acord cu Dumnezeu***, prin rugăciune profundă şi ***îşi amintesc*** **imaginea perfectă din interiorul lor**, ***atunci*** înțelegând (n.t. ***realizând) divinitatea lor***, ***ele nu au nevoie să sufere pentru erorile lor umane trecute***. Dar dacă aceste ființe umane, după ce-şi amintesc imaginea divină din interiorul lor, − şi astfel îşi găsesc libertatea față de karma lor, − din nou devin umane, prin a nu ierta păcatele fraților lor împotriva lor, atunci ele din nou ele devin subiectul guvernării exigente de către Legea Karmei.

Singura cale prin care ființele umane pot scăpa de la culegerea rezultatelor acțiunilor lor trecute, este de a schimba statutul lor de ființă umană cu cel de copil divin. Un suflet identificat cu corpul poate face anumite acțiuni rele, iar conform Legii Karmei, va trebui să sufere pedeapsa. ***Dar dacă sufletul, prin meditație, înlătură identificarea cu corpul şi se priveşte pe sine ca pe o imagine pură a Spiritului, nu mai este subiectul pedepsei pentru orice greşeli ar fi făcut în formă umană***.

A scăpa de pedeapsă

Era odată un împărat puternic al unei țări, care s-a îmbătat. Deghizat, el a mers într-o cârciumă care aparținea proprietății sale şi, într-o ceartă de acolo, a rupt piciorul altui om. Hangii l-au dus pe el la un judecător numit la acest post de către rege. Cum judecătorul era pe cale să pronunțe sentința pentru rege, regele deodată şi-a îndepărtat deghizarea şi a exclamat: „Eu sunt regele care te-a numit pe tine ca judecător şi am puterea de a te arunca pe tine în închisoare. Cum îndrăzneşti tu să mă condamni pe mine?” În mod similar ***sufletul, care este imaginea perfectă a Spiritului***, ***în timpul identificării cu corpul, poate să comită un rău şi poate fi condamnat ca fiind vinovat***, conform judecătorului sau Legii Karmei, ***dar când sufletul îşi identifică conştiința sa cu Dumnezeu***, creatorul judecătorului sau Legea Karmei, ***acel suflet regal nu poate fi pedepsit*** de către Legea care judecă.

Isus spune că ***o persoană poate să scape de Legea Karmei identificându-se pe sine cu Dumnezeu***. Odată ce este capabil să facă aceasta, ***el va primi iertarea divină, iertându-şi frații care au păcătuit împotriva lui***. Dar dacă, acest suflet, căutând

iertarea divină de la propria lui karmă, – prin meditație, – devine din nou uman prin a practica lipsa iertării împotriva fraților săi care au păcătuit împotriva sa, atunci el se identifică pe sine cu viața umană şi devine guvernat de legile inscrutabile ale karmei, care limitează. De aceea Isus spune fiecărui suflet să rămână divin, prin a fi iertător în mod continuu şi iubitor – la fel ca Dumnezeu.

Când Isus spune că un om ar trebui să ierte greşelile fratelui său, el semnifică faptul că omul ar trebui să-l scutească pe fratele lui vinovat de la suferința consecințelor acțiunilor sale rele. Conform legilor legale dintr-o țară, un judecător poate condamna un tânăr infractor la trei ani într-o şcoală de corecție. Dar judecătorul de obicei are privilegiul de a ierta pe tânărul infractor, dacă el se căieşte şi promite să adopte un comportament bun. Deci, conform Legii Karmei, o persoană care acționează greşit trebuie să culeagă consecințele acțiunilor sale. Dar dacă acel făcător-de-rău, prin rugăciune intensă şi prin meditație, apelează la Dumnezeu pentru iertare, atunci Dumnezeu, fiind creatorul Legii Karmei, îi poate acorda amnistia de la pedeapsă.

Problema morală implicată

Apare întrebarea: dacă un om înfăptuieşte o acțiune rea împotriva fratelui său şi este iertat de către acesta, atunci este acest om scutit de operarea Legii Karmei? Răspunsul este foarte complicat. Dacă omul vinovat, fiind iertat, se căieşte şi nu repetă acțiunile sale rele, atunci poate în cele din urmă să fie eliberat de repetarea modului de acționa greşit, prin influența urmelor subconştiente rămase prin activitatea dăunătoare.

Este evident că, dacă un om găseşte iertare pentru acțiunile sale rele împotriva fratelui său şi este iertat de către tovarăşul său, nu va găsi neaparat amnistie de la suferința din partea Legii Karmei care guvernează toate viețile. De aceea, calea sigură pentru ca o persoană să-şi găsească scutirea de la efectele acțiunilor sale rele, este aceea de a cauteriza celulele creierului său şi mintea prin puterea voinței şi energia divină şi astfel să şteargă toate urmele lăsate de activitățile sale rele.

Atenția şi energia vitală sunt forțe inseparabile

Meditația este calea cea mai sigură de a arde urmele tuturor acțiunilor trecute rele. În meditație mintea devine interiorizată şi contactează pacea superconştientă, care stimulează toate urmele acțiunilor bune păstrate în creier şi contracarează urmele acțiunilor rele de acolo.

În mod asemănător, visând un gând malefic stimulează urmele acțiunilor rele rămase în creier. Atenția şi energia vitală sunt forțe inseparabile care lucrează în creier şi în sistemul nervos în timpul tuturor activităților fizice şi mentale ale unui om. Când atenția este centralizată asupra unui anumit ataşament față de simțuri, atunci energia iese în afară şi devine identificată cu acea specifică plăcere a simțurilor. Dar prin concentrare profundă asupra unui gând bun sau rău, atenția devine interiorizată. Atunci când un gând bun devine interiorizat prin meditație, el stimulează toate urmele bune rămase în creier.

Când mintea devine interiorizată, ea retrage forța vitală din sistemul nervos şi o centralizează în celulele creierului. Forța vitală centralizată în creier, prin gândurile

bune ale meditație profunde, are un caracter de pace şi astfel stimulează urmele acțiunilor şi arde urmele lipsite de armonie ale acțiunilor rele în rădăcinile creierului. În mod similar, forța vitală focalizată în creier prin gând rău concentrat în mod profund stimulează urmele acțiunilor rele şi distruge urmele rămase prin gândurile bune.

Trei metode de a depăşi efectele răului trecut

Există trei metode de a depăşi efectele acțiunilor rele trecute:
(1) Meditația divină este calea cea mai sigură de a arde urmele prenatale şi postnatale ale tuturor acțiunilor rele şi de a stimula urmele acțiunilor bune.
(2) Există o altă tehnică metafizică foarte mare prin care marii Maeştri şi yoghinii înlătură urmele acumulate ale acțiunilor rele ale multor, multor vieți. Atunci când *un om, prin meditație profundă şi extaz* îşi identifică conştiința cu Dumnezeu, el *îşi schimbă statutul* de la o ființă umană cu karmă, *la o imagine perfectă a lui Dumnezeu* sau *suflet divin*. Atunci Legea Karmei, cu modurile sale inscrutabile (n.t. care nu pot fi observate în amănunt) vin ca să aducă condamnarea individului schimbat. Dar dacă acea persoană spune inteligentei Legi a Karmei: „Nu mă poți pedepsi pe mine pentru greşelile unei ființe umane prin care – prin iluzie – am visat că eram înainte. Acum, prin înțelepciune, mi-am câştigat conştiința adevăratului meu sine şi acum sunt o imagine perfectă a lui Dumnezeu – deja liber de lanțurile întregii karme." Dar Legea Karmei insistă: „Chiar dacă eşti un Maestru acum sau erai o ființă umană obişnuită înainte, eşti acelaşi suflet şi deci (în consecință) trebuie să plăteşti pentru karma ta rea."

Maeştri pot crea corpuri prin puterea viziunii

Atunci Maestrul, fiind confruntat cu această lege, născocește o metodă ingenioasă de a „plăti" şi de a satisface întrega datorie karmică împotriva sa. Maestrul sau yoghinul care şi-a unit în mod ştiințific sufletul cu Dumnezeu descoperă exact toate urmele rele ale acțiunilor sale şi încearcă să le îndrepte în unul sau mai multe corpuri, pe care el le crează într-o viziune. De exemplu, dacă yoghinul a dus o viață lumească timp de cinci încarnări, în viziunea sa el creează cinci corpuri care îndură experiențele şi joacă rolurile a cinci vieți diferite în câteva ore. Apoi Maestrul spune Legii Karmei: „Acolo, în viziunea – prin intensitatea concentrării mele şi prin conştiința divină, – eu am avut experiența tuturor rezultatelor karmei mele rele în viziunea materializată a cinci vieți; acum sunt liber."

Trebuie reamintit că această metodă – a viziunilor – de a îndrepta karma sau acțiunile trecute, poate doar să fie realizată de către maeştri avansați, care sunt în acord cu Conştiința Cosmică şi astfel au controlul complet asupra întregii Energii Cosmice a-tot-creatoare şi care poate materializa viziuni sau copii ale actualităților prin puterea voinței. Sufletele ignorante nu învață lecția corectă a unei experiențe, chiar prin repetarea unei experiențe de mai multe ori, pe durata a mai mulți ani. Dar omul înțelept, – prin concentrare profundă, – poate învăța adevărul într-o experiență în (n.t. doar) câteva minute.

(3) Există o a treia cale prin care marii Maeştri pot îndrepta urmele acţiunilor lor şi ale acţiunilor altora. Crucificarea lui Isus ne informează cum şi-a îndreptat el propria sa karmă şi karma discipolilor săi. Isus nu a fost crucificat prin voinţa lui Dumnezeu, ci din cauza câtorva din propriile sale acţiuni şi din cauza unor acţiuni rele ale discipolilor săi. Isus a ştiut că predicarea adevărului de către el şi sfidarea fariseilor va atrage karma morţii şi, de asemenea, a ştiut că va trebui să plătească pentru iertarea acţiunilor rele ale discipolilor săi şi a altora prin suferinţa în propriul său corp. Deci Isus, în mod conştient, de dragul câştigului cel mai înalt – al contactului cu Dumnezeu, – pentru el şi pentru ceilalţi, pentru a îndrepta karma lui şi a celorlaţi, a permis ca trupul său să fie crucificat.

Nemurirea este atinsă

Isus a dat corpul său pentru a atinge nemurirea pentru el şi pentru ceilalţi. El a fost înţelept să facă acest lucru, pentru că supunându-se crucificării, el nu numai că a redobândit nemurirea pentru el şi pentru ceilalţi, dar el de asemenea a înviat corpul său. Maeştri ca Isus pot oferi corpurile lor pentru a avea experienţa karmei lor propri şi a karmei celorlalţi şi astfel să câştige libertatea pentru ei înşişi şi pentru ceilalţi de la legea enigmatică a karmei. În mod similar, marii maeştri şi yoghinii, – aşa cum a fost povestit mai înainte –, pot oferi conştiinţa lor avansată pentru a îndrepta karmele sau urmele acţiunilor lor sau ale altora într-un timp scurt. Cu cât mai repede o persoană are experienţa rezultatelor acţiunilor sale rele, fie într-un vis autocreat sau într-o viziune de câteva minute, fie în evenimentele obişnuite ale vieţii, într-un număr de ani, Legea Karmică a fost satisfăcută, iar omul este liber.

Fie că o persoană călăreşte pe spatele unui cal câteva luni până la New York sau ajunge în câteva ore cu avionul, la sosire ea se bucură de splendoarea oraşului. În mod similar, elementul timp nu contează în atingerea libertăţii faţă de Legea Karmei. Deşi Dumnezeu este Creatorul omului şi a sorocit Legea Cauzei şi Efectului sau Karma să îi guverneze viaţa, totuşi omul este judecătorul propriilor sale acţiuni. Atunci când omul alege să acţioneze rău, atunci conform propriului său ordin şi invitaţie pentru Legea Karmei, el crează propria sa suferinţă. În mod similar, prin acţiunile sale bune el constrânge Legea Karmei să-l răsplătească.

Explicaţia anterioară demonstrează cât de mult este implicat în legătură cu iertarea păcatelor de către Dumnezeu şi prin conştiinţa avansată a omului.

Este interesant în mod special de ştiut că omul are siguranţă absolută în privinţa eliberării sale, dacă el încearcă din greu. Omul este în mod esenţial şi etern creat după imaginea lui Dumnezeu şi a păcatelor a milioane de vieţi, care nu pot şterge perfecţiunea sufletului său. Nu există motiv pentru care el ar trebui să continue cu o viaţă de ignoranţă şi de suferinţă. Prin metodele meditaţiei avansate, el poate să îndrepte repede greşelile mai multor vieţi şi să devină liber, recâştigând perfecţiunea pierdută şi uitată a sufletului său.

Fatalismul nu este bun

Legea Karmei nu ar trebui să facă în aşa fel încât oamenii să fie fatalişti, ci ar trebui să-i facă capabili pe ei să diagnosticheze în mod ştiinţific toate seminţele ascunse ale durerilor auto-create, ca ele să poată fi distruse în mod potrivit în timp. Seminţele acţiunilor rele, când sunt distruse, nu pot germina deodată pentru a cauza suferinţa, din cauza lipsei de pregătire.

Valoarea timpului lui Isus

„După aceste lucruri, Isus a mers în Galileea: pentru că el nu ar fi mers în Iudeea, pentru că Iudeii căutau să-l omoare. Şi praznicul iudeilor (n.t. al colibelor făcute din ramuri) era aproape. Fraţii lui i-au spus: „Pleacă de aici şi mergi în Iudeea, ca să vadă şi discipolii tăi lucrările pe care le faci. Pentru că nu există om care să facă un lucru în secret, când el caută să fie cunoscut în mod deschis. Dacă faci aceste lucruri, arată-te pe tine lumii." Pentru că nici fraţii lui nu credeau în el."

„Atunci Isus le-a spus lor: „Timpul meu nu a venit încă, dar timpul vostru este pregătit. Lumea nu vă poate urî, dar pe mine mă urăşte, deoarece mărturisesc despre ea, că lucrările ei sunt rele. Suiţi-vă voi la sărbătoare: eu încă nu mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu mi s-a împlinit încă vremea. Când el le-a spus aceste cuvinte lor, el locuia încă în Galileea". "

„Dar când fraţii lui s-au suit la ospăţ, s-a suit şi el, dar nu pe faţă, ci ca şi cum ar fi fost în secret. Atunci iudeii îl căutau în timpul praznicului şi spuneau: „Unde este?" Şi era un murmur despre el de la mulţime în ceea ce-l privea: pentru că unii spuneau: „El este un om bun", iar alţii spuneau: „Nu, el induce în eroare mulţimea. Totuşi, de frica iudeilor, nici un om nu vorbea despre el pe faţă"."

(IOAN 7:1-13)

Câţiva dintre numeroşii căutători de curiozităţi, care l-au urmat pe Isus, dar nu au crezut în misiunea lui divină, au căutat să-l convingă pe el să meargă în mod deschis la praznicul iudeilor, al colibelor din ramuri. Ei pretindeau că el ar trebui să-şi facă lucrarea nu în secret printre câţiva, ci în mod deschis în faţa lumii. Isus a replicat:

„Viaţa mea este călăuzită de Dumnezeu. Timpul pentru porunca sa pentru mine de a merge la ospăţ nu a venit încă, dar voi toţi, fiind călăuziţi de dorinţe lumeşti, puteţi face orice doriţi în orice moment. Timpul meu este preţios şi planificat în mod divin, dar timpul vostru nu este important pentru voi şi este întotdeauna gata să fie petrecut conform dorinţelor voastre materiale. Voi nu sunteţi interesaţi în a vă asuma responsabilitatea de a indica defectele lumii, deci lumea nu vă va răni pe voi şi nu vă va supăra. Pentru că iubesc lumea şi vreau ca ea să fie salvată nu mă supără penalităţile pe care le voi plăti pentru că îi voi arăta greşelile sale, cu iubire şi cu cutezanţă."

În cuvintele de mai sus Isus indică că toate acţiunile de un minut din viaţa sa erau guvernate de voinţa lui Dumnezeu. Isus nu asculta în mod mecanic de Dumnezeu, ci a descoperit că, cel mai bun lucru pe care-l putea face, era să-şi lase voinţa să fie călăuzită de înţelepciunea Tatălui. Isus a indicat că toţi oamenii care au o existenţă lipsită de cârmă, nu-şi planifică viaţa conform înţelepciunii divine.

Isus nu numai că şi-a călăuzit voința conform voinței lui Dumnezeu, ci de asemenea a îndeplinit toate acțiunile conform hotărârii Legii Cauzei şi Efectului, legea cosmică care guverna viața sa şi a lumii în general. Isus, prin înțelepciunea sa divină, cunoştea cel mai bun moment de a asista la ospăț. Oamenii obişnuiți, care sunt identificați cu corpul, nu cunosc că viețile lor sunt guvernate de Legea Cauzei şi Efectului şi că au nevoie de o planificare divină.

Dincolo de Astrologie

Unii oameni studiază Astrologia pentru a determina influența karmei prin intermediul planetelor, astfel încercând să contracareze influențele rele prin previziuni astrologice. Dar Maeştri merg dincolo de Astrologie. Ei guvernează viețile lor şi toate acțiunile lor prin înțelepciune divină. Isus, cu blândețe, dar înțelept a răspuns fraților lui, care nu credeau în el, că orice făcea, chiar dacă nu era înțeles de către omul obişnuit, era realizat conform călăuzirii divine.

CAP. 5 „NICIODATĂ UN OM NU A VORBIT CUM VORBEŞTE ACEST OM” – ISUS ÎŞI CONFUNDĂ CRITICII ETERNUL ACUM

„Acum, în privința mijlocului ospățului, Isus a urcat la templu şi a învățat (n.t. pe alții). Iar iudeii se mirau, spunând: „Cum ştie acest om literele, când el nu a învățat niciodată?” Isus le-a răspuns lor şi a spus: „DOCTRINA NU ESTE A MEA, CI A CELUI CARE M-A TRIMIS. DACĂ ORICE OM VA ÎNDEPLINI VOINȚA LUI, EL VA ŞTI DESPRE DOCTRINĂ, CHIAR DACĂ VA FI DE LA DUMNEZEU SAU DACĂ VORBESC DESPRE MINE. CEL CARE VORBEŞTE DESPRE EL ÎNSUŞI, ÎŞI CAUTĂ PROPRIA LUI GLORIE: DAR CEL CARE CAUTĂ GLORIA CELUI CARE L-A TRIMIS, ACELA ESTE ADEVĂRAT ŞI NIMIC INJUST NU ESTE ÎN EL”.”

„Nu a dat vouă Moise legea şi totuşi nimeni dintre voi nu respectă legea? De ce încercați să mă omorâți?”

„Oamenii au răspuns şi au spus: „Tu ai un diavol; cine are de gând să te omoare?””

(IOAN 7:14-20)

Isus Christos nu a vrut să demonstreze public miracolele sale, ca un vânzător care face reclamă bunurilor sale materiale, ci a acționat conform demnității sale divine şi hotărârii sale divine.

„Nu am pregătit nimic ca pe o născocire a propriei mele inteligențe şi imaginații. Învățăturile mele nu sunt ale mele doar pentru că le exprim prin gura mea.”

„Cuvintele mele, mintea mea, inteligența mea, intuiția mea, conştiința mea în toată creația sunt inspirate toate de către conştiința Tatălui, prin a cărui voință sunt aici pe pământ, ca să declar mesajul Său. Orice persoană care este în acord cu voia lui Dumnezeu, va şti că sunt în acord cu voința Sa şi că predic adevărul, aşa cum a fost dorit de către El şi că nu vorbesc prin mine însumi sau prin conştiința ego-ului meu.”

Egoiştii sunt departe de Dumnezeu

„Cel care vorbeşte animat de conştiința ego-ului său, mereu caută faima şi gloria micului său ego. Dar cel care simte prezența Conştiinței Cosmice în spatele propriei sale conştiințe, caută să glorifice şi să declare pe pe Dumnezeu ca şi Creatorul său. Acela este adevăratul profet, care îl declară pe Dumnezeu şi care îi este loial Lui. Cel care îi este credincios lui Dumnezeu şi îl simte pe El în mod constant, demonstrând în mod continuu conştiința sa prin viața sa, nu poate să facă nimic greşit. Nu v-a dat vouă Moise legea de a nu omorî? Totuşi, nimeni dintre voi nu ascultă legea divinei porunci, aşa cum este demonstrat de dorința voastră de a mă omorî. Ştiu că această dorință este în mintea voastră, chiar dacă o negați.”

Isus nu a învățat de la orice şcoală a vieții obişnuită. Pregătirea şi înțelepciunea sa au venit de la Conştiința Dumnezeu pe care le-a dobândit în viețile trecute. Isus a

evidențiat faptul că întreaga sa viață a fost călăuzit de Dumnezeu şi că el încerca să-l declare pe El şi nu pe sine. El a indicat că, din cauză că încerca să facă voia lui Dumnezeu, el nu putea să aibă nici un gând injust în interiorul său, dar evreii, care erau egoişti, nu ascultau legea divină, aşa cum a fost dată de Moise şi ei erau aceia care adăposteau gânduri injuste.

„Isus le-a răspuns şi le-a spus lor: „Am făcut o lucrare şi toți v-ați mirat. De aceea Moise v-a dat vouă circumcizia. (nu pentru că este a lui Moise, ci a strămoşilor;) şi voi de ziua de Sabbath faceți circumcizie unui om. Dacă un om, de ziua de Sabbath primeşte circumcizia, ca legea lui Moise să nu fie încălcată, de ce sunteți furioşi pe mine din cauză că am făcut un om întreg din fărâme, de ziua de Sabbath?" NU JUDECAȚI CONFORM APARENȚELOR, CI JUDECAȚI JUDECATA JUSTĂ."

(IOAN 7:21-24)

Isus, referindu-se la „am făcut o lucrare" s-a referit la vindecarea omului impotent la baia din Bethesda, de ziua de Sabbath, ceea ce a provocat ura criminală a fariseilor împotriva lui. (IOAN 5:1-18)

Vindecând în ziua de Sabbath

Deşi Legea Mozaică interzice munca de sclav de ziua de Sabbath, circumcizia era permisă în acea zi. Isus indică inconsecvența criticilor săi în permiterea purificării minore, simbolizată de ceremonia circumciziei, cât timp de opune reîntineririi fizice şi spirituale totale, îndeplinite de Sabbath, de către Domnul, pentru un omul care „avea o infirmitate de treizeci şi opt de ani."

„Nu judecați acțiunile celorlalți dintr-un punct de vedere pripit, ci judecați conform motivului interior, de dincolo de ele."

„Atunci, au spus unii dintre ei, din Ierusalim: „Nu este el cel pe care ei caută să-l omoare? Dar totuşi iată că vorbeşte curajos şi ei nu-i spun nimic lui. Ştiu cu adevărat cârmuitorii că acesta este chiar Christ? Oricum ar fi, noi ştim pe acest om, cine este el: dar când vine Christ, nimeni nu ştie de unde este"."

„Atunci a strigat Isus în templu, după cum învăța pe alții, spunând: „Voi deopotrivă mă cunoaşteți şi ştiți de unde sunt eu: iar eu nu am venit pentru mine însumi, dar cel care m-a trimis este adevărat şi voi nu-l cunoşteți. Dar eu îl cunosc, pentru că vin de la el şi el m-a trimis pe mine.""

(IOAN 7:25-29)

Oamenii, ştiind că fariseii căutau să ia viața lui Isus, se întrebau de ce îl învăța în mod deschis la sărbătoarea tabernacolelor. Au devenit oare conducătorii convinşi că Isus era Mesia? Mulți s-au întrebat, dar ceilalți, referindu-se la o anumită credință, tradițională, cum că originea familiei lui Mesia va fi misterioasă („nici un om nu ştie

de unde este"), refuzau să creadă în Isus, ca Christ, din moment ce ei cunoşteau familia sa de la Nazareth.

Isus a spus: „Voi toţi mă cunoaşteţi ca pe fiul lui Iosif şi cunoaşteţi locul căminului meu pământesc, dar nu ştiţi că nu am venit pe pământ din cauza propriei mele voinţe sau în mod exclusiv din cauza influenţei karmei mele trecute, care m-ar fi constrâns pe mine. Dorinţa mea de a veni pe pământ a fost de a acţiona ca un purtător-de-mesaj al Tatălui meu."

„Tatăl meu există cu adevărat în tot spaţiul, chiar dacă voi nu-l simţiţi pe El în viaţa voastră sau în înţelegerea voastră. Dar Conştiinţa Christică este o reflectare a Conştiinţei Cosmice a Tatălui meu, de aceea îl cunosc pe El. Conştiinţa mea universală, de asemenea, a venit de la El."

Purtătorul de mesaj divin

În cuvintele de mai sus Isus accentua originea sa divină şi faptul că el a venit ca un purtător al mesajului Domnului. Din cauză că Isus a spus că el a venit de la Tatăl şi că el a fost trimis de El, nu înseamnă că Isus, prin multe vieţi, nu a făcut un efort conştient de a-l cunoaşte pe Dumnezeu. După ce a atins o stare înaltă de conştiinţă, Isus a fost ales ca un purtător de mesaj al Infinitului.

Cu starea sa avansată a conştiinţei umane, Isus ştia că el şi toate fiinţele, în mod original au fost trimise pe pământ prin voia lui Dumnezeu. Acele fiinţe care nu înţeleg acest adevăr, folosesc în mod greşit liberul lor arbitru, prin a se identifica pe ei înşişi cu dorinţele muritoare, reîncarnându-se iar şi iar în această lume creatoare de suferinţă. Toate sufletele, care vin pe pământ, − conform voinţei lui Dumnezeu, − trăiesc o viaţă călăuzită de voinţa şi de înţelepciunea divină, se întorc la Dumnezeu după ce au îndeplinit ţelurile lor divine pe pământ.

Când Isus a spus: „Nu am venit pentru mine însumi", el arăta că el nu a venit constrâns de către dorinţele pământeşti creatoare-de-reîncarnare. Isus, fiind foarte avansat din punct de vedere spiritual, nu a venit ca să îndrepte seminţele acţiunilor care sunt rămase de la anumite vieţi trecute, ci el a venit în mod distinct pentru a împlini misiunea lui Dumnezeu.

Maeştri avansaţi pot îndrepta seminţele acţiunilor trecute prin viziuni pe pământ sau în lumea astrală. Isus ar fi putut să-şi îndrepte toate seminţele acţiunilor sale în lumea astrală şi nu avea nevoie să se întoarcă pe pământ deloc. Isus era foarte avansat în spirit: el avea foarte puţină karmă de remediat, aşa că nu era deloc necesar pentru el să se nască pe pământ. De aceea Isus a spus: „Am venit pe pământ fiind ales de spirit şi nu din cauza karmei mele sau a mea sau a egoului meu."

„Atunci ei căutau să-l prindă: dar nici un om nu a pus mâinile pe el, din cauză că ora lui nu venise încă. Şi numeroşi oameni credeau în el şi spuneau: „Când vine Christ, va face el mai multe miracole decât acelea pe care le-a făcut omul acesta?" Fariseii au auzit că oamenii vorbeau în şoaptă astfel de lucruri despre el; şi fariseii şi mai marii preoţilor au trimis aprozi ca să-l ia pe el."

„Atunci Isus le-a spus lor: „MAI SUNT CU VOI PUŢINĂ VREME ŞI APOI MERG LA CEL CARE M-A TRIMIS. VOI MĂ VEŢI CĂUTA, DAR NU MĂ VEŢI GĂSI; ŞI UNDE SUNT EU, ACOLO VOI NU PUTEŢI VENI.""

„Atunci au spus iudeii printre ei: „Unde va merge el, în aşa fel încât noi să nu-l putem găsi? Doar nu va merge la cei răspândiţi printre ne-evrei şi să-i înveţe pe ne-evrei?" Ce înseamnă modul acesta de a vorbi, în care el a spus: „MĂ VEŢI CĂUTA, DAR NU MĂ VEŢI GĂSI; ŞI UNDE SUNT EU, ACOLO VOI NU PUTEŢI VENI?""

(IOAN 7:30-36)

„Începând de acum corpul meu va mai fi pe pământ doar puţină vreme cu voi toţi. Apoi sufletul meu şi Conştiinţa Christică din el se va amesteca cu Conştiinţa Cosmică din care a venit. Atunci unii dintre voi vor realiza importanţa vieţii mele şi mă vor căuta pe mine, dar va fi prea târziu. Voi fi plecat la momentul respectiv în locuinţa Tatălui, în Conştiinţa Cosmică, acolo unde conştiinţa voastră nu poate ajunge. Chiar şi în momentul prezent *eu simt Conştiinţa mea Christică ca pe eternul Acum*, pe care conştiinţa voastră nu-l poate înţelege. Când corpul meu va fi plecat prin crucificare, Conştiinţa mea Christică va rămâne aceeaşi, cunoscând eternul Acum. Toate acestea sunt dincolo de înţelegerea conştiinţei voastre materiale."

Oportunitate unică

În cele de mai sus Isus indică oportunitatea unică pe care o aveau oamenii de acolo în el, ca şi întrupare a Conştiinţei Christice. Oamenii obişnuiţi sunt ignoranţi în privinţa Conştiinţei Christice. Dar, chiar şi oamenii ignoranţi, pe vremea lui Isus aveau oportunitatea de a privi cu ochii lor Conştiinţa Christică manifestată în corpul lui Isus. Dar, din cauza perversităţii lor, ei nu au folosit această mare oportunitate de a-l urma pe Isus şi de a fi mântuiţi.

El a spus că mulţi s-ar trezi după ce el era plecat şi că îl vor căuta pe el şi nu-l vor găsi. Isus vorbeşte în mod special despre starea conştiinţei universale prezente în el. El descrie starea sa ca şi conştiinţa Eternului Acum. În Spirit nu există trecut şi nici viitor, ci numai conştiinţa prezentului. Isus a exprimat această conştiinţă prin exprimarea „UNDE SUNT EU".

Eternul Acum

Isus ştia dacă era în corp sau în Spirit, după crucificare – el întotdeauna simţea eternul acum. Această conştiinţă a Prezenţei Eterne poate să fie atinsă nu de către muritorii obişnuiţi, ci de către marii credincioşi. Când credincioşii avansaţi îl simt pe Dumnezeu ca fiind etern, conştiinţa trecutului şi a viitorului se evaporă din interiorul său. El simte întotdeauna că *ESTE* pentru totdeauna şi nu că *A FOST* şi nici că *VA FI*. De aceea Isus a spus: *„Acolo unde este conştiinţa mea, având experienţa eternului acum, iar conştiinţa ta nu a realizat această stare*."

Evreii, ne înţelegând înţelesul interior al spuselor de mai înainte ale lui Isus, au început să interpreteze greşit aceste spuse, în mai multe moduri. Ei au gândit: „Unde se va duce el astfel încât noi să nu-l putem găsi?"

„În ultima zi, cea mai grandioasă zi a sărbătorii, Isus a stat în picioare şi a plâns, spunând: „DACA UNUI OM ÎI ESTE SETE, LĂSAŢI-L SĂ VINĂ LA MINE SĂ BEA. CEL CARE CREDE ÎN MINE, AŞA CUM A SPUS SCRIPTURA, DIN BURTA SA VOR CURGE RÂURI DE APĂ VIE." (Dar aşa vorbea el despre Spirit, pe care cei care cred în el, îl vor primi: pentru că Sântul Duh nu fusese dat încă; pentru că Isus nu fusese încă glorificat.)"

(IOAN 7:37-39)

„Dacă un om este înnebunit cu dorințe şi nu a găsit pacea, dacă un om este însetat de Regatul Conştiinței lui Dumnezeu şi de extazul etern, lăsați-l să-şi pună în acord conştiința cu Conştiința Christică din interiorul meu; lăsați-l pe el să bea din apele nemuritoare ale extazului, care curg de acolo. Scripturile au profețit (de exemplu Isaia 58:11) că, orice persoană care îşi va pune în acord conştiința sa cu Conştiința Christică prin concentrare atentă şi prin devoțiune, va descoperi că din pântecul său sau plexul solar în regiunea lombară ies mai multe râuri de lumină sau forțe vitale retrase de la regiunile simțurilor, − prin meditație, − vor curge şi vor face să plutească conştiința sa înspre Spirit, în creier."

Christ dăruieşte instrucțiuni yoga profunde

În cuvintele anterioare Isus descrie modul în care credincioşii, cum sunt marii yoghini hinduşi, ar putea să-şi satisfacă setea dorințelor muritoare prin a le controla pe ele, prin renunțare şi prin a le uni pe ele în meditație cu mereu noul extaz al lui Dumnezeu. Pentru persoanele obişnuite spusele lui Isus: „*Cel care crede în mine, aşa cum a spus Scriptura, din pântecul lui vor curge râuri de apă vie*" poate să fie fără înțeles, dar aceste cuvinte sunt foarte dragi *yoghinului,* care *încearcă în mod ştiințific să-şi unifice conştiința cu conştiința sa interioară*.

Orice credincios care cunoaşte tehnica de concentrare yoga ştie că, atunci când concentrarea devine interiorizată, el descoperă forța sa vitală şi atenția retrase de la nervii motorii şi de la inimă şi este acumulată în regiunea coccigiană. Atunci, în timpul meditației profunde, forța vitală şi conştiința din regiunea coccigiană începe să călătorească prin plexurile: sacral, lombar, dorsal, cervical şi medular către Spirit, în creier.

„Râuri de lumină"

Credinciosul yoghin, - în meditație profundă,- îşi descoperă conştiința sa şi forța vitală în forma unor râuri de lumină care curg din regiunile coccigiană, sacrală şi lombară la oceanul de lumină al Spiritului din creier. Aceste *râuri de lumină* nu sunt altceva decât *forțe vitale şi conştiință retrase de la regiunile simțurilor, prin meditație, şi cu sensul inversat: prin plexuri, către Spirit.*

Oricine, care nu poate să înțeleagă această experiență metafizică tehnică, ar trebui să reflecte această conştiință care curge prin cele cinci râuri: ale vederii, auzului, mirosului, gustului şi pipăitului, care-l fac pe om conştient de materie. Dar, prin meditație, când conştiința şi forța vitală sunt cu adevărat retrase de la cele cinci

simțuri, ele par ca mai multe râuri de lumină sau forță vitală (cu conştiința şi cu multe alte forțe în coloana vertebrală) care curg în sus, înspre oceanul de lumină al Spiritului din creier.

În cuvintele anterioare Isus a intenționat să arate că, nu numai cei care credeau în mod intelectual în el, ci şi cei care erau în acord cu Conştiința lui Christică şi cu Sfântul Duh sau Vibrațiile creative, ar înțelege semnificația acestor spuse profunde despre „râul apelor vii" care curge din părțile interioare ale credinciosului.

„De aceea, mulți oameni, când au auzit cele spuse de el, au spus: „Este adevărat că este Profetul." Ceilalți au spus: „Acesta este Christ." Dar unii au spus: „Va ieşi Christ din Galileea? Nu a spus Scriptura că Christ vine din sămânța lui David şi din oraşul Bethleem, de unde era David?" Aşa că exista o divizare printre oameni, din cauza lui."

„Şi unii dintre ei l-ar fi luat pe el; dar nici un om nu a pus mâna pe el. Atunci au venit aprozii la mai marele preoților şi ai fariseilor şi le-au spus lor: „De ce nu l-ați adus pe el?""

*„Aprozii au răspuns: „**Niciodată un om nu a vorbit ca acest om**." Apoi le-au răspuns fariseii: „Şi voi sunteți induşi în eroare? Au crezut în el vreunul dintre cârmuitori sau farisei? Dar aceşti oameni, care nu cunoasc legea, sunt blestemați"."*

„Nicodim le-a spus lor: (el, cel ce a venit noaptea la Isus, fiind unul dintre ei,) „Legea voastră judecă pe orice om înainte să-l asculte şi să ştie ce face?" Ei i-au răspuns şi i-au spus: „Şi tu eşti din Galileea? Cercetează şi priveşte: pentru că din Galileea nu răsare nici un profet." Şi fiecare a plecat la casa lui."

(IOAN 7:40-53)

În Scripturile evreieşti a fost prezis că Christ va veni din casa lui David (2 Samuel 7:12) şi din afara oraşului Bethleem (Micah 5:2). Astfel Isus, născut în casa lui David la Bethlehem, a împlinit aşteptările evreilor despre Mesia, deşi acuzatorii săi nu s-au oprit ca să investigheze chestiunea şi l-au considerat pe el doar ca fiind din Galileea.

Nicodim fariseul s-a aventurat într-o apărare blândă a Domnului, pe care îl venera în secret (IOAN 3:2), dar nu-i putea influența pe aceia care erau hotărâți să-l omoare pe Isus.

CAP. 6 „DU-TE ŞI NU MAI PĂCĂTUI” –

DE CE A IERTAT CHRIST PE FEMEIA PRINSĂ ÎN ADULTER

„Isus a mers pe muntele Măslinilor. Şi dimineața devreme el a venit iarăşi la templu şi toți oamenii au venit la el; şi el a stat aşezat şi i-a învățat pe ei.”

„Şi scribii şi fariseii au adus la el o femeie prinsă în adulter: şi când ei au pus-o în mijlocul mulțimii, ei i-au spus lui: „Învățătorule, această femeie a fost prinsă în timpul adulterului, chiar în momentul actului. Acum Moise în legea ne-a poruncit ca în asemenea situații să ucidem cu pietre: dar tu ce spui?” Spuneau acest lucru ca să-l ispitească şi ca să-l poată învinui. Dar Isus s-a aplecat în jos şi scria cu degetul pe pământ, deşi el nu-i asculta pe ei.”

„Deci când ei au continuat să-l întrebe pe el, el s-a ridicat şi le-a spus lor: „Cel care este fără de păcat dintre voi, el să arunce cu prima piatră în ea.” Apoi s-a aplecat iară şi scria pe pământ. Şi cei care au auzit cuvintele acestea, s-au simțit mustrați în cugetul lor şi au ieşit afară unul câte unul, începând de la cel mai bătrân, până la ultimul: şi Isus a rămas singur cu femeia care stătea în mijloc.”

„Când Isus s-a ridicat pe sine şi nu a văzut pe nimeni, decât femeia, el i-a spus ei: „FEMEIE, UNDE SUNT ACUZATORII TĂI? NICI UN OM NU TE-A ACUZAT PE TINE?” Şi ea a spus: „Nici un om, Doamne.”Şi el i-a spus ei: „NICI EU NU TE CONDAMN PE TINE: MERGI ŞI NU MAI PĂCĂTUI.””

(IOAN 8:1-11)

În aceste cuvinte Isus a arătat cea mai înaltă înțelepciune, compasiune şi abilitate spirituală care avea grijă să manevreze o situație dintre cele mai dificile. El a aruncat o bombă printre ipocriții care se prefăceau superiori din punct de vedere moral, care îşi ascund propriile lor păcate şi vin ca să condamne pe femeia vinovată şi de asemenea îl implicau pe Isus în încălcarea legii, dacă el ar fi arătat compasiune față de ea şi astfel ignora legea lui Moise. Isus a insinuat: „Voi toți, fiind păcătoşi, ar trebui să aruncați cu pietre şi ponegriri mai întâi în voi înşivă.”

Aplicații practice

Această spunere a lui Isus este aplicabilă în sectoare variate ale vieții şi poate fi folosită în următoarele moduri:

(1) Numai omul spiritual, care este fără păcat este justificat să arunce cu piatra criticii la omul orientat spre materie, pentru a-l trezi pe acesta din urmă.

(2) Orice persoană fără păcat poate arunca o piatră a avertismentului la un individ păcătos.

(3) Nu criticați pe nimeni, pentru nici o greşeală, dacă voi înşivă nu v-ați eliberat de greşala respectivă. O persoană care nu s-a eliberat de ignoranță, nu are dreptul de a-l critica pe un altul în privința ignoranței sale spirituale. Dacă o persoană nu este eliberată de orice simț specific de ataşament, ea nu ar trebui să critice pe alții, care se întâmplă să posede acea slăbiciune. Cel care nu face

greşeli sociale, el însuşi este justificat să transmită remarci despre greşelile celorlalţi în privinţa comportamentului social. Numai acela singur, care este fără greşeli de afaceri, poate să critice pe bună dreptate erorile afacerilor celorlalţi.

Isus a spus: „Eu, cu divina mea înţelegere şi cu divina mea înţelepciune, nici eu nu te condamn pe tine în faţa lui Dumnezeu, chiar dacă ai păcătuit în mod ignorant. De acum înainte urmează calea vieţii juste. Conştiinţa Christică din mine te-a salvat de la culegerea consecinţelor acţiunilor tale adultere. Acesta este motivul pentru care nici un om, nici eu însumi nu te mai condamnăm pe tine pentru acţiunile tale păcătoase trecute. Nu-ţi identifica mintea cu obiceiuri temporare producătoare-de-plăcere, dar devastatoare-pentru-fericirea sufletului, obiceiuri insaţiabile. Pentru că, dacă repeţi acţiunile tale păcătoase sau care, cu adevărat distrug-fericirea, acţiunile se vor dezvolta într-un obicei rapid şi vei fi obligat să acţionezi păcătos, împotriva voinţei tale. Cu cât devii mai mult un sclav al simţurilor, cu atât mai mult vei suferi de condamnare socială, mentală, morală, spirituală şi fizică. Fiind prins în mrejele unui obicei rău, va fi foarte dificil pentru tine să fii iertat sau să te eliberezi prin propriul tău ajutor sau prin ajutorul celorlalţi."

„Atunci Isus le-a vorbit din nou lor, spunându-le: „EU SUNT LUMINA LUMII: CEL CARE MĂ URMEAZĂ PE MINE NU TREBUIE SĂ MEARGĂ ÎN ÎNTUNERIC, CI TREBUIE SĂ AIBĂ LUMINA VIEŢII"."

(IOAN 8:12)

„Inteligenţa Christică, pe care o privesc în interiorul meu, emană *lumina* sau *Energia Cosmică* din care au evoluat lumea materială şi cosmosul fizic. Credinciosul care urmează calea meditaţiei şi conduce conştiinţa sa prin starea extatică a subconştientului şi superconştiinţei, în final ajunge la starea binecuvântată a Conştiinţei Christice. Credinciosul care reuşeşte în atingerea Conştiinţei Christice şi astfel devine conştient de prezenţa conştiinţei sale în toată materia şi creaţia vibratorie, nu se mai plimbă sau nu se mai mişcă în întuneric sau în limitările conştiinţei umane şi ale ignoranţei, dar descoperă că forţa vitală unită cu Lumina Cosmică sau Energia Cosmică este sursa tuturor creaturilor vii şi obiectelor, în care viaţa este în mod potenţial prezentă."

Definiţia Spiritului

În cuvintele de mai sus Isus dă din nou o declaraţie ştiinţifică a Spiritului din interiorul său. ***Conştiinţa Cosmică*** sau ***Dumnezeu Tatăl*** au proiectat vibraţia şi energia cosmică. Atunci Dumnezeu Tatăl S-a proiectat pe Sine ca Conştiinţă Christică în toată creaţia şi energia vibratorie. Un suflet obişnuit este conştient de conştiinţa sa şi forţa vitală, ca fiind limitată la corpul său; Isus şi credincioşii avansaţi în plan spiritual ca şi Isus îşi descoperă *corpurile lor* ca şi *cosmosul fizic*, iar *vieţile lor* ca şi *Energia Cosmică*, care susţine cosmosul fizic. Ei realizează, de asemenea, Conştiinţa Christică prezentă în toată creaţia ca şi propria lor conştiinţă. Cuvintele ***„EU SUNT"*** se referă

la ***Conştiința Christică***. ***„Lumina lumii”*** se referă la ***Energia Cosmică*** care se materializează şi apare cosmosul fizic**.**

Mulți aşa-numiți creştini, care cred că Isus era „lumina lumii” şi urmează doctrinele creştine teologice, interpretate intelectual şi nu meditează niciodată, nu pot să înțeleagă cu adevărat de ce Isus se numea pe sine „lumina lumii”, nici nu ştiu ce fel de urmare şi de căutare spirituală îi va conduce pe ei la dobândirea stării de Conştiință Christică.

Inteligența secretă

Isus deja a spus: „*Mă veți căuta şi nu mă veți găsi şi acolo unde sunt eu, acolo voi nu puteți veni*.” Astfel a profețit Isus despre creştinii moderni, intoxicați cu teologie, care-l caută pe Christ în mod teologic greşit şi nu-l găsesc. Din cauză că ei nu pot să-şi ridice conştiința lor, – prin meditație, – de la planul fizic la planul Conştiinței Christice, ei nu ajung niciodată acolo.

Creştinii teologi şi-l imaginează pe Isus ca fiind limitat printr-o formă şi prin frumusețile unei figuri umane, dar sufletele care şi-au identificat conştiința lor, – prin meditație, – cu conştiința universală, omniprezentă, care era manifestată în Isus Christos a privit *cosmosul* ca pe *corpul lui Christ* şi *energia* din el ca pe *viața sa* şi *inteligența secretă* din el ca pe *Conştiința Christică*.

Prin venerarea lui Christ în templul auto-construitei meditații şi Auto-Realizării poate un creştin să fie creştin cu adevărat şi să fie capabil să aducă Conştiința Christică care era în Isus la o „A DOUA VENIRE” în interiorul propriului suflet al unui creştin.

„De aceea fariseii i-au spus lui: „Tu mărturiseşti despre tine însuți, mărturia ta nu este adevărată.” Isus le-a răspuns: „DEŞI MĂRTURISESC DESPRE MINE ÎNSUMI, TOTUŞI MĂRTURISIREA MEA ESTE ADEVĂRATĂ, PENTRU CĂ ŞTIU DE UNDE AM VENIT ŞI UNDE MERG: DAR VOI NU PUTEȚI SPUNE DE UNDE AM VENIT ŞI UNDE MERG: VOI JUDECAȚI DUPĂ TRUP; EU NU JUDEC PE NIMENI.””

„Şi totuşi, dacă judec, judecata mea este adevărată: pentru că eu nu sunt singur, ci sunt eu şi Tatăl care m-a trimis. Este scris, de asemenea, în legea voastră, că mărturia a doi oameni este adevărată. Eu sunt cel care poartă mărturia mea însuşi, iar Tatăl meu care m-a trimis, poartă mărturia mea.”

(IOAN 8:13-18)

„Din cauză că ştiu – prin memorie divină – cum a venit conştiința din corpul meu de la Conştiința Christică omniprezentă şi că în final conştiința mea se va contopi cu ea, de aceea mintea mea nu este limitată de către corpul identificat cu cu ego-ul şi eu pot mărturisi totul despre mine sau despre natura Conştiinței mele Christice, fără să o distorsionez pe ea prin limitările egoului fizic. Persoanele egoiste deseori exagerează atunci când vorbesc despre ele însele. Dar, prin mine, fiind adevărata Conştiință Christică, manifestată prin Conştiința mea, nu pot exagera sau să vorbesc ne-adevărul, atunci când vorbesc despre ea însăşi (n.t. Conştiința Christică). Din cauză că voi nu

ştiți cum a coborât Conştiința Christică în forma mea corporală, numită Isus sau unde această conştiință din ea se va evapora după crucificare, de aceea voi judecați după maniera trupului sau judecata lumească şi limitările corporale."

Nu este o judecată fizică

„Conştiința Christică din mine priveşte pe fiecare om creat după imaginea infinitului, de aceea eu nu judec sau măsor omul conform aparenței fizice sau mentale ale sale. Orice judecă Inteligența mea Christică despre natura fizică a omului, este adevărat: dacă conştiința mea ar fi fost singură sau izolată de Conştiința Dumnezeu, atunci judecata mea ar fi fost limitată sau ar fi fost subiect al erorii. Dar, din moment ce conştiința mea este încărcată cu înțelepciune divină, de aceea judecata mea despre orice, este adevărată."

„Este descris, de asemenea, în legea voastră umană, că mărturia a doi indivizi este păstrată ca adevărată. Eu sau conştiința mea umană manifestă conştiința sinelui meu sau Conştiința Christică prezentă în întreaga creație vibratorie. Iar Conştiința Christică din mine este manifestarea Conştiinței Cosmice care există dincolo de întreaga creație vibratorie."

Persoanele egoiste nu ar trebui să vorbească despre ele însele şi despre meritele lor, din cauză că ele, de obicei, exagerează virtuțile lor. Dar Isus a spus că, din moment ce el era una cu Tatăl, oricând el vorbea despre sine, el vorbea numai despre Tatăl din Ceruri. De aceea, era în întregime potrivit pentru Isus să vorbească despre sine prin înțelepciunea sa divină, ne-egoistă.

„Atunci ei au spus lui: „Unde este Tatăl tău?" Isus a răspuns: „VOI NU MĂ CUNOAŞTEȚI NICI PE MINE, NICI PE TATĂL MEU." DACĂ M-AȚI CUNOAŞTE PE MINE, L-AȚI CUNOAŞTE ŞI PE TATĂL MEU."

„Aceste cuvinte le-a rostit Isus în locul unde era visteria, aşa cum îi învăța în templu: şi nici un om nu a pus mâinile pe el, pentru că timpul lui nu venise încă."

(IOAN 8:19-20)

„Voi nu ați avut comuniune cu Conştiința Christică din spatele conştiinței mele, nici cu Conştiința Cosmică, cu creatorul meu şi Tatăl. Dacă ați fi avut comuniune – prin meditație – cu Conştiința Christică din interiorul meu, atunci ați fi ştiut, de asemenea, Conştiința Cosmică a cărui reflecție în creație este Conştiința Christică."

În acord cu creația

Isus indică faptul că, dacă un credincios putea fi în acord cu Conştiința Christică în toată creația vibratorie, el ar percepe în mod automat Conştiința Cosmică existentă dincolo de întreaga creație vibratorie.

„Atunci el a spus: „EU MERG PE CALEA MEA ŞI VOI MĂ VEȚI CĂUTA ŞI VEȚI MURI ÎN PĂCATELE VOASTRE, ACOLO UNDE MERG EU, VOI NU PUTEȚI VENI"."

(IOAN 8:21)

„Eu urmez calea, aşa cum este dirijată de Conştiința Cosmică şi într-o zi, după ce am plecat de pe pământ, veți încerca să mă urmați, dar nu mă veți găsi, veți muri cu karma voastră rea şi veți fi subiectul reîncarnării. Dacă nu veți medita profund în starea prezentă a conştiinței voastre, nu puteți înțelege Conştiința Christică cu care s-a contopit conştiința mea umană."

„Atunci au spus iudeii: „O să se omoare?", pentru că el le-a spus: „VOI SUNTEȚI DE JOS; EU SUNT DE SUS: VOI APARȚINEȚI ACESTEI LUMI; EU NU SUNT DIN LUMEA ACEASTA. DE ACEEA V-AM SPUS VOUĂ CĂ VEȚI MURI ÎN PĂCATELE VOASTRE, PENTRU CĂ, DACĂ NU CREDEȚI CĂ EU SUNT EL (n.t. ACELA), VOI VEȚI MURI ÎN PĂCATELE VOASTRE"."

(IOAN 8:22-24)

„Voi, suflete, fiind legate de pământ şi încurcate în mrejele dorințelor materiale, vă reîncarnați în această lume de vibrație grosiere, dintr-un loc în altul. Sufletul meu a venit din regiuni mai rafinate ale lumii astrale, ale vibrației bune. Sufletele voastre sunt legate de această lume prin dorințe pământeşti, dar spiritul meu, deşi încapsulat, într-un corp care se mişcă pe acest pământ, tot nu aparține acestei sfere pământeşti a vibrațiilor joase."

„De aceea v-am spus vouă că sufletele voastre, deşi sunt nemuritoare, vor avea în continuare experiența mai multor morți, prin Legea Karmei şi a reîncarnării. Viețile voastre spirituale vor fi moarte, îngropate dedesubtul mormântului acțiunilor greşite păcătoase. Din cauză că voi nu credeți că Conştiința Christică din mine este reflectarea Conştiinței Cosmice, de aceea voi nu veți face efortul de a descoperi Conştiința Christică din sufletele voastre proprii. Acest păcat al ignoranței, de a nu încerca să cunoaşteți prezența Conştiinței Christice Universale din interiorul vostru, vă va păstra sufletele îngropate dedesubtul păcatelor auto-create ale ignoranței."

În aceste cuvinte Isus a vorbit despre oameni *obişnuiți care vin de dedesubt,* − aceasta înseamnă *oameni de lume* care, din cauza karmei lor materiale rămân să se reîncarneze dintr-un loc în altul *dedesubt* sau *sub influența vibrațiilor pământeşti*.

Sub influența vibrațiilor pământeşti

„Cuvântul „*sus*" din „*Eu sunt de sus*" are semnificația că Isus a venit din regiuni de vibrație mai rafinată. Prin afirmația: „*Eu nu sunt din această lume*" Isus indica faptul că Conştiința Christică a sa era omniprezentă în întreg cosmosul şi nu este legată de un punct din spațiu numit „lume". „*Veți muri în păcatele voastre*" semnifică faptul că *viața lor spirituală stă îngropată dedesubtul păcatelor ignoranței*."

Când Christ foloseşte cuvintele: „*EU SUNT EL*", el foloseşte cuvintele care au fost folosite de către spiritele superioare din India care au trăit înainte şi după timpul lui Isus.

Swami Shankara (Shankaracharya) foloseşte cuvântul *SOHAM* deseori în scrierile sale, pentru a indica: „*EU SUNT EL*".

Oamenii orientați cu mintea spre materie pronunță deseori „*EU SUNT EL*”, ceea ce poate dezvolta egoismul, în loc să dezvolte Conştiința Dumnezeu. În realitate ***toate sufletele pot spune „EU SUNT EL”, dar este mai bine să spună „EU SUNT EL” când o persoană şi-a restabilit în mod conştient identitatea sa cu Dumnezeu***. Oceanul poate să existe fără valurile de la suprafață, dar valurile nu pot să existe fără ocean. Dumnezeu poate să existe fără creație sau creaturile vii din el, dar ele nu pot exista fără El. Este o eroare ca valul să gândească: „EU SUNT OCEANUL.” Este mai bine pentru oamenii obişnuiți să spună: „*Dumnezeu sunt eu însumi*” care înseamnă „Eu sunt El”. *Sufletele care au atins starea de Conştiință Christică pot spune: „Eu sunt El.”* Ceea ce înțelegea Isus prin „*Eu sunt El*” era că *Conştiința Christică pe care el o simțea în interiorul său este una cu Conştiința Cosmică*. Isus simțea că „*Conştiința mea din întreaga creație vibratorie este una cu Conştiința Cosmică de dincolo de întreaga creație.*”

Când Isus a spus: „*Pentru că, dacă voi nu credeți că Eu sunt El, voi veți muri în păcatele voastre*” el indica faptul că *cei care sunt identificați cu corpurile lor şi nu meditează, nu pot şti că sufletul este reflectarea Spiritului* (Eu sunt El). Sufletele divine, care trăiesc pe pământ identificate cu Conştiința Cosmică, nu crează dorințe umane sau karma şi astfel, la moarte, devin una cu Spiritul. ***Dar sufletele care trăiesc pe pământ şi nu sunt conştiente de Imaginea Divină din ele, crează karma pământească sau păcate***. Când ele mor cu acele dorințe pământeşti neîndeplinite, ele trebuie să se reîncarneze din nou pentru a le putea îndeplini.

„Atunci i-au spus lui: „Cine eşti tu?” Iar Isus le-a spus lor: „CHIAR ACELAŞI CE V-AM SPUS DE LA ÎNCEPUT CĂ SUNT: AM MULTE LUCRURI SĂ SPUN ŞI SĂ JUDEC LA VOI: DAR ACELA CARE M-A TRIMIS PE MINE ESTE ADEVĂRAT: ŞI EU SPUN LUMII ACELE LUCRURI, PE CARE LE-AM AUZIT DE LA EL.” Ei nu au înțeles că el le vorbea lor despre Tatăl.”

(IOAN 8:25-27)

„V-am spus de la început că „*Eu sunt El*” şi adevărul că sunt aceasta. Am multe adevăruri de declarat vouă şi conform standardului înțelepciunii mele intuitive, trebuie să transmit judecata despre comportarea voastră în viață şi în general. Şi eu vă declar vouă că că marele Dumnezeu care apare invizibil şi astfel ireal vouă, există cu adevărat. El este neadevărat pentru voi, din cauză că voi nu Îl puteți percepe pe El prin senzațiile voastre. Dar prin măturia intuiției infailibile (n.t. care est incapabilă să greşească) din interiorul meu, eu ştiu că El există. Percepțiile simțurilor şi simțurile vă dau cunoaşterea aparenței lucrurilor, dar intuiția din interiorul vostru vă poate da vouă cunoaşterea substanței din spatele tuturor aparențelor. Toate cuvintele de înțelepciune pe care le pronunț sunt emanațiile Vibrației Cosmice, care vin de la Infinit.”

„Atunci le-a spus lor: „Când îl veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaşte că Eu sunt El şi că eu nu fac nimic de la mine însumi; dar aşa cum Tatăl m-a învățat pe mine, eu vorbesc despre aceste lucruri. Şi acela care m-a trimis pe mine, este cu mine: Tată nu m-a lăsat mine singur: pentru că eu fac întodeauna acele lucruri care îl mulțumesc pe El.” Şi cum spunea el aceste cuvinte, mulți credeau în el.”

(IOAN 8:28-30)

„Când, prin meditație profundă, îți vei ridica conștiința de la Fiul omului sau corpul fizic, atunci vei fi capabil să realizezi Conștiința Christică Universală, care este prezentă în tine și în mine. Înțelegând aceasta, vei percepe mai departe că Conștiința Christică din interiorul tău și al meu ca pe o reflectare a Conștiinței Cosmice. Și când vei realiza Conștiința Christică din interiorul tău și al meu, atunci vei ști că tu și cu mine nu efectuăm acțiuni corporale sau mentale puse în mișcare de ego sau de conștiința umană. După cum Tatăl meu sau Conștiința Cosmică a transmis înțelepciunea Sa Conștiinței Christice din mine, la fel conștiința mea dezvăluie numai această înțelepciune."

„Conștiința Cosmică care a proiectat și a materializat corpul meu este cu mine exact ca oceanul care proiectează valul, îl susține pe el rămânând în spatele său. Așa cum valul nu poate să rămână de sine stătător, ci este menținut de către ocean, care rămâne în spatele său, tot astfel Tatăl Ceresc nu a izolat corpul meu de El, ci întotdeauna rămâne în spatele conștiinței mele, susținând-o. Aceia care sunt în acord cu dorințele lor umane, își călăuzesc corpurile și mințile conform ordinelor acelor impulsuri. Dar conștiința mea este conștientă, în continuare de prezența Tatălui în mine, astfel conștiința mea umană manifestă întotdeauna acele acțiuni care îi fac plăcere Tatălui și sunt în acord cu dorințele Sale."

„Apoi a spus Isus acelor iudei care credeau în el: „DACĂ CONTINUAȚI ÎN CUVÂNTUL MEU, ATUNCI VOI SUNTEȚI DISCIPOLII MEI CU ADEVĂRAT; ȘI VOI VEȚI CUNOAȘTE ADEVĂRUL, IAR ADEVĂRUL VĂ VA ELIBERA.""

(IOAN 8:31-32)

„Dacă veți continua să meditați asupra Vibrației Cosmice, (așa cum se aude în meditație cu urechile închise) și cu Conștiința Christică din ea, atunci întradevăr vă puteți considera pe voi înșivă discipolii mei, disciplinați și călăuziți de cuvântul meu sau Conștiința Christică din interiorul vostru. Și prin păstrarea conștiinței voastre în acord cu Sunetul Cosmic Vibratoriu și Conștiința Christică din interiorul vostru, voi veți fi capabili să cunoașteți adevărul despre voi înșivă, viața întreagă și cosmosul. Atunci când veți fi capabili să vă păstrați conștiința în acord cu Conștiința Christică, nu vă veți mai identifica pe voi înșivă cu dorințele umane și karma umană, astfel eliberându-vă sufletele voastre de la iluzie și de la reîncarnări.

Prin „continuați în cuvântul meu" Isus a sfătuit pe ascultători să mediteze continuu la cuvintele sale înțelepte asupra tehnicilor de contactare a Sunetului Cosmic Vibratoriu și Conștiința Christică din ea, astfel devenind adevărații săi discipoli.

Isus vorbea mulțimii în parabole, pentru a trezi curiozitatea pentru adevăr, dar pentru discipoli el învăța adevăruri simple și tehnici de meditație. Sfântul Ioan în *Revelații* 1:10 vorbește în mod distinct despre tehnica prin care el a contactat Spiritul ca pe Sunetul Cosmic („Eram în Spirit în Ziua Domnului și am auzit în spatele meu o mare voce, ca de trompetă.") Trompeta se referă la Sunetul Cosmic care emana din Vibrația Cosmică.

Prin urmare, este evident că a crede în mod ignorant în cuvintele lui Christ nu fac ca o persoană să devină creştină. Oricine care aspiră să manifeste Conştiința Christică care era prezentă în mintea lui Isus, trebuie să fie un discipol adevărat. Un discipol adevărat este acela care continuă să simtă Conştiința Christică în viața de zi de zi. O persoană care simte Conştiința Christică, este în acord cu toată creația şi cunoaşte adevărul despre el şi întreaga viață; cunoscând aceasta, el nu mai este călăuzit de ignoranță şi devine eliberat de Legea Karmei şi de reîncarnări.

„Noi suntem sămânța lui Abraham şi n-am fost niciodată în sclavia nimănui: cum spui tu: „Veți fi liberi?" Isus le-a răspuns lor: „ADEVĂRAT, ADEVĂRAT VĂ SPUN CĂ ORICINE TRĂIEŞTE ÎN PĂCAT ESTE SCLAV AL PĂCATULUI ŞI SCLAVUL NU LOCUIEŞTE ÎN CASĂ PENTRU TOTDEAUNA: DAR FIUL LOCUIEŞTE ÎN CASĂ PENTRU TOTDEAUNA; DE ACEEA, DACĂ FIUL VĂ VA FACE LIBERI, VEȚI FI LIBERI ÎNTRADEVĂR." Ştiu că voi sunteți sămânța lui Abraham, dar voi căutați să mă omorâți, pentru că cuvântul meu nu-şi găseşte locul în voi. Eu spun ce am văzut la Tatăl meu; şi voi faceți ce ați văzut la taăl vostru."

(IOAN 8:33-38)

„Cu siguranța adevărului pe care îl simt intuitiv în interiorul meu, vă declar vouă că oricine care face acțiuni greşite sau păcătoase împotriva fericirii sufletului său, crează obiceiuri păcătoase. Orice individ care lucrează sub influența unui obicei puternic, păcătos, devine servitorul său, care locuieşte în casa corpului."

„Dar chiar dacă un individ rămâne servitorul unui obicei în casa corpului său, totuşi, el totuşi ar trebui să-şi reamintească că *servitorul* sau *conştiința păcătoasă* nu poate ocupa pentru totdeauna ferma sufletului (corpul). Obiceiurile păcătoase, oricât de puternice ar fi, pot ocupa doar temporar ferma sufletului. Fiecare individ înrobit de obiceiurile sale păcătoase trebuie să-şi amintească că ***Fiul sau Conştiința Christică este adevăratul Maestru-Creator care rămâne pentru totdeauna în templul sufletului***. Orice credincios care ştie că *Conştiința Christică* sau *Fiul* (şi nu păcatul) ocupă templul sufletului şi îşi pune în acord conştiința sa cu Conştiința Christică, devine liber de orice karmă umană. De aceea, dacă mă cunoşti, ca pe Conştiința Christică prezentă în tine, acea conştiință te va elibera de orice sclavie, iar prin exercițiul propriei tale voințe, vei descoperi întradevăr libertatea de la iluzia cosmică."

„Ştiu că sunteți descendenții lui Abraham şi sunteți creați astfel după imaginea Tatălui meu, dar din cauză că voi nu sunteți în acord cu cuvintele mele, ale înțelepciunii mele a-tot-văzătoare, ați devenit sclavii păcatului prin dorința voastră de a mă omorî. De aceea, temporar, prin a fi servitorii unui gând păcătos, sunteți sclavi. Dacă ați fi în acord cu cuvântul meu sau cu Vibrația Cosmică, ați fi liberi şi nu ați mai fi sclavii păcatului. Cuvintele mele sunt inspirate de înțelepciunea Tatălui meu Ceresc, pe care îl simt intuitiv în interiorul meu, pe când voi vorbiți şi acționați conform înțelegerii voastre limitate şi comportamentului părinților voştri pământeşti."

O naştere bună nu este suficientă

În cuvintele anterioare Isus indică faptul că descendenții lui Abraham au pierdut calitatea bunei lor naşteri – prin ignoranță, gânduri păcătoase şi prin urmarea tradiției şi a obiceiurilor familiei, în loc să respecte legile lui Dumnezeu.

Unii Brahmini păcătoşi din India se mândresc, de asemenea, cu originea lor divină, aşa cum o făceau şi descendenții lui Abraham față de Isus. Dar Isus evidențiază că o naştere fizică bună nu este destul. Fiecare suflet, prin imaginea lui Dumnezeu şi născut din părinți buni poate în mod temporar să devină servitor al obiceiurilor păcătoase. Aşa că Isus le spune descendenților lui Abraham că ei au eclipsat naşterea lor divină şi conştiința lor divină prin acțiuni păcătoase. Dar cât timp Isus vorbeşte despre degradarea descendenților lui Abraham, el le spune lor că nu pot fi sclavii păcatului pentru totdeauna, ci ar trebui să înțeleagă că ei sunt făcuți în mod etern după imaginea lui Dumnezeu.

CAP. 7 „ÎNAINTE SĂ FIE ABRAHAM, EU AM FOST” – ISUS EXPLICĂ CONŞTIINȚA CHRISTICĂ OMNIPREZENTĂ PRIN CARE TOT TIMPUL ŞI SPAȚIUL SUNT ANIHILATE

„Ei au răspuns şi au spus lui: „Abraham este tatăl nostru.” Isus le-a spus lor: „Dacă aţi fi copiii lui Abraham, aţi face lucrările lui Abraham. Dar acum voi încercaţi să mă omorâţi pe mine, un om care v-a spus vouă adevărul, pe care l-am auzit de la Dumnezeu: nu aceasta a făcut Abraham”.

„Voi să faceţi faptele tatălui vostru.”Atunci ei i-au spus lui: „Noi nu suntem născuţi din adulter; noi avem un singur tată, chiar pe Dumnezeu.” Isus le-a spus lor: „Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, voi m-aţi iubi, pentru că am continuat mai departe şi am venit de la Dumnezeu, nici nu am venit de la mine, ci el m-a trimis.”

„De ce nu înţelegeţi voi cuvântarea mea? Chiar din cauza că nu puteţi asculta cuvântul meu. Voi sunteţi de la tatăl vostru diavolul şi poftele trupeşti ale tatălui vostru, voi le veţi face. El a fost un criminal de la început şi nu locuia în adevăr, pentru că nu există adevăr în el. Când spune o minciună, el spune din ale sale, pentru că este un mincinos şi este tatăl minciunii. Şi din cauză că eu vă spun adevărul, voi nu mă credeţi. Care dintre voi poate dovedi păcatul meu? Şi dacă spun adevărul, de ce nu mă credeţi? CEL CARE VINE DE LA DUMNEZEU, AUDE CUVINTELE LUI DUMNEZEU: DE ACEEA VOI NU LE AUZIŢI, PENTRU CĂ NU SUNTEŢI DE LA DUMNEZEU” .”

(IOAN 8:39-47)

„Dacă prin meditaţie voi l-aţi cunoaşte pe Dumnezeu ca pe Tatăl vostru, voi m-aţi iubi pe mine, pentru că Conştiinţa Christică din mine este o reflectare a lui Dumnezeu Tatăl şi corpul meu în care este încapsulată această conştiinţă, a venit de asemenea de la El. Nu m-am născut de la mine; El a trimis corpul meu pe pământ pentru ca Conştiinţa Christică reflectată în mine să poată să poată să reamintească altor suflete adormite despre Conştiinţa Christică prezentă în ele.”

Cuvântarea sa inspirată

„Vă daţi seama de ce nu puteţi înţelege cuvântarea mea? Este din cauza faptului că conştiinţa voastră nu este în acord cu Vibraţia Cosmică sau Cuvântul, de aceea voi nu înţelegeţi cuvântarea mea, care este inspirată de Conştiinţa Christică ce vibrează în interiorul Vibraţiei Cosmice sau Cuvântul. Voi aţi uitat Spiritul din interiorul vostru şi creând obiceiuri rele, voi sunteţi posedaţi de ignoranţa satanică, care acţionează ca tatăl călăuzitor care vă sfătuieşte. Tendinţele pline de pofte trupeşti care sunt implantate în interiorul vostru de către pseudo-tatăl, obiceiul satanic, va fi forţa călăuzitoare a acţiunilor voastre. Satan şi obiceiurile satanice sunt ucigaşii fericirii sufleteşti, de la

începuturile creației; ei nu manifestă adevărul deoarece ei îl exclud din natura lor. Satan spune o minciună sau creează amăgirea din cauza folosirii greşite a liberului arbitru. Satan este tatăl întregii iluzii cosmice care minte în privința naturii lui Dumnezeu şi a adevărului."

„Prin obiceiurile tale diavoleşti l-ai invitat pe Satan sau iluzia cosmică să te călăuzească – de aceea tu nu crezi în adevărul lui Dumnezeu pe care Satan încearcă întotdeauna să-l ascundă. Nici unul dintre voi nu mă poate convinge pe mine de nici o valoare sau adevăr în căile voastre păcătoase; de ce nu ar trebui voi să fiți convinşi de adevărul real şi să credeți în el când îl prezint în fața voastră?"

„Toți aceia mari, cum este Abraham, care sunt adevărații credincioşi ai lui Dumnezeu, îşi acordă conştiința lor prin meditație la Vibrația Cosmică sau Cuvântul lui Dumnezeu din interiorul lor. Voi nu meditați niciodată; în consecință voi nu ați auzit Vibrația Cosmică şi prezența lui Dumnezeu în ea."

„Isus evidențiază că poftele trupeşti sau tendințele diavoleşti sunt implantate în suflete de către Satan şi oricine care acționează conform ordinelor impulsurilor poftelor trupeşti îl invită pe Satan să fie forța sa călăuzitoare. Isus îl descrie pe Satan ca fiind un mincinos care prin iluzia cosmică îl face pe Dumnezeu să apară ca materie grosieră pentru om. Adevăratul credincios, care simte prezența lui Dumnezeu în interiorul lui, nu este călăuzit de iluzia cosmică evazivă şi astfel îl percepe pe Dumnezeu ca şi Singura Substanță Care Există în natură şi în spațiu."

Isus spune, de asemenea, că deşi toți oamenii sunt creați după imaginea lui Dumnezeu, totuşi unii prin meditație percep prezența lui Dumnezeu din interiorul lor ca şi Vibrație Cosmică sau Cuvânt, pe când ceilalți, fiind identificați cu obiceiurile lor satanice, pe când ceilalți nu sunt conştienți de prezența lui Dumnezeu în interiorul lor.

„Atunci au răspuns evreii şi i-au spus lui: „Nu spunem bine că tu eşti un Samaritean şi ai un diavol?" Isus a răspuns „Eu nu am un diavol; dar eu îl respect pe Tatăl meu şi voi nu mă respectați pe mine. Şi eu nu caut propria mea glorie: este cineva care caută şi judecă. Adevărat, adevărat vă spun eu vouă DACĂ UN OM PĂZEŞTE SPUSELE MELE, EL NU VA VEDEA NICIODATĂ MOARTEA"."

(IOAN 8:48-51)

„Eu, fiind conştient de Conştiința Christică din mine, nu sunt înşelat de iluzia cosmică sau Satan. Eu, Conştiința Christică respect pe Dumnezeu Tatăl a cărui reflecție sunt. Conştiința mea umană nu caută gloria umană, ci este glorificată cu Conştiința Christică din interiorul meu. Există o Lege Cosmică care caută să-l glorifice pe Tatăl şi aceasta este legea care judecă pe oameni conform karmei lor bune sau rele."

„Cu adevărat, prin adevărul pe care-l simt în interiorul meu, vă declar vouă tuturor că dacă un credincios respectă spusele mele – aceasta înseamnă că prin meditație zilnică el contactează Vibrația Cosmică pe care o simt în interiorul meu şi urmează învățăturile mele şi devine fixat în Absolutul Neschimbat, el nu-şi va găsi niciodată viziunea interioară distrasă de legea schimbării care altfel guvernează nealterat corpul şi materia."

În cuvintele de mai sus Isus evidențiază că ochiul său interior al înțelepciunii era deschis şi de aceea el nu putea privi întunericul diavolului nicăieri. Privindu-l pe Dumnezeu din interiorul său, el nu putea să preamărească conştiința egoului său.

Majoritatea oamenilor, considerându-se pe ei în termeni ai propriilor lor achiziții mentale şi ai relațiilor de familie îşi glorifică egoul lor material. Dar când un credincios îşi descoperă mintea detaşată de corpul şi de relațiile sale, el priveşte în interiorul său nimic altceva decât pe Dumnezeu şi caută să glorifice nimic altceva decât pe Dumnezeu. Astfel Isus spune că el nu caută să se glorifice pe el însuşi.

Legea Cosmică este Judecătorul

Legea Cosmică este cea care caută virtuțile oamenilor şi gloria lui Dumnezeu şi îşi declară judecata ei despre ele. Când Isus foloseşte cuvintele „păzeşte spusele mele", el menționează în mod distinct că o persoană trebuie să trăiască zilnic învățăturile sale şi metodele de a contacta Vibrația Cosmică. Când un om agită câteva valuri, el nu are timp să vadă întreg oceanul, dar dacă iese din valuri şi stă pe plajă, el poate avea o perspectivă clară a întregului ocean. În mod asemănător, un individ obişnuit care este preocupat identificându-se pe sine cu schimbările corpului său şi ale mediului său înconjurător nu poate percepe Infinitul Nechimbat din interiroul său. Dar când credinciosul, prin meditație, îşi acordă conştiința sa cu Vibrația Cosmică şi Conştiința Christică din interiorul său, el priveşte Infinitul şi devine eliberat de la viziunile schimbării care-i afectează corpul său şi mediul său înconjurător.

„Atunci au spus evreii către el „Acum ştim că tu ai un diavol. Abraham este mort şi profeții şi tu spui „Dacă un om păzeşte spusele mele, el nu va gusta niciodată moartea." Eşti tu mai mare decât tatăl nostru Abraham, care este mort? şi profeții sunt morți: cine te faci tu pe tine?" Isus a răspuns „Dacă eu mă onorez pe mine, onoarea mea nu este nimic: Tatăl meu este cel care mă onorează pe mine, de care voi spuneți că el este Dumnezeul vostru: şi totuşi voi nu l-ați cunoscut pe el; şi dacă ar trebui să spun că nu-l cunosc, aş fi un mincinos, ca şi față de voi: dar îl cunosc şi păzesc spusele sale. TATĂL VOSTRU ABRAHAM S-A BUCURAT SĂ VADĂ ZIUA MEA; ŞI EL A VĂZUT-O ŞI A FOST FERICIT.""

(IOAN 8:52-56)

„Dacă onorez egoul meu şi conexiunile corpului meu, este de mică valoare pentru lume sau pentru Dumnezeu. Este Tatăl Ceresc din interiorul meu, care a fost mulțumit să-mi accepte viața mea şi acțiunile, care a făcut ca viața mea să fie de valoare pentru lume. Este acelaşi Dumnezeu pe care voi îl declarați ca fiind propriul vostru Dumnezeu cel care recunoaşte adevărul în mine şi de aceea vrea ca voi toți să recunoaşteți acel adevăr în mine, ca să beneficiați de el cu toții."

„Voi vorbiți despre Dumnezeul vostru despre care nu ştiți nimic, dar eu îl cunosc pe El; dacă ar trebui să spun că conştiința mea umană nu este informată de Conştiința Cosmică din interiorul său, aş spune un neadevăr, aşa cum sunteți voi obişnuiți să faceți.. Dar eu cunosc Conştiința Cerească din interiorul meu şi eu practic toate regulile divine în viața mea pe care le primesc de la vibrațiile interioare."

Abraham era eliberat

„Tatăl vostru iluminat, Abraham, fiind în acord cu Conştiința Christică din interior, a fost plin de binecuvântare divină privind „ziua mea” sau lumina aceleaşi Conştiințe Christice care era în interior în el şi care este acum în interiorul meu. Abraham „*a văzut-o*” sau înțelepciunea în Conştiința Christică (pe care eu şi toate sufletele eliberate o privim) şi era plin cu încântare divină – aceeaşi bucurie divină pe care o simt în interiorul meu.”

În cuvintele de mai sus, când Isus spune „*Tatăl vostru, Abraham, bucuros să vadă ziua mea: şi a văzut-o şi a fost fericit*”, el expune anumite adevăruri profunde. Isus cu Conştiința sa Christică şi cu viziunea sa interioară putea să vadă în mod distinct în tot trecutul, prezentul şi viitorul în conştiința sa a Eternului Acum. Muritorii obişnuiți au conştiința lor tăiată sau întreruptă de către moarte, dar Isus având atins Absolutul, putea să simtă exact ceea ce a simțit sufletul eliberat al lui Abraham cu secole în urmă. Isus a evidențiat că Abraham a simțit aceeaşi Conştiință Christică pe care a simțit-o el în interiorul său. Isus ştia că bucuria Conştiinței Christice este în mod uniform aceeaşi cu cea simțită de către el sau de către Abraham sau de către orice suflet eliberat.

Când Isus a spus: „*Abraham s-a bucurat să vadă ziua mea*” el vroia să spună că Abraham s-a bucurat să simtă aceeaşi eternă Conştiință Christică pe care el a simțit-o în interiorul minții sale şi a corpului său, dar nu în corpul care era numit Isus. Isus nu spune dacă el a trăit într-o altă formă în timpul lui Abraham, ci spune în mod distinct că putea simți exact ceea ce cu mult timp în urmă a simțit Abraham cu Conştiința sa Christică eternă, înainte ca corpul lui Isus să fie născut pe pământ. Aşa sunt puterile remarcabile ale Conştiinței Christice prin care Isus putea simți care putea simți percepțiile lui Abraham, care era mort de mult.

Fără trecut, prezent sau viitor

„Atunci au spus evreii către el: „Tu nu ai împlinit încă cincizeci de ani şi l-ai văzut tu pe Abraham?”Isus le-a spus lor: „Adevărat, adevărat vă spun eu vouă, ÎNAINTE SĂ FIE ABRAHAM, EU AM FOST. Atunci ei au luat pietre şi au aruncat în el: dar Isus s-a ascuns şi a ieşit din templu, mergând prin mijlocul lor şi aşa a trecut.””

(IOAN 8:57-59)

„Cu adevărat, prin Conştiința Christică eternă, mereu prezentă, pe care o simt în interiorul meu, eu privesc fără diviziune trecutul, prezentul sau viitorul în conştiința mea care, fiind mereu prezentă şi continuă, este conştientă doar de Eternul Acum. De aceea, conştiința mereu prezentă a Eternului Acum este conştientă de toate întâmplările dinaintea timpului lui Abraham şi de toate întâmplările de după el şi de toate întâmplările până în prezent care vin din eternitate.”

În cuvintele de mai sus Isus descrie că în Conştiința sa Christică toate diviziunile trecutului, prezentului şi viitorului au fost anihilate. Nu era nici timp, nici spațiu în conştiința sa. Orice simțea el, simțea în interiorul său. El simțea uniunea sa cu Dumnezeu şi astfel a înțeles că nu există nimic decât Dumnezeu. De aceea Isus a văzut toate lucrurile care se întâmplă în el şi Dumnezeu. Toate întâmplările şi toate lucrurile sunt Dumnezeu. Isus, fiind unit cu Dumnezeu, realiza prezența sa în totul; de aceea el a spus: „*Înainte să fie Abraham, eu sunt*.”

Din moment ce nimic nu poate exista fără conştiința lui Dumnezeu, toți credincioşii eliberați realizează că toate lucrurile se întâmplă în Dumnezeu în conştiința veşnic prezentă, veşnic nouă, eternă. Un credincios avansat ca şi Isus descoperă că conştiința sa este acordată la Conştiința Christică universală. Orice credincios ca şi Christ, care atinge deodată Conştiința

Christică omniprezentă, realizează deodată că lumina conştiinţei sale iluminează simultan şi dezvăluie camere din trecut, prezent şi viitor şi din tot spaţiul. Un astfel de suflet iluminat descoperă conştiinţa sa în mod egal prezentă în trecut, prezent şi viitor şi în fiecare punct din spaţiu, aşa că el spune: „*Eu sunt prezent în camera trecutului, a prezentului şi a viitorului în mod egal, simultan în toate timpurile*." Acesta este motivul pentru care Isus putea să spună: „*Eu sunt prezent înainte ca Abraham să fie, eu sunt prezent acum şi, fiind pătrunzător, eu sunt conştient de prezenţa mea în viitor*".

Individul obişnuit, fiind obiectul iluziei, priveşte toate lucrurile ca şi cum ele ar ocupa spaţiu, iar evenimentele ca şi cum s-ar întâmpla în timp. Dar sufletele ca şi Christ descoperă conştiinţa lor egal distribuită în tot spaţiul şi simultan prezentă în toate categoriile de timp trecute, prezente şi viitoare; ei descoperă conştiinţa timpului şi a spaţiului anihilate în interiorul lor înşile. Individul obişnuit, care priveşte diferite mărimi de lucruri care există în relaţie unele cu altele, concepe idea de spaţiu în care există toate lucrurile. Individul divin, descoperindu-şi conştiinţa sa omniprezentă, vede sinele său identificat cu spiritul care există prin eternitate. Un astfel de suflet nu are loc pentru timp şi spaţiu în interiorul conştiinţei sale. Când un om se află în sfera visului, el ar putea face turul lumii cu bicicleta în câţiva ani, dar mergând pe jos, el descoperă că şi-a realizat visul în câteva secunde.

Când un om visează că face un tur al lumii cu bicicleta în câţiva ani, el creează conştiinţa spaţiului şi a timpului – care descoperă că nu există când se trezeşte. Acest visător al mersului analizează visul de tur al lumii şi descoperă că spaţiul şi timpul necesare în acest tur în vis au fost creaţii ale propriei imaginaţii. Isus şi marii maeştri care s-au trezit în Dumnezeu şi au abandonat visul cosmic şi au descoperit că spaţiul şi timpul şi toate lucrurile au fost create în imaginaţia lui Dumnezeu şi astfel, deşi temporar reale, sunt în mod esenţial nereale.

„Şi cum trecea Isus, el a văzut un om care era orb din naştere. Iar discipolii lui l-au întrebat spunând: ÎNVĂŢĂTORULE, CINE A FĂCUT PĂCATUL, ACEST OM SAU PĂRINŢII SĂI, ÎNCÂT S-A NĂSCUT ORB? ISUS A RĂSPUNS: NICI OMUL ACESTA NU A PĂCĂTUIT, NICI PĂRINŢII SĂI, DAR ACEASTA ESTE CA LUCRĂRILE LUI DUMNEZEU AR TREBUI SĂ FIE MANIFESTE ÎN EL. TREBUIE SĂ LUCREZ LUCRĂRILE CELUI CARE M-A TRIMIS, CÂT TIMP ESTE ZI: VINE NOAPTEA, CÂND NICI UN OM NU POATE LUCRA. CÂT TIMP SUNT ÎN LUME, SUNT LUMINA LUMII."

(IOAN 9:1-5)

„Orbirea acestui om de la naştere nu se datorează păcatelor din viaţa sa sau păcatelor părinţilor săi, ci din păcatele ascunse ale unei vieţi trecute. Din cauză că acest om orb nu ştie că el a păcătuit într-o viaţă trecută, el se miră de ce este orb, din moment ce nici el, nici părinţii săi nu au comis nici un păcat în viaţa lor prezentă. Acest om orb, fiind bun în viaţa sa şi venind de la părinţi virtuoşi a devenit capabil printr-o anumită karmă trecută bună să ia contact cu mine acum; astfel el va descoperi miracolul divinei vindecări că se manifestă în viaţa sa."

„Ziua" este Creaţia

„Cât timp este zi, (adică toată creaţia este în manifestare şi nu este dizolvată în Dumnezeu), atât timp Inteligenţa Christică a mea trebuie să ducă lucrarea creaţiei comandate, dar când noaptea sau disoluţia cosmică a întregii creaţii vine, Conştiinţa Christică a mea reflectată, lipsită de receptacolul creaţiei vibratorii în care este reflectată, va fi retrasă în

transcedentalul Dumnezeu Tatăl. Atunci Conştiinţa mea Christică nu va avea nimic de lucrat din cauza disoluției întregii creații a lui Dumnezeu."

„Cât timp lumea sau creaţia cosmică există, tot atât timp Conştiinţa mea Christică va rămâne lumina sa călăuzitoare sau principiul inteligent. Dar când toată creaţia vibratorie este dizolvată în Dumnezeu în *Maha Pralaya* sau disoluţia cosmică completă (care se distinge faţă de disoluţiile parţiale sau *Khanda Pralaya* în care o parte din pământ este dizolvată, aşa cum s-a întâmplat în timpul potopului îndurat de Noe), atunci Conştiinţa mea Christică este în mod automat retrasă de la cosmos şi devine unită cu Tatăl, chiar aşa cum reflexia lunii devine unită cu luna la distrugerea oglinzii."

În cuvintele de mai sus, când Isus spune că omul s-a născut orb nu din cauza păcatului său sau a păcatului părinților săi, mulți au devenit dezorientați gândindu-se că Dumnezeu în mod arbitrar a făcut omul orb ca puterile divine miraculoase să poată să se manifeste în Isus. Dumnezeu nu ar face ca un om să sufere de orbire timp de mai mulți ani ca să demonstreze vindecarea divină prin Isus. Isus pur şi simplu a vrut să spună că, deşi omul şi nici părinții săi nu au păcătuit într-o viață, orbirea omului a fost cauzată de un păcat ascuns al unei vieți trecute. Isus a sugerat că omul orb a avut o anumită karmă bună prin care a fost capabil să-l contacteze pe Isus şi să simtă experiența divinei vindecări.

În această conexiune Isus sugerează două lucruri – primul, că Conştiinţa Christică era manifestă în corpul lui Isus doar pentru un timp scurt pe pământ şi că trebuie să-şi utilizeze tot timpul pe pământ pentru a face voinţa lui Dumnezeu. Isus a realizat că atunci când corpul său va fi dizolvat în Spirit în marea stare nocturnă a disoluției şi a Conştiinței Cosmice, el nu va putea manifesta vindecarea divină faţă de oamenii năpăstuiți de pe pământ. De aceea Isus a vrut să facă tot binele pe care putea să-l facă cât timp corpul său dăinuia pe pământ.

Călăuza întregii Creații

În al doilea rând Isus a vrut să spună că Conştiinţa Christică era lumina Inteligenței care călăuzea întreg cosmosul. Când cosmosul dispare în timpul disoluției cosmice, Conştiinţa Christică din interiorul său ar fi unită cu Conştiinţa Cosmică transcedentală a lui Dumnezeu Tatăl.

„Când el a vorbit aşa, el a scuipat pe pământ şi a făcut tină din salivă şi el a uns ochii omului orb cu tină Şi a spus lui „Du-te şi spală-te în scăldătoarea Siloamului" (care este prin interpretare, Trimis). De aceea el a mers pe drumul său şi s-a spălat şi a venit văzând. De aceea vecinii şi cei care l-au văzut pe el înainte că era orb au spus: „Nu era acela care stătea şi cerşea?" Unii au spus: „Acela este el."Alții au spus: „El este ca acela," dar el a spus: „Eu sunt el"."

„De aceea ei i-au spus lui: „Cum au fost deschişi ochii tăi?"El a răspuns şi a spus: „Un om care este numit Isus a făcut tină şi a uns ochii mei şi mi-a spus mie: „Mergi la scăldătoarea Siloamului şi spală-te" şi eu am mers şi m-am spălat şi am primit vederea." Atunci ei i-au spus lui: „Unde este el?" El a spus: „Nu ştiu" Ei l-au adus la farisei pe cel care odinioară fusese orb. Şi era ziua de Sabbath când Isus a făcut tina şi a deschis ochii lui."

„Atunci din nou fariseii l-au întrebat cum a primit vederea sa. El le-a spus lor: „El a pus tină peste ochii mei şi eu m-am spălat şi văd." De aceea unii dintre farisei au spus: „Acest om nu este de la Dumnezeu, pentru că el nu respectă ziua de Sabbath." Ceilalți au spus, „Cum poate un om care este un păcătos să facă asemenea miracole?" Şi ei erau împărțiți. Ei i-au spus din nou omului orb, „Ce spui tu de el, care ți-a deschis ochii? " El a spus: „El este un profet." Dar iudeii nu l-au crezut în privința lui, că el a fost orb şi şi-a primit vederea, până când ei au chemat pe părinții lui, ai celui care a primit vederea. Şi ei au

întrebat pe ei spunând „Este acesta fiul vostru, care spuneți că a fost născut orb? Cum atuncea vede acum?””

„Părinții lui le-au răspuns şi le-au spus „Noi ştim că acesta este fiul nostru şi că el s-a născut orb: Dar prin ce mijloace vede el acum, noi nu ştim; sau cine i-a deschis ochii săi noi nu ştim: el este în vârstă: întrebați-l pe el, el ar trebui să vorbească pentru el.”Aceste cuvinte le-au spus părinții săi, din cauză că ei se temeau de iudei: pentru că iudeii căzuseră de acord deja că dacă orice om ar fi mărturisit că el este Christ, el ar trebui să fie dat afară din sinagogă. De aceea au spus părinții săi „El este în vârstă: întrebați-l pe el.”Atunci din nou ei au chemat pe omul care era orb şi i-au spus lui „Slăveşte-l pe Dumnezeu, noi ştim că omul acesta este un păcătos”.”

„El a răspuns şi a spus „Dacă este păcătos sau nu eu nu ştiu: un singur lucru ştiu că pe câtă vreme eram orb, acum eu văd.”Atunci ei i-au spus lui din nou „Ce ți-a făcut el ție? Cum a deschis ochii tăi?”El le-a răspuns „V-am spus vouă deja, şi voi nu ați auzit; pentru ce motiv vreți să auziți aceasta din nou? Veți fi voi de asemenea discipolii săi?”Atunci ei l-au ocărât şi au spus: „Tu eşti discipolul său; dar noi suntem discipolii lui Moise. Noi ştim că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise: dar în privința acestui om, noi nu ştim de unde este el.”

„Omul a răspuns şi le-a spus lor: „De ce aici este un lucru minunat, de care voi nu ştiți de unde este şi totuşi el a deschis ochii mei. Acum noi ştim că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoşi: dar dacă orice om ar onora pe Dumnezeu şi ar face voia sa, pe el l-au asculta. De când a început lumea nu s-a mai auzit ca orice om să deschidă ochii cuiva care a fost născut orb. Dacă acest om nu ar fi fost de la Dumnezeu, el nu ar fi putut face nimic.” Ei au răspuns şi i-au spus lui „Tu eşti pe deplin născut în păcat şi tu ne înveți pe noi?” Şi ei l-au aruncat pe el afară.”

(IOAN 9:6-34)

Cu toate că Isus i-a cerut omului orb să meargă la scăldătoarea Siloamului şi acolo să-şi spele ochii care au fost unși cu tină făcut din salivă, Isus l-ar fi putut vindeca pe el fără salivă sau apele din scăldătoarea din Siloam; el a făcut acest lucru pentru a crea credință în omul orb. El l-a făcut pe omul orb să înțeleagă că el a încărcat forța vieții sale în alifia de tină pe care el a făcut-o din saliva sa.

Reîntărind credința sa

Pentru a întări credința omului orb, Isus i-a cerut lui să meargă la scăldătoarea Siloamului care era populară pentru apele sale vindecătoare. Toate locurile de pelerinaj în care mulți oameni se adună şi se concentrează pe gânduri divine posedă vibrații divine vindecătoare şi de asemenea, ajută la crearea credinței în persoane doritoare de vindecare divină.

Isus știa că în toate vindecările divine, sămânța puterii divine şi solul potrivit al credinței persoanei ce urma să fie vindecată erau necesare pentru a produce o plantă a divinei vindecări. Isus era sigur de sămânța puterii de vindecare divină din interiorul său, dar nu era sigur de solul potrivit divin al credinței omului orb în care el dorea să crească planta vindecării. Acesta este motivul pentru care Isus a trecut prin procedura exterioară de a crea alifia de tină și de a cere omului orb să-și spele ochii unși în scăldătoarea Siloamului.

“Isus a auzit că ei l-au aruncat afară; și când el l-a găsit, el i-a spus lui “Tu crezi în Fiul lui Dumnezeu ?””

(IOAN 9:35)

“Tu crezi în Conştiinţa Christică din interiorul meu, care este singura reflecţie zămislită sau Fiu, prezent în toată creaţia vibratorie şi în interiorul corpului meu, emanând de la Dumnezeu Tatăl?”

În cuvintele de mai sus, cuvântul “*Fiu*” semnifică Conştiinţa Christică care este singura sau unica reflecţie a lui Dumnezeu Tatăl prezent în toată creaţia vibratorie. Cuvântul “Dumnezeu” semnifică Dumnezeu Tatăl sau Conştiinţa Cosmică care este prezentă dincolo de întreaga creaţie vibratorie.

Trebuie amintit în mod strict că Isus nu a pretins niciodată că corpul său este singurul Fiu zămislit al lui Dumnezeu, ci a vrut să spună despre Conştiinţa Christică din interiorul său. Creştinii Ortodocşi se gândesc că corpul lui Isus a fost singurul fiul al lui Dumnezeu. Toţi Creştinii ortodocşi trebuie să-şi rectifice ideea lor greşită prin a admite adevărul următoarelor spuse ale lui Isus: “TOŢI ACEIA CARE ÎL PRIMESC PE EL, LOR LE-A DAT PUTEREA DE A FI FIII LUI DUMNEZEU.”

Orice suflet, care poate să-şi pună în acord conştiinţa sa cu Conştiinţa Christică din interiorul său, poate deveni Fiul lui Dumnezeu. Sufletele ignorante nu realizează prezenţa lui Dumnezeu din interiorul lor, însă sufletele divine, prin meditaţie, învaţă să primească sau să simtă prezenţa Conştiinţei Christice din interiorul lor. Aşa cum Soarele străluceşte în mod egal pe bucăţi de diamante sau de cărbune, tot la fel Dumnezeu este present în mod egal în omul înţelept şi în omul ignorant cufundat în iluzia întunecată. Dar aşa cum diamantul, prin propria sa calitate, primeşte şi reflectă lumina Soarelui, tot astfel omul înţelept, prin meditaţiile sale, primeşte şi reflectă lumina lui Dumnezeu. Aşa cum cărbunele, prin propriul său întuneric, opreşte razele Soarelui, tot la fel omul ignorant, prin propria sa iluzie întunecată, opreşte lumina lui Dumnezeu. Însuşi Isus a spus că toţi oamenii care au realizat prin înţelepciune şi meditaţie prezenţa lui Dumnezeu în interiorul lor, pot deveni Fii ai lui Dumnezeu. De fapt, toţi oamenii sunt potenţiali Fii ai lui Dumnezeu. Sufletele eliberate sunt Fii ai lui Dumnezeu trezite.

CAP. 8 „EU SUNT PĂSTORUL BUN;

PĂSTORUL BUN ŞI-A DAT VIAȚA PENTRU OAIE”

„El a răspuns şi a spus: „Cine este el Doamne, ca să pot crede în el?” Şi Isus i-a spus lui, „TU L-AI ŞI VĂZUT ŞI ESTE CEL CARE VORBEŞTE CU TINE.” Şi el a spus „Doamne, eu cred.” Şi el l-a slăvit pe el.”

(IOAN 9:36-38)

„Tu ai văzut corpul în care este încapsulată Conştiința Christică. Conştiința Christică sau Fiul lui Dumnezeu este cea care stă în spatele vorbirii unui om numit Isus.”

În cuvintele de mai sus se manifestă modestia naturală a lui Isus. Isus n-a vorbit niciodată despre ego-ul său ca despre Christ, ci s-a referit la reflecția lui Dumnezeu a sa propria ca şi Conştiință Christică.

„Şi Isus a spus: PENTRU JUDECATĂ AM VENIT ÎN ACEASTĂ LUME, PENTRU CA CEI CARE NU VĂD SĂ POATĂ VEDEA; ŞI CEI CARE POT VEDEA POT DEVENI ORBI.”

(IOAN 9:39)

„Eu sunt Conştiința Christică prezentă în cosmos pentru a-i da lui judecata şi a-l călăuzi în mod inteligent. De asemenea, aceeaşi Conştiință Christică este manifestă în corpul meu, ca eu să pot dărui înțelepciunea care discerne celor care, ignoranți spirituali, totuşi mărturisesc ignoranța lor că ei nu pot vedea şi fac cel mai mare efort ca să vadă adevărul. Înțelepciunea manifestă în viața mea va ajuta la trezirea celor care se gândesc că ei ştiu adevărul, dar de fapt sunt ignoranți. Prin înțelepciunea mea, aspirantul umil, orb din punct de vedere spiritual va vedea adevărul şi lumina înțelepciunii mele va dezvălui orbirea celor înțelepți în chestiuni lumeşti, oameni ignoranți din punct de vedere spiritual care cred că ei văd adevărul, dar nu-l văd.”

Orbi din punct de vedere spiritual

„Şi câțiva dintre farisei, care erau cu el au auzit aceste vorbe şi i-au spus lui „Şi noi suntem orbi.” Isus le-a spus lor: „Dacă eraţi orbi, voi nu ar fi trebuit să aveți păcat: dar acum voi spuneți, Noi vedem; de aceea păcatul vostru rămâne.””

(IOAN 9:40-41)

„Dacă voi recunoaşteți mentalitățile voastre oarbe din punct de vedere spiritual, atunci voi nu ați avea nici un păcat, ci ați fi ajutați de către mine să vă eliberați de toată ignoranța; dar aşa cum spuneți voi în ignoranța voastră: „Noi vedem” cât timp ce voi nu vedeți adevărul, de aceea păcatul ignoranței locuieşte în voi.”

În aceste cuvinte Isus indică faptul că aceia care recunosc orbirea lor spirituală şi încearcă să se vindece pe ei cu ajutorul unui Guru-Perceptor potrivit sunt pe calea spre eliberarea de păcat. Dar aceia care se gândesc că au o viziune spirituală şi nu o au se vor găsi pe ei încurcați în mrejele plasei păcatului sau ale ignoranței.

„Adevărat, adevărat vă spun eu vouă „CEL CARE NU INTRĂ PE UŞĂ LA STÂNĂ. CI SE URCĂ PE ALTĂ CALE, ACELA ESTE UN HOŢ ŞI UN TÂLHAR. DAR CEL CARE INTRĂ PE UŞĂ ESTE PĂSTORUL OII. PENTRU EL PORTARUL DESCHIDE; ŞI OAIA ÎI AUDE VOCEA ŞI EL ÎŞI CHEAMĂ OILE PE NUME ŞI LE CONDUCE AFARĂ. DUPĂ CE ŞI-A SCOS DIN STAUL OILE SALE, EL MERGE ÎNAINTEA LOR, ŞI OILE ÎL URMEAZĂ PE EL: PENTRU CĂ ELE ÎI CUNOSC VOCEA ŞI ELE NU VOR URMA UN STRĂIN, CI VOR FUGI DE EL; PENTRU CĂ ELE NU CUNOSC VOCEA STRĂINILOR." Această parabolă le-a spus-o Isus lor, dar ei nu au înţeles ce lucruri erau cele despre care le vorbea."

(IOAN 10:1-6)

„Cu asigurarea adevărului intuitiv pe care îl simt în interiorul meu, vă declar vouă că orice aşa-numit învăţător spiritual care nu şi-a luat conştiinţa prin uşa Conştiinţei Cosmice, ci prin pretenţie, personalitate falsă, magnetism animal, spiritualitate simulată şi oratorie nesinceră caută să păzească stâna căutătorilor de adevăr sinceri, este un hoţ metafizic, care prin false reprezentaţii, fură credinţa căutătorilor."

Devoţiunea este pentru Dumnezeu

„Orice învăţător spiritual fals, care prin pretenţii abate devoţiunea credincioşilor săi spre el este un hoţ şi un tâlhar. Adevăratul Guru-Perceptor transmite toată devoţiunea credincioşilor săi la Dumnezeu. Învăţătorul fals chefuieşte în adorarea adepţilor săi orbi şi de aceea este un hoţ psihologic. Dar învăţătorul spiritual care a atins Conştiinţa Christică este adevăratul Guru-Păstor sau călăuzitorul celor ascultători, căutători de adevăr, blânzi, adepţi ca nişte miei."

„Pentru un adevărat Guru-Perceptor, Tatăl Ceresc deschide uşa tuturor secretelor divine. Adevăraţii credincioşi, care sunt în acord cu vocea Gurului-Perceptor sau vibraţia şi sunt în mod conştient atraşi de el, au succes în a urma conducerea sa până când ei ajung în raiul Conştiinţei Cosmice. Când învăţătorul spiritual conduce conştiinţa credincioşilor săi în spre Dumnezeu în meditaţie, el însuşi merge înaintea lor în spre Conştiinţa Cosmică prin extaz profund."

"Toţi credincioşii sinceri, care meditează cu Guru-Perceptorul lor avansat, acordat la extaz învaţă în mod gradat să-şi urmeze conştiinţa lor spre locuinţa Conştiinţei Cosmice. Credincioşii, fiind în acord cu Guru-Perceptorul lor avansat în mod intuitiv simt vocea sau vibraţiile lui şi încearcă să-l urmeze pe el şi să fie ca el. Adevăraţii credincioşi nu vor urma un străin sau un învăţător care nu este recunoscut de Dumnezeu. Adevăraţii credincioşi îi vor evita şi nu vor fi în acord cu aşa-numiţii învăţătorii spirituali auto-aleşi."

În cuvintele de mai sus Isus vorbeşte despre o „*uşă*"; el semnifică că fiecare învăţător spiritual trebuie să intre pe uşa Conştiinţei Christice înainte să poată să fie un păstor spiritual care îi conduce pe credincioşii săi la Dumnezeu. Prin „*urcă într-un alt fel*" Isus arată că mulţi aşa-numiţi învăţători spirituali atrag atenţia credincioşilor prin căi materiale false de oratorie, de magnetism animal şi aşa mai departe.

Când Isus spune: „*Cel care intră pe uşă este cel care este păstorul oilor sale*" el arată că doar acei învăţători care au atins Conştiinţa Christică sau Conştiinţa Cosmică pot fi adevăraţi păstori spirituali sau Guru-Perceptori capabili să-i călăuzească pe credincioşi spre împărăţia lui Dumnezeu. Când Isus spune „*Ei nu vor urma un străin*", el arată că Dumnezeu trimite adevăraţilor căutători un învăţător spiritual sau un Guru comandat de către El. S-a mai spus înainte că atunci când un suflet caută foarte profund pe Dumnezeu, El îi trimite lui un Guru-Perceptor prin a cărui voce şi inteligenţă Dumnezeu îl învaţă pe credincios.

Semne ale unui adevărat învățător

În cuvintele de mai sus Isus arată în mod special că Dumnezeu este acela care îi aduce pe adevărații învățători spirituali şi pe adevărații credincioşi împreună în opoziție cu lectori (n.t. lector = o persoană care ține cursuri) auto-aleşi care adună o armată de adepți prin magnetism animal, oratorie şi alte mijloace nespirituale. Isus a spus înainte: „*Nimeni nu poate veni la mine dacă nu-l atrage Tatăl Ceresc*." De aceea este evident, conform lui Isus că adevărații credincioşi niciodată nu urmează învățători spirituali populari auto-aleşi. Când un aşa-numit învățător spiritual atrage un mare grup de admiratori prin magnetismul personal şi nu prin auto-realizare, el însuşi este orb din punct de vedere spiritual conducând alți căutători orbi din punct de vedere spiritual în şanțul ignoranței.

„Atunci Isus le-a spus din nou: „Adevărat, adevărat vă spun eu vouă că eu sunt uşa oii. Toți cei care au venit în fața mea sunt hoți şi tâlhari: dar oaia nu i-a auzit pe ei. EU SUNT UŞA: PRIN MINE DACĂ ORICE OM INTRĂ PRIN EA, EL VA FI SALVAT ŞI VA MERGE ÎNAINTE ŞI ÎN AFARĂ ŞI VA GĂSI PĂŞUNE. Hoțul nu intră decât ca să fure, ca să ucidă, ca să distrugă: EU AM VENIT CA EI SĂ POATĂ AVEA VIAȚĂ ŞI CA EI S-O AIBĂ MAI ABUNDENTĂ.""

„Eu sunt păstorul bun: păstorul bun îşi dă viața lui pentru o oaie. Dar cel care este un angajat şi nu este păstorul, nu sunt oile sale, vede lupul venind şi părăseşte oaia şi fuge; iar lupul le prinde pe ele şi împrăştie oile. Angajatul fuge din cauză că el este angajat şi nu-i pasă de oi. EU SUNT PĂSTORUL BUN ŞI-MI PASĂ DE OILE MELE ŞI SUNT CUNOSCUT DE ALE MELE, AŞA CUM TATĂL MĂ CUNOAŞTE PE MINE, AŞA EU ÎL CUNOSC PE TATĂL ŞI EU ÎMI JERTFESC VIAȚA PENTRU OI."

„ŞI ALTE OI PE CARE LE AM CARE NU SUNT DIN ACEST ȚARC: ŞI LOR TREBUIE SĂ LE ADUC, ŞI ELE ÎMI VOR AUZI VOCEA: ŞI VA FI UN SINGUR ȚARC ŞI UN SINGUR PĂSTOR. DE ACEEA MĂ IUBEŞTE TATĂL PE MINE, PENTRU CĂ EU ÎMI JERTFESC VIAȚA MEA, PE CARE O POT LUA DIN NOU. NICI UN OM NU MI-O POATE LUA MIE, DAR MI-O JERTFESC EU ÎNSUMI. EU AM PUTEREA DE A O JERTFI ŞI AM PUTEREA DE A O LUA DIN NOU. ACEASTA ESTE PORUNCA PE CARE AM PRIMIT-O DE LA TATĂL MEU."

(IOAN 10:7-18)

Cu intuițiile mele divine vă declar vouă că Conştiința Christică din mine, ca din alte mari suflete eliberate, este singura uşă prin care pot intra toți credincioşii în Conştiința Cosmică. Toți aşa-zişii învățători spirituali care încearcă să înalțe şi să-şi folosească conştiința lor înainte sau în fața Conştiinței Christice sunt hoți metafizici şi jefuitori care fură credința credincioşilor pentru ei înşişi şi nu pentru Dumnezeu.

Conştiința Christică este „singura uşă"

„Toți marii învățători care realizează că Conştiința Christică din mine este singura uşă spre Dumnezeu sunt reali; dar toți aceia aşa-numiți învățători spirituali care au venit înaintea mea – aceasta înseamnă că au prezentat conştiința lor şi personalitatea lor în fața credincioşilor înaintea Conştiinței Christice – sunt hoți metafizici şi jefuitori. Acei învățători care au înălțat conştiința egoului lor şi nu au înălțat Conştiința Christică din ei nu pot face ca oile mele sau adevărații credincioşi să-i asculte pe ei."

„Conştiința Christică din mine şi din toate sufletele eliberate este singura uşă prin care vor intra în Conştiința Cosmică toți adevărații credincioşi. Dacă orice credincios, prin

meditație, realizează Conștiința Christică prezentă în mine și în el, el va fi salvat de mizeria reîncarnărilor și va avea privilegiul de a merge conștient în Conștiința Cosmică sau de a fi născut în lume din nou pentru a ajuta umanitatea; el va găsi păşunea fericirii eterne."

„Aşa-numiții învățători spirituali, care sunt hoți metafizici, vin în lume nu ca să-l cunoască pe Dumnezeu sau ca să dea conștiința Lui altora, ci doar ca să fure credința căutătorilor adevărului pentru ei înşişi. Asemenea învățători spirituali falşi distrug propria lor înțelepciune și înțelepciunea adepților lor."

„Conștiința Christică a apărut în corpul meu numit Isus, pentru ca adevăratele suflete să poată găsi viața eternă și înțelepciunea ei abundentă și libertatea. Conștiința Christică din mine este păstorul tuturor căutătorilor adevărului și este receptacolul întregii bunătăți, capabilă să călăuzească pe toți credincioşii care meditează profund la Conștiința Cosmică. Păstorul sau învățătorul spiritual adevărat transmite viața sa eternă credincioşilor ascultători umili și este gata să sacrifice orice este necesar pentru ei."

„Orice aşa-numit învățător, care nu este un adevărat păstor spiritual, nu ştie cum să acorde conștiința credincioşilor săi cu Conștiința Christică nepercepută din interiorul său. Toți învățătorii falşi sunt neajutorați și zboară departe atunci când îşi descoperă credincioşii atacați de lupul ignoranței și a dificultăților materiale și spirituale. Toți adepții orbi ai învățătorilor spirituali ignoranți sunt prinși de către lupul ignoranței și împrăştiați în sfera renaşterilor. Preotul angajat, care îşi păstrează poziția clericală numai pentru a-şi câştiga existența, merge și predică dintr-un loc în altul ca o chestiune de rutină, nu păsându-i de ceea ce se întâmplă cu sufletele adepților săi."

Credincioşi ai Altor Vieți

„Conștiința Christică din mine este adevăratul păstor care recunoaşte pe adevărații căutători ai adevărului ca fiind deosebiți de căutătorii de curiozități și adevărații căutători recunosc Spiritul din mine. Conștiința Cosmică ştie Conștiința Christică din mine și Conștiința Christică din mine ştie Conștiința Cosmică; Conștiința Christică din mine se predă vieții eterne din ea pentru toți credincioşii adevărați."

„Există alți credincioşi din alte încarnări pe care îi cunosc din trecut, dar care nu aparțin țarcului sau grupului de discipoli din această încarnare. Şi pe ei trebuie să îi aduc prin vocea mea sau Vibrația Cosmică la Tatăl Ceresc sau Conștiința Cosmică. Toți credincioşii adevărați aparțin unui singur țarc al adevărului și ei vor avea un singur păstor al Conștiinței Christice în mine."

„Tatăl Ceresc mă iubeşte pe mine pentru că îi servesc pe adevărații credincioşi cu viață eternă prin corpul numit Isus și, de asemenea, după ce corpul va fi luat departe de pământ. Nici o ființă umană nu poate distruge viața eternă în Conștiința mea Christică sau să distrugă viața din corpul meu, cu excepția faptului că eu o predau voluntar pentru a fi în serviciul tuturor. Tatăl Ceresc mi-a dat mie puterea de a preda viața din corpul numit Isus și de asemenea de a materializa viața din el după ce ea a plecat din el. Am primit această poruncă și putere de la Tatăl meu Ceresc."

Există câteva lucruri foarte importante care trebuie clar înțelese în spusele de mai sus ale lui Isus. Când Isus spune: „*Toți cei care au venit înaintea mea sunt hoți și jefuitori: dar oaia nu i-a auzit pe ei*", el nu vrea să spună că Abraham, Moise, Ilie, Buddha, Ioan Botezătorul și Marii Maeştri care au venit înaintea lui erau toți hoți și jefuitori, ci vroia să spună că toți învățătorii falși care au încercat să-și exalte conștiința lor umană prin a eclipsa Conștiința Christică din ei erau hoți sau falși profeți care au furat credința adepților pentru ei înşişi.

Prin cuvintele *„toți cei care au venit înaintea mea"* Isus semnifică toți învățătorii ignoranți care pun personalitatea lor înaintea oamenilor și păstrează Conștiința lor Christică

ascunsă. Este o ruşine că aşa de mulţi adepţi ortodocşi ai creştinismului înţeleg greşit cuvintele de mai sus ale lui Isus şi cred că el a vrut să spună toţi maeştri care au venit înaintea lui Isus pe pământ erau hoţi şi jefuitori.

Alţi mari învăţători au venit înaintea lui Isus

Buddha era un mare Maestru născut în India şi a avut mulţi discipoli eliberaţi în secolul al V-lea înaintea lui Christ. De asemenea, Ilie care a venit cu mult timp înaintea lui Isus a fost un mare profet şi a avut adepţi adevăraţi, incluzându-l pe Elisei, care a fost Isus în altă încarnare. De aceea Isus nu putea niciodată să spună că toţi profeţii şi clarvăzătorii care au venit înaintea lui au fost hoţi metafizici care au furat credinţa adevăraţilor căutători în favoarea lor înşişi.

Când Isus spune *„eu sunt uşa”*, el nu vorbeşte despre personalitatea sa fizică, ci despre Conştiinţa sa Christică din interiorul său. Când Isus vorbeşte despre angajaţi, el vorbeşte despre un tip de preot profesional care este mai mult interesat de colectă de la adepţii săi decât despre adevărata evoluţie prin meditaţie. Un astfel de angajat nu este niciodată interesat de evoluţia reală a sufletelor adepţilor săi.

Isus, pentru a se diferenţia pe sine de falşii învăţători, a declarat că, fiind împuternicit de către Dumnezeu şi prin auto-realizarea sa, el a fost capabil nu numai să aibă grijă de suflete în timpul vieţii pământeşti, ci şi în starea de după moarte. De aceea el spune: *„alte oi pe care le am care nu sunt din acest ţarc”*. *„Acest ţarc”* se referă la discipolii care au trăit în timpul lui Isus.

Când Isus spune *„Am puterea de a o jerfi şi puterea de a o lua din nou”* el semnifică că, prin porunca lui Dumnezeu şi auto-realizarea sa, el avea puterea de a-şi crucifica corpul pe cruce şi de a-l reînvia din nou la voinţă.

„Din cauza acestor spuse exista din nou o separare printre iudei. Şi mulţi dintre ei au spus: „El are un diavol şi este nebun; de ce-l ascultaţi pe el?” Alţii spuneau „Acestea nu sunt cuvinte ale unui om care are un diavol. Poate un diavol să deschidă ochii unui orb” ?”

„Şi era la Ierusalim sărbătoarea înnoirii Templului şi era iarnă. Şi Isus se plimba în templu, pe sub pridvorul lui Solomon. Atunci au venit iudeii în jurul său şi i-au spus lui: „Cât timp ne faci să ne îndoim? Dacă tu eşti Christ-ul, spune-ne clar.” Isus le-a răspuns lor „Am spus şi voi nu aţi crezut: lucrările pe care le fac în numele Tatălui meu, ele sunt martorii mei. Dar voi nu credeţi, pentru că nu sunteţi oile mele, aşa cum v-am spus vouă. Oile mele îmi ascultă vocea şi eu le cunosc pe ele, şi ele mă urmează”.”

„ŞI EU LE DAU LOR VIAŢĂ ETERNĂ; ŞI ELE NU VOR PIERI NICIODATĂ ŞI NIMENI NU LE VA SMULGE DIN MÂNA MEA. TATĂL MEU, CARE MI LE-A DAT MIE, ESTE MAI MARE DECÂT TOŢI.ŞI NICI UN OM NU ESTE CAPABIL SĂ LE SMULGĂ PE ELE DIN MÂINILE TATĂLUI MEU. EU ŞI TATĂL MEU SUNTEM UNUL.”

(IOAN 10:19-30)

„V-am spus cine sunt şi voi nu m-aţi crezut. Lucrările miraculoase ale vindecării corpurilor şi sufletelor, pe care le-am îndeplinit în numele Tatălui meu Ceresc, poartă mărturia Conştiinţei Christice din mine. Dar voi nu credeţi în mine pentru că nu sunteţi credincioşi şi treziţi, ca discipolii mei. Discipolii mei, prin meditaţie, aud Vibraţia Cosmică şi simt Conştiinţa Christică din interiorul lor. Conştiinţa Christică din mine este în acord cu adevăraţii mei credincioşi care mă urmează pe mine în mod strict.”

„Ei nu vor pieri niciodată”

„Când credincioşii mei contactează în mod complet Conştiința Christică din mine, ei nu vor mai avea experiența morții, ci vor recunoaşte viața eternă din ei. Acei credincioşi nu se vor simți pe ei morți precum sufletele umane obişnuite. Nici un om şi nici vreo dorință materială nu vor fi capabili să-i smulgă departe de Conştiința mea Christică, odată ce ei s-au stabilit acolo. Toți credincioşii odată fixați în Conştiința Christică prin meditație continuă profundă şi extaz nu trebuie să se mai reîncarneze fără voința lor din nou.”

„Tatăl meu, Conştiința Cosmică, care emană Conştiința Christică în mine aşa cum este simțită de toți credincioşii profunzi, este mai mare decât toate lucrurile. Odată ce credincioşii ajung la domeniul Conştiinței Cosmice, ei nu pot fi obligați să se reîncarneze pe pământ prin puterea oricărei posibile dorințe materiale a unor încarnări trecute. Conştiința Christică prezentă în interiorul meu şi în toată creație vibratorie este una cu şi reflectarea Conştiinței Cosmice prezentă dincolo de întreaga creație, exact aşa cum luna reflectată într-un lac este aceeaşi lună cu cea care străluceşte pe cer.”

Când Isus a spus: *„Voi nu sunteți oile mele”*, el vroia să spună că evreii care se îndoiau de el nu erau vrednici să primească grația divină şi să fie mântuiți prin Isus. Isus evidențiază din nou şi din nou că nimeni nu-l poate găsi pe Dumnezeu, decât dacă este un adevărat căutător al lui Dumnezeu şi dacă este permis de către Dumnezeu să întâlnească un adevărat Guru-Perceptor. Când Isus spune: *„Nici un om nu-i va smulge din mâinile mele”* el arată că nici un om sau nici o dorință materială nu va fi capabilă să-i îndepărteze pe credincioşi din mâna sa sau de Conştiința Christică din el.

CAP. 9 ISUS ÎL ÎNALȚĂ PE LAZĂR DIN MORMÂNT

„EU SUNT ÎNVIEREA ŞI VIAȚA”

„Atunci iudeii au luat pietre din nou ca să-l lovească cu pietre. Isus le-a răspuns lor „V-am arătat multe lucrări bune de la Tatăl meu; pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în mine?” Iudeii i-au răspuns lui spunând „Nu pentru o lucrare bună aruncăm cu pietre în tine; ci pentru o blasfemie; şi pentru că tu, fiind un om, te faci Dumnezeu”.”

„Isus le-a răspuns lor „Nu este scris în legea voastră, „Eu am spus, voi sunteți zei?” Dacă el le-a spus zei, pe cei la care a venit cuvântul lui Dumnezeu şi scriptura, acesta nu poate fi încălcat; spuneți voi despre el, cel pe care l-a sanctificat Tatăl şi l-a trimis în lume Tu blasfemiezi din cauză că am spus Eu sunt Fiul lui Dumnezeu? DACĂ NU FAC LUCRĂRILE TATĂLUI MEU, SĂ NU MĂ CREDEȚI. DAR DACĂ LE FAC, DEŞI VOI NU CREDEȚI ÎN MINE, SĂ CREDEȚI LUCRĂRILE: CA VOI SĂ PUTEȚI ŞTI ŞI CREDE CĂ TATĂL ESTE ÎN MINE ŞI EU SUNT ÎN EL”.”

„De aceea ei căutau din nou să-l prindă: dar el a scăpat din mâinile lor. Şi a mers departe din nou, dincolo de Iordan în locul unde Ioan a botezat prima oară; şi acolo el a locuit. Şi mulți au venit la el şi spuneau „Ioan nu a făcut nici un miracol: dar toate lucrurile pe care le-a vorbit Ioan despre acest om au fost adevărate.” Şi mulți au crezut în el acolo.”

(IOAN 10:31-42)

„Este acum scris în cărțile voastre spirituale exact ceea ce am spus? – **nu numai eu, ci voi toți sunteți zei**? Dacă Scriptura numeşte pe toți oamenii zei din cauză că ei sunt născuți din Vibrația Cosmică ce emană de la Dumnezeu Tatăl, atunci acest adevăr nu poate fi anulat de către necredința voastră. Cum puteți vorbi de blasfemie cu mine, care sunt imaginea perfectă a lui Dumnezeu şi care am fost sanctificat şi trimis de către El ca un exemplu spiritual pentru lume?”

„Să credeți în lucrarea mea divină”

„Din cauză că am făcut cu sinceritate o declarație că Conştiința Christică din mine este Fiul sau singura reflectare a lui Dumnezeu Tatăl, voi vă imaginați în mod eronat că eu îmi permit o blasfemie. Dacă nu manifest lucrările divine, aşa cum sunt inspirate de Conştiința Cosmică reflectate în Conştiința mea Christică, atunci să nu credeți în mine. Dar dacă eu manifest lucrările, aşa cum au fost inspirate de Conştiința Cosmică, chiar dacă voi nu credeți în mine, să credeți în Divinul manifestat în lucrările mele. Prin a crede şi a vă concentra asupra lucrării divine este total posibil ca voi să puteți şti şi să puteți crede că Conştiința Cosmică este reflectată în Conştiința Christică din interiorul meu şi că Conştiința mea Christică este reflecția Conştiinței Cosmice.”

În cuvintele de mai sus, când Isus citează din Scriptură (Psalmii 82:6) că *„voi sunteți zei”*, el arată că toate sufletele pure sunt făcute în mod potențial după imaginea lui Dumnezeu, Tatăl. Se poate spune că zece oameni cu ochii larg deschişi şi nouăzeci

de oameni cu ochii închişi care fac băi de soare pe plajă sunt toţi dezvăluiţi de către soare. Dar cei nouăzeci care au ochii lor închişi nu văd soarele, aşa cum îl văd cei zece care au ochii lor deschişi. În mod similar, unele suflete cu ochii deschişi de înţelepciune, se privesc ele însele ca pe emanaţii ale lui Dumnezeu, pe când alte suflete, chiar dacă ele sunt emanaţii ale lui Dumnezeu, ele nu înţeleg acest lucru, deoarece ochii înţelepciunii lor sunt închişi. Acesta este motivul pentru care, deşi toate sufletele sunt în mod potenţial create în imaginea lui Dumnezeu, există o diferenţă printre ele, conform gradului de auto-realizare.

Isus, care înţelegea cu adevărat prezenţa lui Dumnezeu în interiorul său, nu a vorbit de natura sa umană ca Dumnezeu, aşa că el era justificat să spună *„EU ŞI TATĂL SUNTEM UNUL."* Dar oamenii care nu au înţeles în mod conştient pe Dumnezeu din ei nu ar trebui să spună „*Eu sunt Dumnezeu*", chiar dacă ei sunt potenţiali Dumnezei. Dacă nu ştii şi nu simţi prezenţa lui Dumnezeu în interiorul tău, nu ar trebui să spui „*Eu sunt Dumnezeu*". Dar el manifesta acest adevăr în conştiinţa lui, emanând de la Dumnezeu, era una cu El.

Oceanul şi valul

S-a spus înainte că valul este făcut din aceeaşi esenţă ca oceanul, dar valul nu ar putea spune: „*Eu sunt oceanul*", deşi oceanul ar putea spune: „*Eu sunt valul*". Tot la fel omul, fiind creat în imaginea lui Dumnezeu, este o manifestare a lui Dumnezeu. El nu ar putea spune: „*Eu sunt Dumnezeu*", dar el ar putea spune: „*Dumnezeu a devenit eu însumi*". Aşa cum oceanul calm ar putea să rămână fără val, dar valul nu ar putea rămâne fără ocean, tot astfel Dumnezeu Tatăl ar putea exista fără creaţie şi fără om, dar ele nu ar putea exista fără El.

„Acum un anumit om era bolnav, numit Lazăr din Betania, oraşul Mariei şi a surorii ei, Martha. (Era acea Marie care l-a uns pe Domnul cu alifie şi i-a şters picioarele cu părul ei, al cărui frate, Lazăr, era bolnav.) De aceea surorile lui au trimis după el spunând „Doamne, iată, cel pe care-l iubeşti este bolnav." Când Isus a auzit aceasta el a spus, „Această boală nu este spre moarte, ci pentru gloria lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să poată să fie glorificat drept rezultat." Acum Isus o iubea pe Martha şi pe sora ei şi pe Lazăr. De aceea când el a auzit că el este bolnav, el a locuit două zile nemişcat în acelaşi loc unde era el."

IOAN (11:1-6)

„Această boală a lui Lazăr, deşi poate aduce moarte, nu se va sfârşi în moarte. Când Lazăr moare de boală, el va fi înviat din nou, pentru ca puterea lui Dumnezeu, aşa cum este manifestată în Fiul lui Dumnezeu să poată fi dezvăluită în mod glorios, pentru a aduce speranţa vieţii nemuritoare în omul vânat de moarte."

În cuvintele de mai sus Isus indică că anumite boli se sfârşesc în moarte, dar boala lui Lazăr ar manifesta gloria învierii divine. Isus nu a vrut să spună că Lazăr era destinat să moară special pentru manifestarea puterii divine a învierii, ci pentru ca Isus, prin puterea divină să fie capabil să-l învie pe Lazăr, pe care el l-a văzut prin ochiul său profetic că urma să devină victima morţii.

„Apoi, după ce el a spus discipolilor săi „Haideți să mergem în Iudeea din nou.” Discipolii i-au spus lui „Învățătorule, iudeii de curând au căutat să te lovească cu pietre şi tu mergi acolo din nou?” Isus a răspuns „Nu sunt doisprezece ore într-o zi? DACĂ ORICE OM MERGE ZIUA, EL NU SE ÎMPIEDICĂ, DIN CAUZĂ CĂ EL VEDE LUMINA ZILEI. DAR DACĂ UN OM MERGE NOAPTEA, EL SE ÎMPIEDICĂ, PENTRU CĂ NU EXISTĂ LUMINĂ ÎN EL.””

IOAN (11:7-10)

„O persoană care merge ziua nu se împiedică. Cel care merge noaptea se împiedică. Dacă orice suflet se plimbă în noaptea înțelepciunii, el vede marea lumină care guvernează cosmosul şi nu poate face greşeli în acțiunile sale. Dar un suflet ignorant, care se plimbă în noaptea ignoranței, se împiedică şi comite greşeli prosteşti în activitățile sale, pentru că el nu priveşte lumina călăuzitoare a înțelepciunii din interiorul său.”

„Lumina lumii”

Când Isus vorbeşte despre *„lumina lumii”*, el semnifică Energia Cosmică şi lumina înțelepciunii. Dumnezeu Tatăl este reflectat ca şi Conştiință Christică şi Vibrație Cosmică. Conştiința Christică şi *„lumina lumii”* (sau inteligența care guvernează întreaga creație) sunt unul şi acelaşi lucru. Lumina lumii semnifică, de asemenea, Energia Cosmică. Vibrația Cosmică se manifestă pe sine ca şi Sunet Cosmic şi Energie Cosmică. Credincioşii pot auzi Sunetul Cosmic şi pot vedea Energia Cosmică care pătrunde întreaga creație şi pot simți lumina înțelepciunii sau Conştiința Christică latentă în Vibrația Cosmică manifestată ca şi Sunet Cosmic şi Energie Cosmică.

„Aceste lucruri le-a spus el: şi după aceea le-a spus lor „Prietenul nostru Lazăr doarme; dar eu merg, ca să pot să-l trezesc pe el din somn.” Atunci au spus discipolii săi „Doamne, dacă el doarme, ar trebui să se facă bine.” Cu toate acestea Isus vorbea despre moartea sa: dar ei au crezut că el vorbise despre a se odihni în somn.”

IOAN (11:11-13)

„Prietenul nostru Lazăr doarme somnul înşelător al morții, dar merg la el pentru ca Conştiința Christică din mine să-l poată face să abandoneze înşelăciunea sa.”

Somnul este o moarte temporară şi moartea este un somn prelungit. Ambele starea de a dormi şi starea de moarte sunt o parte din visul cosmic înşelător. Aşa cum într-un vis o persoană se poate plimba sau dormi sau muri, tot astfel ființele umane sub influența unui vis cosmic se privesc pe ele însele dormind somnul morții sau trezindu-se în starea de după moarte. Christ cunoştea universul ca pe un vis cosmic, aşa că el a spus: *„văd că sufletul lui Lazăr doarme somnul morții. În loc de aceasta o să-l fac pe el să viseze că trăieşte. Înțelegând că cosmosul este un vis, voi face ca sufletul lui Lazăr să viseze viața, în loc să viseze moartea*.”

„Atunci Isus le-a spus lor clar: „Lazăr a murit. Şi sunt bucuros de dragul vostru că nu am fost acolo cu scopul ca voi să puteți crede; totuşi haideți să mergem la el.” Atunci a spus Toma, care este numit Didymus (Geamăn) către colegii săi discipoli „Să mergem şi noi, ca noi să putem muri cu el.” Atunci când a venit Isus a descoperit că el (n.t. Lazăr) a stat în mormânt patru zile deja.”

„Acum Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii (n.t. o optime dintr-o milă, care are 1,60 km, deci un stadiu= 0,2 km; cinciprezece stadii =3 km): şi mulți iudei au venit la Marta şi Maria, pentru a le mângâia pe ele în ce-l privea pe fratele lor. Atunci Martha, imediat ce a afla că Isus venea, a mers şi s-a întâlnit cu el: dar Maria stătea nemişcată în casă. Atunci a spus Martha lui Isus „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit. Dar ştiu că, chiar şi acum, orice ai cere lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da ție.””

„Isus i-a spus ei „Fratele tău se va înălța din nou.” Martha i-a spus lui „Ştiu că el se va înălța din nou la Înviere, în ziua de apoi.””

IOAN(11:14-24)

„Sufletul lui Lazăr a părăsit corpul său fizic şi sunt bucuros de dragul tău că nu am fost aici pentru a împiedica moartea sa pentru că atunci tu n-ai fi fost capabilă să fii martora miracolului învierii divine. Intenția mea este ca, atunci când tu eşti martora miracolului divinei învieri a lui Lazăr prin voia lui Dumnezeu, să înțelegi atunci gloria şi puterea Sa.”

În cuvintele de mai sus Isus indică faptul că, dacă ar fi fost cu Lazăr în timpul bolii sale, Lazăr nu ar fi murit şi în consecință discipolii nu ar fi avut oportunitatea să vadă învierea lui şi astfel să privească puterea care lucrează miracole a lui Dumnezeu.

Semnificația „învierii”

„Învierea din ultima zi (n.t. din ziua de apoi)” înseamnă că, după ce sufletele bune şi rele pleacă de pe acest pământ şi intră în lumea astrală, ele stau acolo pentru un timp de starea de după-moarte sau de odihna pensiei de la munca grea a vieții. Apoi, după o perioadă de odihnă, toate sufletele sunt judecate conform acțiunilor acumulate bune sau rele ale vieților trecute sau legea karmei pentru a fi înviat într-o sferă mai înaltă sau într-o sferă mai joasă sau în planul pământului.

Învierea se referă la tranziția unui suflet de la un corp la un altul, aşa cum Ilie a renăscut ca şi Ioan Botezătorul. Învierea înseamnă, de asemenea, renaşterea unei vieți a doua oară într-un corp mort, aşa cum a fost ilustrat în cazul lui Lazăr. Învierea înseamnă, de asemenea, înălțarea sufletelor din starea de somn de după moarte sau odihnă în stare de trezire într-o sferă mai înaltă sau mai joasă.

Ultima zi nu este o zi fixată în timp, când toate sufletele vor reapare în trupurile lor moarte prin sunetul unei trompete. Această idee a învierii este absurdă, deoarece Dumnezeu în înțelepciunea lui nu ține sufletele să aştepte mii de ani pentru a fi înviate într-o anumită zi, care nu a venit niciodată. Dacă Gabriel se întâmplă să sune din trompeta sa mâine, atunci sufletele care au murit şi au fost înmormântate astăzi, vor fi înviate mâine, pe când sufletele îngropate acum douăzeci de secole se vor trezi, după ce au aşteptat douăzeci de secole. Dumnezeu nu ar permite un asemenea aranjament neregulat. Sufletele inteligente după moarte nu ar putea niciodată să rămână să păzească oasele lor fărâmițate timp de mii de ani, aşteptând chemarea unei trompete.

Trompeta lui Gabriel se referă la Vibrația Cosmică pe care toate suflete o aud, care sunt înviate în starea de după moarte a somnului în sfere mai înalte. Ultima zi se referă la acel

moment de timp particular, când orice suflet, după ce se bucură de somnul morții, este judecat de către legea cosmică a acțiunii pentru a merge în alte sfere.

„Isus i-a spus ei „EU SUNT ÎNVIEREA ŞI VIAŢA, CEL CARE CREDE ÎN MINE, DEŞI ESTE MORT, TOTUŞI VA TRĂI; ŞI ORICINE TRĂIEŞTE ŞI CREDE ÎN MINE NU VA MURI NICIODATĂ. Crezi tu aceasta?" Ea i-a spus lui „Da, Doamne: cred că tu eşti Christ, Fiul lui Dumnezeu, care trebuie să vină în lume.""

„Şi când a spus aceasta, ea a mers pe calea ei şi a strigat-o pe Maria, sora ei în secret spunând „Maestrul a venit şi te-a strigat pe tine." Imediat ce ea a auzit aceasta, ea s-a ridicat repede şi a venit la el. Acum Isus nu ajunsese încă în oraş, dar era în locul în care Martha îl întâlnise pe el."

„Atunci iudeii, care fuseseră cu ea în casă şi au mângâiat-o, când ei au văzut-o pe Maria că se ridică repede şi iese, au urmat-o pe ea spunând „Ea merge la mormânt ca să plângă acolo." Atunci când Maria a ajuns acolo unde era Isus şi l-a văzut pe el, ea a căzut la picioarele lui, spunându-i lui „Doamne, dacă tu ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit." De aceea când Isus a văzut-o pe ea plângând şi pe iudei, de asemenea plângând, care veneau cu ea, el a suspinat în spirit şi a fost tulburat."

IOAN (11:25-33)

„Sufletul meu, ne fiind identificat cu viața trupească nu este limitat de *Eu Sunt* sau *Conştiința Egoului*. Sufletul identificat cu corpul sau cu limitările sale este *Eu Sunt* sau *Conştiința Egoului*. Dar Eu (spiritul meu) sunt învierea şi viața. Sufletul meu este una cu Conştiința Christică şi Viața Cosmică din ea în care eu sunt martorul că sufletele sunt înviate în diferite moduri în starea de somn de după moarte până la starea de trezire în sfere mai înalte sau mai joase sau în planul pământului."

Fără Reincarnare forțată

„Acel credincios care învață să aibă comuniune cu Conştiința Christică şi cu Viața Cosmică învață, de asemenea, să creadă în Conştiința Christică din mine. Chiar dacă el este mort din punct de vedere fizic sau spiritual, el poate să-şi învie viața în corpul său mort sau să-şi învie sufletul din somnul morții în sfera Conştiinței Cosmice. Orice suflet avansat, care învață să simtă în mod permanent viața eternă din mine şi crede sau are comuniune cu Conştiința Christică din mine nu va fi niciodată forțat să se reîncarneze într-un corp fizic şi să fie martorul schimbării morții care se întâmplă. Tu crezi tot ceea ce am spus ?"

În cuvintele de mai sus trebuie înțeles ceea ce înțelege el prin „*Eu sunt.* " Oricând Isus spune „*Eu Sunt*", el vorbeşte despre sufletul său care este una cu Conştiința Christică. Dar când persoana obişnuită spune „*Eu Sunt*", el se referă la corpul său sau la posesiunile fizice sau la achizițiile intelectuale; ca un exemplu, un om poate spune „*Eu sunt puternic*" sau „*Eu sunt bogat*" sau „*Eu sunt un specialist în literatură sau filozofie*". Oricând un om obişnuit spune „*Eu sunt plin de vitalitate*", el vorbeşte despre viața tânără, limitată de cadrul corpului său.

Dar când Isus spune „*Eu sunt învierea"*, el vrea să spună „*Eu sunt Conştiința Christică în care toate sufletele se înalță dintr-o stare de conştiință joasă într-o stare mai înaltă de dezvoltare interioară*." Când Isus spune „*Eu sunt Viața"*, el nu poate fi acuzat de egoism, din moment ce el a vrut să spună „*Viața mea este una cu viața cosmică în totul.*" Acesta este motivul pentru care eu simt că toate creaturile vii sunt născute din mine şi dorm în mine.

Înțelesul "Credinței"

Cuvintele lui *„Cel care crede în mine*" se referă nu la cei care cred că Isus a trăit fizic, ci la acei discipoli avansați care s-au convins în mod practic pe ei înșiși de expansiunea conștiinței lor la Conștiința Christică în totul.

„Deși erau morți" se referă la ambele: moartea fizică și moartea spirituală. O persoană care este în acord cu Conștiința Christică poate să reapară în corpul său mort, dacă dorește. O persoană care este în mod temporar spiritual moartă poate să-și recâștige Conștiința sa Christică. *„Totuși el va trăi*" se referă la învierea vieții în corpul fizic sau la învierea sufletului dintr-o sferă mai joasă la o sferă mai înaltă a conștiinței. *„Oricine trăiește în mine și crede în mine*" se referă la oricine care are comuniune cu Conștiința Christică din interiorul său și prin urmare crede sau este convins de Conștiința Christică nemuritoare prezentă în mod egal în el și în Christ.

„Nu va muri niciodată" se referă la ambele: la moartea spirituală și la moartea fizică. Toate sufletele care pot să aibă comuniune permanentă cu Conștiința Christică nu vor fi martorele morții spirituale prin ignoranță sau a morții fizice prin reîncarnări forțate. Sufletele care trăiesc pe pământ identificate cu corpurile lor crează dorințe umane care le aduc pe ele înapoi de mai multe ori, până când dorințele lor pământești sunt îndreptate și ele se reîntorc la Dumnezeu. Sufletele care își depășesc dorințele lor material devin stâlpi în ferma lui Dumnezeu și *„nu mai ies afară*". Sufletele eliberate nu trebuie să se încarneze și în consecință nu au experiența morții corpului fizic. Sufletele, care sunt unite cu Conștiința Christică, de asemenea, nu vor avea niciodată experiența morții înțelepciunii prin ignoranță.

Martha, fiind un discipol avansat al lui Isus, a înțeles ceea ce el a vrut să spună când a spus *„Eu sunt învierea și viața*" și astfel cu realizare și cu justificare, ea a vorbit diferit de credincioșii orbi obișnuiți *„Da, Doamne, cred că tu ești Christ-ul, Fiul lui Dumnezeu, manifestat în corpul numit Isus*".

„Și a spus „Unde l-ați așezat pe el?" Ei au spus „Doamne, vino să vezi." Isus a plâns. Apoi au spus evreii „Priviți cum l-a iubit el"!"

„Și câțiva dintre ei au spus „Nu ar putea acest om, care a deschis ochii orbului să determine ca nici acest om să nu fi murit?" De aceea Isus, din nou gemând în el, a venit la mormânt. Era o peșteră și o piatră așezată peste ea."

IOAN (11:34-38)

Simpatia sa universală

Când Isus, uman și divin cum era, le-a văzut pe Maria și pe iudei plângând, el a simțit vibrația amărăciunii lor în interiorul marelui său spirit, prin simpatia sa universală. Isus nu a plâns din cauză că el a fost copleșit de supărare, ci din cauză că cu inima sa tandră și sensibilă în mod divin el a simțit supărarea copleșitoare a discipolilor săi iubiți, Maria și Martha și a prietenilor lor.

„Isus a spus „Dați la o parte piatra." Martha, sora celui care era mort, i-a spus lui „Doamne, pe timpul acesta el miroase urât: pentru că el este mort de patru zile"."

„Isus i-a spus ei „Nu ți-am spus eu ție că, dacă tu ai crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu" ?"

IOAN (11:39-40)

„Nu ți-am spus eu şi te-am făcut să simți vibrațiile mele, că dacă tu eşti convinsă de atotputernica Conştiință Christică, din mine, vei fi capabilă să priveşti puterea şi gloria Conştiinței Cosmice să fie manifestată curând ?"

În cuvintele de mai sus „GLORIA LUI DUMNEZEU" semnifică nu că Dumnezeu caută gloria sau recunoaşterea omului, dar că credincioşii avansați sunt privilegiați să privească gloria sau manifestarea activă a puterii lui Dumnezeu pe pământ.

„Atunci ei au îndepărtat piatra din locul în care era aşeza mortul. Şi Isus şi-a ridicat ochii şi a spus „TATĂ, ÎȚI MULȚUMESC ȚIE CĂ M-AI ASCULTAT. ŞI ŞTIU CĂ MĂ ASCULȚI PE MINE ÎNTOTDEAUNA: DAR DIN CAUZA OAMENILOR CARE SUNT PREZENȚI AM SPUS ACEASTA, CA EI SĂ POATĂ CREDE CĂ TU M-AI TRIMIS.""

IOAN (11:41-42)

„O, veşnic conştientă, veşnic înțeleaptă, veşnic respondentă Conştiință Cosmică îți mulțumesc ție că tu ai vibrat puterea ta absolută în Conştiința Christică din mine. Fără îndoială eu ştiu în mod absolut şi intuitiv că tu întotdeauna vibrezi puterea ta absolută a Conştiinței Cosmice drept răspuns la dorințele divine vibrante în Inteligența mea Christică. Dar în beneficiul oamenilor din jurul meu am declarat acest lucru (tu mă auzi pe mine întotdeauna), ca ei să poată cunoaşte că Conştiința mea Christică este reflectarea Conştiinței Tale Cosmice şi că s-a manifestat în corpul meu numit Isus prin dorința ta suverană."

Când Isus a spus „*Tată, îți mulțumesc Ție că tu mă asculți pe mine*", el învață toată umanitatea că Dumnezeu nu este doar un Spirit, ci prin credință El răspunde ca un tată uman. Dacă amabilitatea unui tată uman față de copil este reflectarea amabilității Tatălui Ceresc, atunci cu cât mai mult este mai bun Tatăl Ceresc pentru acel copil şi cu toți copiii săi umani. Când Isus spune „*Ştiu că tu mă asculți întotdeauna*", el arată că prin eternitate Inteligența Christică pe care el o simțea în interiorul său este capabilă să direcționeze inteligent munca întregii creații prin puterea primită de la Conştiința Cosmică.

„Întotdeauna" indică pe tot timpul eternității că Conştiința Christică lucrează voința Conştiinței Cosmice în univers.

„Şi când el a vorbit astfel, el a strigat cu voce tare „Lazăr, ieşi afară." Şi cel care era mort a ieşit afară, cu mâinile şi picioarele legate cu haine de mormânt: şi fața lui era legată cu un şervet. Isus le-a spus lor: „Dezlegați-l şi lăsați-l să meargă"."

IOAN (11:43-44)

„O tu, suflet destrupat al lui Lazăr, să reapari în corpul făcut întreg de Energia Cosmică a lui Dumnezeu."

CAP. 10 ISUS EXPLICĂ SEMNIFICAȚIA LUI SATAN ŞI CUM SĂ DEPĂŞEŞTI ILUZIA LUMII A SA - CELE DOUĂ ASPECTE ALE SERVICIULUI OMULUI

„Atunci mulți dintre iudei, care au venit la Maria şi au văzut lucrurile pe care Isus le-a făcut, au crezut în el. Dar unii dintre ei au mers pe calea lor la farisei şi le-au spus lor ce lucruri a făcut Isus. Atunci s-au adunat mai marii preoților şi fariseii într-un consiliu şi au spus „Ce să facem? Pentru că omul acesta face multe miracole. Dacă îl lăsăm pe el astfel în pace, toți oamenii vor crede în el: şi romanii vor veni şi vor lua ambele: locul şi națiunea” .”

„Şi unul dintre ei numit Caiaphas, fiind înaltul preot în acel an, le-a spus lor „Voi nu ştiți nimic, nici nu considerați că este folositor să moară un singur om pentru norod şi ca întreaga națiune să nu piară.”Şi lucrul acesta nu l-a spus de la el. Ci fiind înaltul preot din acel an, el a făcut profeția ca Isus să moară pentru națiune. Şi nu numai pentru națiune, ci el ar trebui să adune laolaltă în unul copiii lui Dumnezeu care erau împrăştiați în străinătate.”

„Atunci, din acea zi mai departe ei s-au sfătuit împreună ca să-l omoare. De aceea Isus nu a mai mers în mod deschis printre iudei, dar a mers de aoclo într-un ținut în apropiere de pustietate, într-un oraş numit Ephraim şi acolo a continuat cu discipolii săi. Şi Paştele iudeilor era aproape. Şi mulți din ținut au urcat la Ierusalim înainte de Paşti, ca să se purifice pe ei înşişi. EI îl căutau pe Isus şi vorbeau printre ei, cum stăteau în Templu „Ce credeți voi, că el nu va veni la sărbătoare?” Acum deopotrivă mai marii preoților şi fariseii au dat poruncă că, dacă orice om ştia unde se află el, el trebuie să arate, pentru ca ei să-l poată prinde.”

IOAN (11:45-57)

„Şi s-a întâmplat, când a venit vremea în care el trebuie primit sus (n.t. avea să fie luat în cer), el şi-a îndreptat ferm fața ca să meargă la Ierusalim Şi a trimis mesageri înaintea feței sale: şi ei au mers şi au intrat într-un sat al samaritenilor; ca să-l pregătească pentru el. Şi ei nu l-au primit, din cauză că fața sa era ca şi cum ar merge la Ierusalim.”

„Şi când discipolii săi Iacob şi Ioan au văzut aceasta, au spus „Doamne, vrei tu ca noi să poruncim foc să coboare din Cer şi să-i distrugă pe ei, aşa cum a făcut Ilie?””

„Dar el s-a întors şi i-a mustrat „VOI NU ŞTIȚI DIN CE FEL DE SPIRIT SUNTEȚI VOI FĂCUȚI. PENTRU CĂ FIUL OMULUI NU A VENIT SĂ DISTRUGĂ VIEȚILE OAMENILOR, CI SĂ LE SALVEZE.”Şi ei au mers în alt sat.”

LUCA (9:51-56)

„Voi nu sunteți conştienți din ce natură divină sunteți făcuți. Altfel voi nu ați exprima spiritul răzbunării, folosind astfel forța diavolească, fiind influențați de

emoțiile satanice. Pentru că Conştiința Christică este manifestă în corp (Fiul Omului) nu ca să distrugă viețile oamenilor prin forțe diavoleşti, ci ca să le salveze de la moarte şi de la iluzie prin putere divină şi prin căi divine."

În cuvintele de mai sus Isus le spune discipolilor săi să facă diferența între imaginea lui Dumnezeu şi calitățile divine din ei şi forțele satanice şi diavolii care apar în ei prin canalul ignoranței. Isus, amintindu-şi în mod clar misiunea divină pe pământ, indică faptul că nu-şi va folosi forța divină pentru a crea distrugerea, ci pentru a salva sufletele.

Isus a realizat că, dacă ar fi utilizat forța divină pentru scopuri diavoleşti, el ar fi devenit instrumentul lui Satan. El a spus discipolilor săi ca, pentru a-i face pe plac lui Dumnezeu, ei trebuie să prezinte bunătatea ascunsă prin acțiuni bune, care sunt deseori eclipsate în spatele gândurilor satanice. Isus le-a spus discipolilor săi mai departe că forța diavolească nu poate fi cucerită prin rău, ci prin forța bună a lui Dumnezeu.

Iubirea cucereşte Furia

Este o eroare mare, obişnuită, ca oamenii să încerce să cucerească furia din ceilalți prin furie, pe când furia poate fi cucerită doar prin iubire. A încerca să suprime oamenii răi prin foc şi prin sabie este fără efect, chiar dacă corpurile lor sunt cucerite de puterea rea, sufletele lor rămân puternice în rău şi furie, exact la fel. Pentru a cuceri răul, o persoană trebuie să folosească puterea divină a iubirii. Milioane de oameni fac rău, dar ei nu sunt pedepsiți în mod dramatic de către puternicele forțe trimise de Ceruri, din cauză că Dumnezeu vrea să-i cucerească pe ei numai prin iubire şi înțelepciune, şoptită lor prin propria lor conştiință. Din moment ce Dumnezeu a dat omului liberul arbitru pentru a alege între bine şi rău, de aceea El nu interferează cu omul, oprindu-i acțiunile rele, folosindu-şi puterile cereşti.

Dumnezeu încearcă să influențeze pe copiii săi năpăstuiți de greşală prin personalitățile iertătoare umile ale adevăraților sfinți şi credincioşi. Sufletele ca şi Christ, care au comuniune cu Dumnezeu au declarat în mod distinct că oricine care aspiră să-l cunoască pe El trebuie să se comporte într-o manieră asemănătoare cu a lui Dumnezeu şi trebuie să învețe să cucerească răul prin bine, ura prin iubire, acțiunile răzbunătoare prin acțiuni iubitoare, de ajutor, lipsa de amabilitate prin amabilitate, duritatea prin starea de a fi iubitor, mândria prin modestie, cruzimea prin bunătate, necinstea prin integritate, falsitatea prin adevăr, gelozia prin iubire, tentația prin meditație, neliniştea prin calm, duritatea vorbirii prin dulceața vorbirii, comportamentul rău prin comportament bun, egoismul prin comportament neegoist, aroganța teologică prin auto-realizare.

Isus a spus în mod clar discipolilor săi să-şi amintească prezența lui Dumnezeu în bunătatea din ei şi să distrugă toți paraziții răului care au venit în ei prin ignoranță. El a spus discipolilor săi că misiunea sa pe pământ era ca să amplifice viețile umane în conştiința lui Dumnezeu şi să nu le distrugă pe ele prin uitarea morții.

„ŞI ALTUL A SPUS, DE ASEMENEA „DOAMNE, TE VOI URMA PE TINE; DAR LASĂ-MĂ CA MAI ÎNTÂI SĂ LE SPUN LOR RĂMAS BUN, CELOR CARE SUNT ACASĂ ÎN CASA MEA"."

„ŞI ISUS I-A SPUS LUI „NICI UN OM CARE A PUS MÂNA PE PLUG, ŞI S-A UITAT ÎNAPOI, NU ESTE POTRIVIT PENTRU REGATUL LUI DUMNEZEU”.”

LUCA (9:61-62)

Orice om spiritual al renunțării care, renunțând la limitările unui mediu material şi fiind gata să-şi are conştiința sa cu disciplină şi înțelepciune, se uită înapoi la mediul său material abandonat, nu este potrivit să se concentreze la atingerea vastului regat al Conştiinței Cosmice ascunse în interior.

În cuvintele de mai sus Isus descrie foarte clar calea strictă a omului care renunță. A renunța la toate lucrurile ca să atingi Conştiința lui Dumnezeu este un lucru înțelept, din cauză că nu te poți bucura de nimic fără conştiința împrumutată de la Dumnezeu. În timpul morții toată lumea este forțată să părăsească totul instantaneu, fără un aviz prealabil. Este mai înțelept să abandonezi totul voluntar şi să înlături toate mrejele materiale pentru atingerea lui Dumnezeu, până când se ajunge la Dumnezeu. Este mai bine să îndeplineşti toate sarcinile materiale după ce ai realizat pe Dumnezeu, pentru că ele nu pot produce suferință. A încerca să îndeplineşti sarcinile materiale cu o conştiință umană neantrenată din punct de vedere spiritual, înseamnă să fii victima lăcomiei, a furiei, a egoismului, a bolii, a suferinței, a grijilor, a fricii şi a morții. De aceea, sfinții sunt justificați în a gândi că, atunci când ei îndeplinesc sarcini materiale după ce au atins pe Dumnezeu, ei pot fi cu adevărat fericiți din punct de vedere spiritual şi material.

Scripturile din India sfătuiesc ca copiii să-şi părăsească mediul material al căminului şi să trăiască în compania unor învățători spirituali mari timp de mai mulți ani. După ce au primit un antrenament spiritual complet, copiii se întorc ca să conducă viețile stăpânilor familiei. Ei devin exemple spirituale ideale în societatea în care ei îşi conduc viețile lor materiale prin disciplină spirituală şi fericire divină. Bineînțeles, există anumiți copii care devin renunțători pe tot parcursul vieții. Isus însuşi era un om al renunțării, ne căsătorindu-se niciodată şi nici ne fiind identificat el însuşi cu o singură familie. El ştia că tatăl său era Dumnezeu şi regatul său era în tot spațiul.

Bhagavad Gita spune *„Abandonează toate sarcinile ca să te gândeşti numai la mine,*” pentru că nici o sarcină nu poate fi îndeplinită fără să împrumuți puterile creierului şi energia mentală care vine numai de la Dumnezeu. *„Te voi elibera pe tine de orice păcat care rezultă din neîndeplinirea micilor sarcini şi a altor păcate, dacă Mă cauți cu sinceritate, care sunt dătătorul de viață pentru toți.*”

În alt loc Bhagavad Gita spune *„Oricine care renunță în exterior la limitările unui mediu material şi se retrage în solitudine, dar în interior continuă să se gândească la bucuriile temporare ale mediului material abandonat, este un prefăcut şi nu este potrivit să înțeleagă importanța de a abandona plăcerile tranzitorii ale vieții în favoarea veşnic-durabilului extaz al Spiritului.*”

Isus ştia că psihologia renunțării constă în evacuarea tuturor dorințelor materiale din minte pentru ca aceasta să devină un Templu al Conştiinței lui Dumnezeu. Isus, ca în Bhagavad Gita, a indicat că o persoană este nesăbuită să renunțe în exterior la plăcerile materiale cât timp el se gândeşte în interior la ele. O astfel de persoană nu primeşte beneficiul contactului cu Dumnezeu. Pe lângă renunțarea exterioară la plăcerile materiale, trebuie să existe, de asemenea şi o

renunțare interioară la ele. Când se realizează acest lucru, mintea, liberă de plăcerile simțurilor şi de obiceiurile materiale, începe să fie stabilită în împărăția extazului în meditație.

Renunțarea interioară

Este o imposibilitate psihologică şi metafizică să fii liber față de un obicei rău printr-o renunțare materială. Obiceiurile rele pleacă numai când ele sunt izgonite din domeniul gândului, precum şi a acțiunilor. Din moment ce gândul este izvorul acțiunii, a gândi rău este la fel de periculos ca şi a acționa rău. Toți credincioşii trebuie să înțeleagă că renunțarea mentală este de primă importanță în atingerea lui Dumnezeu. Este mai bine să practici renunțarea interioară în lume decât ca, fără pregătire să fugi de lume într-o pădure şi să rămâi acolo arătând o profundă nefericire a gândului despre bucuriile pământeşti abandonate. Calea Yoga învață o persoană ca mai întâi să aibă comuniune cu Dumnezeu prin tehnică spirituală cât timp trăieşte în lume şi nu pur şi simplu să renunțe în exterior la lume şi să devină un parazit social, depinzând pentru mâncare de câştigul oamenilor laici, care muncesc din greu.

Marii învățători, care renunță la lume şi oferă serviciu spiritual înalt, sunt justificați în a renunța la micile îndatoriri ale vieții de familie pentru o datorie mai măreață a familiei umane. Mulți oameni, care se tem să lupte pentru traiul lor, deseori încearcă să renunțe la viața pământească şi să trăiască pe seama altora. Astfel de oameni devin inactivi mental şi fizic şi nu ating niciodată Conştiința lui Dumnezeu. Numai aceia care părăsesc totul, împinşi în interior de către iubirea sinceră pentru Dumnezeu, sunt justificați pentru renunțarea lor. Astfel de oameni care renunță nu le pasă dacă mor de foame sau mor pentru iubirea pentru Dumnezeu.

„MERGEȚI PE DRUMUL VOSTRU, PRIVIȚI, VĂ TRIMIT MAI DEPARTE CA PE MIEI PRINTRE LUPI. SĂ NU LUAȚI CU VOI NICI O PUNGĂ, NICI O TRAISTĂ, NICI PANTOFI ŞI SĂ NU SALUTAȚI PE NICI UN OM, FIINDCĂ VENI VORBA.”

„ŞI ÎN ORICE CASĂ VEȚI INTRA, MAI ÎNTÂI SĂ SPUNEȚI „PACEA SĂ FIE PESTE ACEASTĂ CASĂ” ŞI DACĂ FIUL PĂCII VA FI ACOLO, PACEA VOASTRĂ SE VA ODIHNI PESTE EL, IAR DACĂ NU VA FI, PACEA SE VA ÎNTOARCE LA VOI DIN NOU.”

„ŞI SĂ RĂMÂNEȚI ÎN ACEEAŞI CASĂ MÂNCÂND ŞI BÂND CE VI SE VA DA, CĂCI LUCRĂTORUL ESTE VREDNIC DE PLATA SA. NU MERGEȚI DIN CASĂ ÎN CASĂ. ŞI ÎN ORICE CETATE INTRAȚI, ŞI EI VĂ PRIMESC, SĂ MÂNCAȚI CE VI SE AŞEAZĂ ÎNAINTE ŞI SĂ VINDECAȚI BOLNAVII CARE SUNT ACOLO, ŞI SPUNEȚI-LE LOR „ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU A VENIT MAI APROAPE DE VOI.””

LUCA (10:3-9)

După ce ați ajuns adevărați lucrători sau credincioşi şi culegând recolta înțelepciunii şi a contactului cu Dumnezeu, mergeți în lume pentru a împărtăşi divina realizare cu ceilalți. În călătoriile voastre nu vă încărcați conştiința cu lucruri materiale, cum ar fi pungi şi haine. Nu salutați nici un om de pe drum, ci în interiorul minții

continuați să vă gândiți la Dumnezeu, dăruindu-I cel mai mare respect Lui. Când intrați într-o casă, dați pace peste ea. Rămâneți acolo acceptând acea ospitalitate, mâncați orice vi se dă vouă, vindecați pe cei bolnavi şi spuneți-le lor că Împărăția extazului Cerurilor stă ascunsă foarte aproape, chiar în spatele conştiinței lor de veghe. Învățați-i pe ei ca prin meditație să intre în Împărăția Conştiinței Cosmice şi a beatitudinii divine.

„CINE VĂ ASCULTĂ PE VOI, PE MINE MĂ ASCULTĂ ŞI CEL CARE VĂ DISPREȚUIEŞTE PE VOI, PE MINE MĂ DISPREȚUIEŞTE: ŞI CEL CARE MĂ DISPREȚUIEŞTE PE MINE, ÎL DISPREȚUIEŞTE PE CEL CARE M-A TRIMIS PE MINE.”

LUCA (10:16)

„Orice credincios care ascultă învățăturile voastre şi vă urmează pe voi, mă urmează pe mine. O, voi, discipoli, Conştiința mea Christică este cu voi, prin credința şi prin meditația voastră şi oricine care va fi în acord cu voi, va fi în acord cu Conştiința mea Christică. Oricine care vă urăşte pe voi, urăşte Conştiința Christică şi se revoltă împotriva ei, este dezacordat față de Conştiința Cosmică, a cărui reflecție Eu sunt.”

În aceste cuvinte de mai sus, Isus evidențiază cum pot ajunge la Conştiința Cosmică căutătorii adevărului: punându-şi în acord conştiința lor cu adevărații guru-perceptori, care la rândul lor au fost antrenați de învățători ca şi Christ. Prin ierarhie şi lanțul adevăraților guru-perceptori, un căutător al adevărului este introdus în modul corespunzător la Dumnezeu.

„Şi cei şaptezeci s-a întors, bucuroşi, spunând „Doamne, şi dracii se supun nouă în Numele Tău”.”

„Şi el le-a spus lor „AM PRIVIT PE SATAN CA PE UN FULGER CARE A CĂZUT DIN CER”.”

„PRIVIȚI, VĂ DAU VOUĂ PUTEREA DE A CĂLCA PESTE ŞERPI ŞI SCORPIONI ŞI PESTE TOATĂ PUTEREA DUŞMANULUI: ŞI NIMIC, PRIN NICI UN MIJLOC, NU VĂ VA RĂNI.”

„NU VĂ BUCURAȚI CĂ SPIRITELE SE SUPUN VOUĂ; CI MAI DEGRABĂ BUCURAȚI-VĂ PENTRU CĂ NUMELE VOASTRE SUNT SCRISE ÎN CERURI.”

LUCA (10:17-20)

„Cât timp eram în Conştiința mea Christică eu am privit iluzia satanică ca pe o forță cosmică conştientă şi o energie ca un fulger, respinsă în afară de Conştiința Cosmică a Cerurilor. Priviți, vă dau vouă puterea divină prin care voi veți fi capabili să cuceriți şerpii-creați de Satan şi scorpionii şi toți dușmanii umani şi toți dăunătorii animali, în aşa fel încât nimic nu vă va răni fizic în nici un mod. Priviți, prin Conştiința mea Christică, eu vă voi da vouă puterea voinței prin care voi veți fi capabili să controlați forța spiralată a şarpelui, de la baza coloanei vertebrale, care hrăneşte dorințele sexuale şi alte instincte diavoleşti ca şi scopionul, care torturează, otrăvitoare.

Când ştii tehnica de a retrage forța spiralată a şarpelui de la baza coloanei vertebrale, spre regiunea cerească în cerebrum, atunci veți avea control deplin peste forța sexuală indisciplinată şi a tuturor celorlalte dorințe rele care torturează, care obstrucționează credinciosul de la a atinge beatitudinea cerească. Nu vă mândriți că spiritele rele şi forțele rele sunt sub controlul vostru, ci mai degrabă bucurați-vă de faptul pozitiv că sufletele voastre au atins suficientă realizare de sine divină, că ele au acces la regiunea cerească a Conştiinței Cosmice."

Originea lui Satan

În aceste cuvinte Isus descrie originea lui Satan, care la origini era un Arhanghel sau o forță cerească conştientă înzestrată cu energie cosmică pentru a crea numai lucruri frumoase în creație. Acestui Arhanghel al lui Dumnezeu i-a fost dată puterea şi libertatea de a crea orice îi făcea plăcere, conform voinței lui Dumnezeu. Dar mai târziu, când toate lucrurile create au ajuns la perfecțiune şi au început să se retragă în Dumnezeu iarăşi, arhanghelul s-a temut că îşi va pierde puterea sa de creație, după ce toate lucrurile au fost retrase în Dumnezeu, după o existență lumească perfectă. De aceea arhanghelul s-a revoltat împotriva lui Dumnezeu şi a creat tiparele răului pentru a contracara tiparele binelui, create conform voinței lui Dumnezeu. De când Satan a creat durerea, dorințele muritoare, moartea, lipsa de armonie şi starea de conflict în natură şi în oameni, aşa încât prin imperfecțiune să devină legați de planul pământesc şi nu se pot retrage în Dumnezeu şi să devină dizolvați în El. Aceasta vroia să spună Isus prin Satan cădea din Ceruri.

Arhanghelul, prin energia cosmică în acord cu Cerurile, a creat în toată creația lucruri cereşti perfecte. Dar, din momentul în care arhanghelul s-a revoltat împotriva Conştiinței lui Dumnezeu, el a devenit o forță căzută din grația divină, ne călăuzită de vibrațiile cereşti ale lui Dumnezeu. Întreaga Energie Cosmică Inteligentă, lucrând în acord cu vibrațiile Conştiinței Cosmice sau voința lui Dumnezeu, este numită energie care lucrează în acord cu Conştiința lui Dumnezeu. Dar orice energie, care este controlată de către forța conştientă cosmică a lui Satan, este numită energie satanică căzută din ceruri. După cum în spațiu Conştiința Cosmică este Cerul, tot la fel sfera spațiului, acolo unde există creație şi prezența creației imperfecte este câmpul forței satanice rele, care încearcă să lucreze imperfecțiunea în toată creația.

În mod similar, în corpul uman există două regiuni distincte – regiunea cerească şi regiunea satanică. Regiunea cerească se întinde de la plexul dorsal şi centrul inimii în sus, până la plexul cerebral. Regiunea satanică şi receptacolul instinctelor de bază se întinde în josul inimii, prin plexurile lombar, sacral şi coccigian. Când toată energia de la simțuri este centrată în creier prin meditație, despre credincios se vorbeşte ca şi cum ar fi atins Cerurile. Dar majoritatea oamenilor, care nu meditează, descoperă faptul că conştiința lor plutește descendent cu fulgerul satanic sau forța vieții care cade de la regiunile cereşti ale creierului în jos spre regiunea simțurilor.

Evită iluzia simțurilor

Forța satanică din fiecare ființă umană păstrează forța vieții ca un fulger ce cade continuu de la regiunile cereşti în spre simțuri. De aceea reflectorul simțurilor ne dezvăluie nouă numai atracția obiectelor simțurilor. De aceea Isus a descoperit în corpurile discipolilor săi – forța vieții care coboară descendent dinspre creier. Dar Isus i-a învățat pe ei ca, prin meditație şi prin puterea voinței să inverseze curentul vieții în spre creier. Acest lucru i-a făcut pe discipoli capabili să se bucure de conştiința cerurilor din creier şi să devină liberi de forțele sexuale care torturează.

Retragerea forței vieții în creier dezvăluie beatitudinea cerească şi forțele cereşti şi împiedică senzațiile de bază care pătrund în plexurile lombare, sacrale şi coccigiane să ajungă la creier. Acesta este motivul pentru care Isus a spus discipolilor săi că ei ar trebui să se bucure nu numai că sunt liberi de diavoli sau de pasiuni rele de la baza coloanei vertebrale, ci pentru puterea de a retrage energia prin pasajul spiralat ca un şarpe de la baza coloanei vertebrale şi astfel să stabilească conştiința lor în regiunea cerească a creierului.

Când Isus a spus: „*Numele voastre sunt scrise în Ceruri*", el a vrut să spună că discipolii au dobândit suficientă spiritualitate prin a da ascultare şi prin meditație ca să-şi reamintească de palatul Tatălui Ceresc.

„În acea oră Isus s-a bucurat în spirit și a spus „ÎȚI MULȚUMESC ȚIE, O, TATĂ, DOMN AL CERULUI ȘI AL PĂMÂNTULUI, CĂ TU AI ASCUNS ACESTE LUCRURI DE CEI ÎNȚELEPȚI ȘI PRUDENȚI ȘI LE-AI DEZVĂLUIT PE ELE COPIILOR: CHIAR AȘA TATĂ, PENTRU CĂ A PĂRUT UN LUCRU BUN ÎN PRIVIREA TA" ."

„TOATE LUCRURILE CARE ÎMI SUNT TRIMISE MIE DE LA TATĂL MEU: ȘI NICI UN OM NU ȘTIE CINE ESTE FIUL, DOAR TATĂL; ȘI CINE ESTE TATĂL, DOAR FIUL, ȘI ACELA CĂRUIA FIUL VREA SĂ-I DEZVĂLUIE LUI."

LUCA (10:21-22)

Ascuns de Egoiști

„Îți mulțumesc ție, O, Tată Ceresc care pătrunzi ca și Conștiință Cosmică în regiunea fără vibrații de dincolo de creație (Cer) și ca și Conștiință Christică care există în toată creația vibratorie (pământ), din cauză că Tu ai păstrat toată înțelepciunea interioară ascunsă față de indivizii înțelepți în mod egoist și prudenți din punct de vedere teoretic și au dezvăluit misterul adevărului acelor fii simpli, ca niște copii ai Tăi, care nu sunt decât copii în înțelepciune comparativ cu Înțelepciunea Ta. Chiar așa, Tată Ceresc, pentru că procedura de mai sus de dezvăluire a Ta față de copiii Tăi, care sunt plini de simplitate spirituală și sinceritate, pare potrivită pentru judecata Ta."

„Întregul adevăr și înțelepciunea în Conștiința Cosmică sunt transmise Conștiinței Christice în așa fel încât prin aceasta întreaga creație să poată fi guvernată în mod inteligent. Nici un om orientat cu mintea spre materie nu cunoaște cine este Conștiința Christică (Fiul), cu excepția Conștiinței Cosmice, care este Tatăl Conștiinței Christice; nimeni nu cunoaște Conștiința Cosmică, decât dacă încearcă s-o cunoască pe

aceasta prin Conștiința Christică (Fiul). Credincioșii pot atinge Conștiința Cosmică numai prin simțirea Conștiinței Christice în meditație."

Isus a spus, de asemenea, în altă parte: *„Eu și cu Tatăl suntem unul*." Isus a realizat în mod științific unitatea Conștiinței Christice -- în interiorul conștiinței sale -- cu Conștiința Cosmică. Așa cum o reflectare a lunii în lac și a lunii în cer sunt în mod esențial același lucru, tot la fel Conștiința Cosmică, oglindită în toată vibrația cosmică ca și Conștiință Christică este aceeași ca și Conștiința Cosmică care există dincolo de întreaga vibrație.

Extazul mai înalt

Omul obișnuit este constrâns de către conștiința corpului și de către relațiile sale, dar prin meditație el îndepărtează atașamentele corpului și realizează super-beatitudinea meditației, care stă dincolo de subconștient. Subconștientul este simțit în timpul somnului sau în stare semi-conștientă de somnolență. Starea superconștientă profundă este marcată de către profunzimea impenetrabilă a beatitudinii.

Când un credincios intră în extaz și devine unul cu starea superconștientă timp de mai mulți ani, atunci el atinge, cu ajutorul guru-perceptorului său și a tehnicilor mai înalte, extazul mai înalt în care el percepe o lumină vastă și simte o conștiință fără de sfârșit în care el găsește toate planetele, universurile, râurile de stele și obiectele vibratorii, care sclipesc ca niște viermi strălucitori. Când credinciosul, prin ochiul său interior, poate vedea acest spațiu vast și poate vedea corpul său, la fel ca și toate celelalte lucruri în el, se vorbește despre el că a atins Conştiința Christică. În această stare credinciosul simte întregul univers al vibrației şi tot ce este în el, ca şi cum ar fi al său, exact aşa cum simte toate celulele şi diferitele părți ale propriului său corp fizic. După ce a atins Conştiința Christică, credinciosul merge mai departe, dincolo de întreg spațiul vibratoriu, într-o stare indescriptibilă a Conştiinței Cosmice, unde există bucuria pură, veşnic nouă, conştiința şi existența. Aici, în Conştiința Cosmică, nici un vârtej de vibrație sau de schimbare nu poate perturba vreodată viziunea conştiinței credinciosului.

După ce a atins această stare în acest cel mai înalt extaz sau *Nirbikalpa Samadhi*, credinciosul simultan priveşte şi simte ambele Conştiința Cosmică fără de vibrații şi oceanul de vibrații cu bule ale planetelor create, nebuloase, comete, stele şi universuri. Christ a atins această stare, prin urmare el a spus *„Tatăl (Conştiința Cosmică) îl cunoaşte pe Fiul (Conştiința Christică) şi Fiul îl cunoaşte pe Tatăl."*

„El s-a întors spre discipolii săi şi a spus în mod privat „BINECUVÂNTAȚI SUNT OCHII CARE VĂD LUCRURILE PE CARE LE VEDEȚI VOI"."

„Pentru că, vă spun vouă, că mulți profeți şi regi au dorit să vadă acele lucruri pe care voi le vedeți, şi nu le-au văzut pe ele; şi să audă acele lucruri pe care voi le auziți, şi nu le-au auzit pe ele."

LUCA (10:23-24)

„Binecuvântați sunt ochii voştri fizici, pentru că viețile lor sunt pline de karma bună prin care voi vedeți miracole ale lui Dumnezeu tăcut prin intermediul vieții mele.

Mulți profeți şi regi puternici au dorit să vadă acele divine demonstrații pe care le vedeți voi, dar nu au fost capabili să le vadă pe ele. Mulți credincioşi au încercat să asculte cuvintele înțelepciunii de la un suflet cunoscut de către Dumnezeu, dar nu au fost capabile de acest privilegiu."

Umilința lui Dumnezeu

Trec secole înainte ca un suflet divin să vină pe pământ, care poate să demonstreze în mod deschis şi totuşi subtil puterile şi dovezile prezenței unui mare Dumnezeu, care în umilința Lui a făcut El însuşi jurământ de tăcere. Dumnezeu este atât de măreț şi de atotcunoscător şi veşnic-înțelegător, încât el continuă în tăcere să reglementeze vasta Sa familie a cosmosului, fără să caute nici o recunoaştere din partea omului, ne arătându-şi în nici un fel puterea şi excelența Sa.

Pe de altă parte, omului îi place să creadă în Dumnezeu printr-o dovadă clară a existenței Sale şi prin miracole divine. Marii credincioşi ştiu că Dumnezeu nu satisface niciodată prin miracole curiozitatea inactivă a Toma-necredincioşilor. Dar Dumnezeu a lucrat destule miracole în natură şi a dat omului cel mai mare dar: al inteligenței, în aşa fel încât el să fie capabil să înțeleagă că toate lucrurile, incluzând mintea sa, vin de la Inteligența Divină.

Omul ar trebui să folosească inteligența dăruită de Dumnezeu şi liberul arbitru pentru a iubi şi a căuta pe Dumnezeu, în loc să prefere obiectele create de către El în cosmos. Dumnezeu i-a dat omului libertatea de a alege pe El şi Înțelepciunea Sa sau Satan şi iluzia sa. Dumnezeu i-a dat omului, creat după imaginea Sa cel mai mare dar al Său: liberul arbitru. Dacă cumva omul îşi foloseşte liberul arbitru ca să-l îndepărteze pe Satan şi să-l caute pe Dumnezeu, acest lucru îi va plăcea Lui cel mai mult. De aceea Isus a spus *„Toma, pentru că m-ai văzut, ai crezut. Binecuvântați sunt aceia care n-au văzut şi totuşi au crezut."*

Este natura lui Dumnezeu să se reveleze credincioşilor Lui în mod subtil şi tăcut. Isus, cunoscând voința lui Dumnezeu, a refuzat să ofere semne spectaculoase şi miracole ca să-şi dovedească şi prezența lui Dumnezeu. Isus a revelat miracolele sale de vindecare, de a trezi morții, de a merge pe mare, adevăraților credincioşi, strict sub călăuzirea şi permisiunea divină. El întotdeauna a evidențiat că el împlinea în mod strict voința lui Dumnezeu, care L-a trimis. De aceea Isus spune că a fost foarte norocos pentru discipolii săi să fie capabili să fie martorii maifestării puterilor divine, care foarte rareori se manifestă în mod deschis, ca în viața lui Isus şi a câtorva mari Maeştri din India.

„Şi iată, un anumit avocat s-a ridicat şi l-a tentat pe el, spunând „Maestre, ce ar trebui să fac pentru a moşteni viața eternă?""

„El (n.t. Isus) i-a spus lui „Ce este scris în lege? Cum citeşti tu?""

„Şi el răspunzând, a spus „TU TREBUIE SĂ IUBEŞTI PE DOMNUL DUMNEZEUL TĂU CU TOATĂ INIMA TA, ŞI CU TOT SUFLETUL TĂU, ŞI CU TOATĂ PUTEREA TA, ŞI CU TOATĂ MINTEA TA; ŞI PE VECINUL TĂU CA PE TINE ÎNSUȚI.""

„Şi el (n.t. Isus)i-a spus lui: „Tu ai răspuns corect: fă acesta, şi vei trăi.""

Datoria pe două nivele a omului

„Dacă poți să-l iubeşti pe Domnul printr-o meditație şi o comuniune zilnică, reală şi să arăți prin acțiunile tale că tu îl iubeşti pe vecinul tău (fratele tău divin) aşa cum te iubeşti pe tine, atunci te vei înălța deasupra conştiinței schimbării iluzorii şi vei privi Spiritul neschimbător peste tot."

Una dintre rugăciunile cele mai zeloase din cartea „*Şoapte din Eternitate*" este: „*Tată ceresc, fie ca Iubirea Ta să strălucească veşnic în sanctuarul credinței mele şi fie ca eu să pot trezi iubirea Ta în toate inimile.*" Această rugăciune indică cea mai înaltă îndatorire a omului: de a iubi pe Dumnezeu şi de a împărtăşi această iubire cu tovarăşul său, omul.

O persoană ar trebui să-şi împărtăşească realizarea sa divină cu vecinii săi, din cauză că vecinii trăiesc în exteriorul familiei şi totuşi sunt mai aproape decât lumea largă. Persoanele, prin instinct dau totul, de obicei, familiilor lor, preferându-le pe acestea străinilor. Oamenii neglijează lumea, gândindu-se că este departe şi distantă. Când o persoană trăieşte numai pentru ea însăşi, din punct de vedere spiritual, ea nu trăieşte de loc, pentru că ea sufocă expansiunea vieții sale. Dar când o persoană îşi extinde simpatia sa de la familia sa, la vecinii săi şi la lume, ea îşi dilată mica sa viață într-o viață mai mare, a lui Dumnezeu. Acest lucru conectează viața omului cu sursa sa, Viața Eternă.

Majoritatea oamenilor trăiesc într-o fântână îngustă, a egoismului, ne simțind niciodată viața mai mare a lui Dumnezeu. Oricine care trăieşte, fără să ştie că viața sa vine din viața eternă, nu trăieşte de loc. Sufletele acelora care trăiesc o viață materială, mor şi se reîncarnează, uită viețile lor trecute şi în consecință se poate spune că nu trăiesc de loc. Orice credincios, care prin meditație simte viața eternă în spatele vieții muritoare, trăieşte pentru totdeauna – aceasta înseamnă că el este conştient de existența sa, chiar după moartea sa sau chiar dacă el trebuie să treacă prin mai multe încarnări pe pământ.

Parabola Bunului Samaritean

„Dar el, vrând să se justifice, i-a spus lui Isus „Şi cine este vecinul (n.t. aproapele) meu?""

„Şi Isus răspunzând a spus „Un anumit om a coborât de la Ierusalim la Ierihon şi a căzut între nişte tâlhari care l-au dezbrăcat de hainele sale, l-au rănit şi au plecat, lăsându-l pe el pe jumătate mort. Şi din întâmplare a coborât un anumit preot pe acel drum: şi când l-a văzut, el a trecut pe cealaltă parte a drumului. Şi la fel un levit, când el a ajuns în locul acela. A venit şi s-a uitat la el şi a trecut pe partea cealaltă a drumului."

„Dar un anumit Samaritean, care călătorea, a venit unde era el: şi când l-a văzut pe el, el a avut compasiune față de el, Şi a mers la el şi i-a legat lui rănile, picurând ulei şi vin, apoi l-a pus pe propriul lui dobitoc şi l-a dus pe el la un han şi l-a îngrijit."

„Şi în ziua următoare când el a plecat, el a scos doi lei şi i-a dat pe ei gazdei, şi i-a spus ei „Ai grijă de el şi orice cheltuieşti mai mult, când voi veni din nou, îți voi da înapoi ție." Acum, care dintre aceştia trei a fost mai aproape pentru acela care a căzut printre tâlhari?" Şi el a spus: „Cel care i-a arătat milă lui." Atunci Isus i-a spus lui „Mergi şi fă şi tu le fel.""

LUCA (10:29-37)

Isus descrie în mod miraculos înțelesul *aproapelui* şi datoria fiecărui om față de tovarăşul său om. Isus realizează că nu este posibil pentru orice om să aibă grijă de toate îndatoririle sale şi, de asemenea, față de îndatoririle oamenilor năpăstuiți ai lumii. Viața umană este scurtă şi poate face doar atât de mult. Chiar Isus a explicat că el a venit în mare parte pentru nevoile anumitor oameni.

Cine este „aproapele" nostru?

Chiar dacă Isus şi Maeştri îşi planifică timpul vieții lor ca să-i ajute pe adevărații credincioşi, totuşi învățăturile lor pot fi urmate în mod universal în toate timpurile. Prin ilustrarea de mai sus Isus a sugerat că, deşi o persoană nu poate avea grijă de toate persoanele bolnave din lume, el ar trebui să ajute orice persoană bolnavă care este aruncată în mod precis pe calea lui.

Dacă un om vede pe cineva că i se întâmplă un accident, el ar trebui să îl considere pe el ca pe un vecin sau cineva care este în apropierea lui şi să-i dea orice ajutor, aşa cum i-ar plăcea să fie ajutat, dacă el ar fi în aceeaşi situație. A ajuta orice persoană care se întâmplă să îți fie aproape, în propria ta vecinătate sau într-o țară străină, înseamnă să-ți iubeşti aproapele ca pe tine însuți. Oriunde, oricine care vine într-o relație strânsă cu o persoană în mod fizic, mental sau spiritual, este un *aproape*.

Există două moduri de a-l cunoaşte pe Dumnezeu: (1) iubindu-l pe Dumnezeu cu mintea, cu inima şi cu sufletul. A-l iubi pe Dumnezeu *„cu putere"* înseamnă să închizi comutatorul vitalității sau forța vieții de la cele cinci simțuri-ca-nişte-telefoane ale: vederii, pipăitului, auzului, mirosului şi gustului şi astfel să eliberezi mintea de la perturbările lui Satan. Un om nu ar putea ca în interiorul său să-l iubească pe Dumnezeu şi în acelaşi timp să se concentreze asupra oricărei plăceri a simțurilor. După ce mintea este interiorizată şi deconectată de la senzații, atunci credinciosul poate să folosească această minte liberă pentru a-l iubi pe Dumnezeu. Când credinciosul poate să-l iubească pe Dumnezeu cu o minte liberă, concentrată în interior, atunci el începe să-l iubească pe Dumnezeu în inima lui. După ce credinciosul îl simte pe Dumnezeu saturat în inima lui, el îl simte pe El oriunde. Acesta este modul trascedental de a-l cunoaşte pe Dumnezeu, prin a retrage mintea de la toată natura.

(2) După cum o persoană învață să-l simtă pe Dumnezeu în interiorul ei, ea ar trebui, de asemenea, să împărtăşească experiența lui Dumnezeu cu apropiații ei. A da ajutor fizic unui vecin este bine, a-i da lui ajutor moral şi mental este mai bine şi a-i da lui Conştiința lui Dumnezeu şi libertate de la ignoranță este cel mai bine. Ar trebui să ne servim aproapele în concordanță cu această regulă.

CAP. 11 TOȚI CREDINCIOŞII TREBUIE SĂ FIE O COMBINAȚIE DE MARTHA ŞI MARIA

„S-a întâmplat, cum mergeau ei, ca el să intre într-un anumit sat; şi o anumită femeie numită Martha i-a primit pe ei în casa ei. Şi ea avea o soră numită Maria care, de asemenea, stătea la picioarele lui Isus şi-i asculta cuvântul. Dar Martha era împovărată de servirea multă şi a venit la el şi i-a spus „Doamne, nu-ți pasă că sora mea m-a lăsat pe mine să servesc singură? De aceea invit-o pe ea să mă ajute.””

„Şi Isus i-a răspuns şi i-a spus ei „Martha, Martha, tu eşti grijulie şi tulburată de multe lucruri. Dar un lucru este necesar: ŞI MARIA A ALES ACEA PARTE BUNĂ, CARE NU VA FI ÎNDEPĂRTATĂ DE LA EA.””

LUCA (10:38-42)

„Martha, tu eşti grijulie cu lucrurile materiale şi cu îndatoririle materiale, eşti îngrijorată şi mintea ta este împrăştiată, gândindu-te la multe lucruri, dar tot ceea ce ai nevoie este să-ți îndeplineşti grijuliu cea mai înaltă îndatorire a ta spirituală, gândindu-te la El tot timpul, în timp ce-ți împlineşti îndatoririle tale materiale variate. Maria a ales acea parte bună de a se gândi numai la Dumnezeu şi de a-şi cultiva iubirea sa pentru Dumnezeu prin inspirația cuvintelor şi a înțelepciunii mele. Astfel, dorința ei de a mă asculta pe mine, preferând acest lucru în loc să-şi îndeplinească sarcinile materiale lumeşti care o distrag, îi va fi acordată ei.”

Lecție pentru toți

În aceste cuvinte ale lui Isus este o mare lecție pentru toți căutătorii lui Dumnezeu, fie că ei trăiesc în familie sau în mănăstire. Unii dintre cei care renunță (n.t. la viața materială),, din mănăstire, se gândesc că dacă ei îndeplinesc îndatoriri materiale acolo, aceasta ar fi suficient ca ei să fie spirituali. Alții dintre cei care renunță (n.t. la viața materială), se gândesc că ei pot atinge Conştiința Dumnezeu îndeplinindu-şi îndatoririle spirituale de a medita cu un mare învățător şi guru-perceptor, care este conducătorul mănăstirii.

Bineînțeles că cel mai înalt țel al unei mănăstiri este acela de a oferi un rai în care să-l cauți pe Dumnezeu. Cei care duc o viață de renunțare şi care sunt atât de mult preocupați de de îndatoririle materiale, încât ei uită să mediteze la Dumnezeu, nu sunt justificați să trăiască într-o mănăstire. Nimeni nu poate nega că singurul țel al unei mănăstiri ar trebui să fie să-l atingi pe Dumnezeu. Dacă anumiți studenți de acolo îl pot atinge pe Dumnezeu neglijându-şi sarcinile materiale, este în regulă, dar îndatoririle materiale dintr-o mănăstire trebuie îndeplinite de anumiți membri ai grupului. Aceia care îndeplinesc anumite îndatoriri într-o mănăstire cu gândul că-l servesc pe Dumnezeu, sunt pe drumul corect şi în final ei vor primi grația lui Dumnezeu. Dar cei care-şi îndeplinesc îndatoririle materiale din mănăstire uitându-l pe Dumnezeu, nu merită să stea acolo, pentru că ei nu primesc nici o satisfacție spirituală.

Dar este bine de amintit că este mai bine să-ți îndeplineşti sarcinile materiale într-o mişcare spirituală decât într-un mediu materialist, din cauză că persoana care este absorbită în îndatoriri materiale într-o mănăstire are o şansă mai bună de a se gândi la Dumnezeu acolo decât dacă ar fi preocupată de îndatoriri materiale într-un mediu materialist. Isus a avertizat-o pe Martha că, deşi ea îndeplinea treburi casnice necesare, totuşi mintea ei era foarte mult distrasă de la Dumnezeu, în timp ce ea îndeplinea aceste sarcini şi că ea ar fi trebui să se gândească doar la un singur lucru – la Dumnezeu – în timp ce ea-şi îndeplinea toate

îndatoririle sale. Astfel Isus a încurajat acțiunea Mariei de a asculta cuvintele sale şi de a se gândi la Dumnezeu mai întâi, preferând acest lucru tuturor îndatoririlor. Maria nu a vrut să evite munca casnică în mod deliberat, dar mintea ei era atât de preocupată de Isus, încât nu putea să facă nici o altă muncă. Acesta este motivul pentru care Isus a încurajat acțiunea ei. Dar Martha era atât de ocupată să facă treburile casnice, încât ea nu-şi putea reține mintea să nu fie împrăştiată şi îndepărtată de Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care Isus i-a spus ei că cea mai înaltă necesitate a ei era să se gândească la un singur lucru – la Dumnezeu – în timp ce îndeplinea toate celelalte treburi.

Şi Martha şi Maria

Îndatorire sau nu, dacă cineva încearcă din toate puterile să-l cunoască mai întâi pe Dumnezeu, aceasta este cea mai înaltă virtute, pentru că nici o îndatorire nu poate fi îndeplinită fără a împrumuta puterile lui Dumnezeu. Pentru a îndeplini cea mai înaltă îndatorire -- de a încerca să-l cunoşti pe Dumnezeu, -- în preferință față de a îndeplini micile sarcini este în regulă, dar a îndeplini îndatoriri materiale într-un mediu spiritual, uitându-l pe Dumnezeu, este lipsit de bun simț şi de neiertat. Dar a îndeplini îndatoriri materiale într-o mănăstire, gândindu-te la Dumnezeu mereu, este fără îndoială cea mai înaltă virtute.

Cu alte cuvinte, fiecare membru spiritual al mănăstirii trebuie să posede ambele calități ale Marthei şi ale Mariei, pentru a ajunge la perfecțiune. Acel aspirant spiritual care îl servește pe Dumnezeu şi pe om în mod egal, primește rapid iluminarea şi grația divină. Martha l-a servit pe Isus şi i-a făcut plăcere, dar Maria l-a servit în mod spiritual pe Isus, ascultând cuvintele sale şi astfel i-a plăcut lui mai mult. Martha a fost mulțumită să-l servească pe Isus, dar nu să-i absoarbă spiritul, dar Maria a făcut efortul extrem de a fi una cu spiritul lui Isus. Isus nu a vrut ca Maria să imite căile materiale ale Marthei. Isus a vrut ca Martha să urmeze pașii Mariei şi Isus i-ar fi permis Mariei să o ajute pe Martha în treburile sale casnice, dacă ea ar fi îndeplinit acele sarcini cu un singur gând: la Dumnezeu şi fără distrageri.

Fiecare om dintr-o mănăstire ar trebui să fie capabil să joace rolurile lui Martha şi al Mariei în mod alternativ, pentru a ajunge la perfecțiune. Orice căutător al adevărului, fie că trăiește într-o familie sau într-o mănăstire, ar trebui să fie capabil să exprime natura dual a Marthei şi a Mariei, îndeplinind îndatoriri materiale cu gândul la Dumnezeu sau îndeplinind sarcina spirituală de a medita numai asupra lui Dumnezeu, fără a fi distras de îndatoririle materiale, după cum cere situația. Nici un membru al familiei sau al mănăstirii, pretinzând că meditează, nu ar trebui să-şi neglijeze îndatoririle materiale, aşa cum nici un membru nu ar trebui să deranjeze pe un alt membru spiritual al familiei sau al mănăstirii, când acel individ este cu adevărat preocupat de către Dumnezeu.

CAP. 12 SEMNIFICAȚIA INTERIOARĂ A „RUGĂCIUNII DOMNULUI”

„Şi s-a întâmplat ca el să se roage într-un anumit loc, când s-a oprit, unul dintre discipoli i-a spus lui: „Doamne, învaţă-ne pe noi să ne rugăm, aşa cum şi Ioan şi-a învăţat discipolii.””

„Şi el le-a spus lor „Când vă rugaţi, spuneţi

TATĂL NOSTRU, CARE EŞTI ÎN CERURI
SFINŢIT SĂ FIE NUMELE TĂU
SĂ VINĂ ÎMPĂRĂŢIA TA
FACĂ-SE VOIA TA
ATÂT ÎN CER, CÂT ŞI PE PĂMÂNT
DĂ-NE NOUĂ ZI DE ZI PÂINEA NOASTRĂ ZILNICĂ
ŞI IARTĂ-NE NOUĂ PĂCATELE NOASTRE
PENTRU CĂ ŞI NOI IERTĂM PE TOŢI
CEI CARE SUNT ÎNDATORAŢI NOUĂ
ŞI NU NE CONDU PE NOI ÎN TENTAŢIE,
CI ELIBEREAZĂ-NE PE NOI DE RĂU.” ”

LUCA (11:1-4)

„Când vă rugaţi, spuneţi în mintea voastră: O, Fântână a întregii noastre conştiinţe, Tatăl nostru Conştiinţa Cosmică, care este prezent în regiunea fără vibraţii a beatitudinii cereşti, fie ca vibraţiile cosmice (Numele Tău), care emană de la Tine pe pământ, să fie sanctificate şi folosite pentru cultivarea Conştiinţei Tale şi nu a conştiinţei materiale. Fie ca Conştiinţa Ta regală, absolută să apară în conştiinţa umană. Fie ca conştiinţa Ta călăuzită să fie forţa călăuzitoare a oamenilor pământeni înşelaţi, aşa cum voinţa Ta este urmată de sufletele eliberate în lumea astrală.”

„Dă-ne nouă pâinea noastră zilnică, mâncare şi prosperitate pentru corp, eficienţă şi putere pentru minte, înţelepciune şi beatitudine pentru sufletele noastre. Dă-ne nouă pâinea fizică, mentală şi spirituală care ne hrăneşte nouă corpurile, mintea şi sufletele. Aşa cum noi iertăm un frate care ne este îndatorat nouă, iartă-ne pe noi, copiii Tăi, pentru păcatele noastre de a nu ne aminti îndatorarea noastră faţă de Tine – că ne datorăm sănătatea, viaţa şi sufletele Ţie.”

„Nu ne condu în tentaţie, chiar şi pentru calea de a ne testa mica noastră putere spirituală. Nu ne lăsa pe noi în şanţul tentaţiei în care cădem prin folosirea greşită a raţiunii dăruite de Tine, dar dacă este voinţa Ta să ne testezi, când noi suntem mai puternici, atunci Tată, fă-Te pe Tine mai tentant decât tentaţia, dar ajută-ne pe noi ca prin propriul nostru efort, prin forţa Ta spirituală, noi să putem să ne eliberăm de tot ceea ce crează suferinţă: diavoli fizici, mentali şi spirituali.”

În cuvintele de mai sus Isus spune că, deşi acest pământ a venit prin vibraţii divine, el nu este sanctificat prin *numele Său* sau *vibraţii* din cauza ticăloşiei oamenilor. Cum binecuvântarea şi înţelepciunea lui Dumnezeu sunt singurele puteri împărăteşti care există în Conştiinţa Cosmică, Isus se roagă ca aceste puteri absolute ale lui Dumnezeu să se poată manifesta în conştiinţa umană, care este deseori cufundată în iluzie. Isus se roagă, de asemenea ca, după cum îngerii sunt călăuziţi de către voinţa lui Dumnezeu călăuzită de înţelepciune, tot la fel ar putea oamenii pământeşti, de bunăvoie, să fie călăuziţi de

înțelepciunea lui Dumnezeu. Isus se roagă pentru pâinea pe trei dimensiuni care hrăneşte corpul, mintea şi sufletul. Isus, de asemenea, spune că noi ar trebui să-i iertăm pe aceia dintre fraţii noştri care ne sunt îndatoraţi nouă şi totuşi uită obligaţia lor faţă de noi, tot la fel Dumnezeu ar trebui să-i ierte pe copiii Săi, chiar dacă ei au uitat că-şi datorează viaţa lor şi totul Lui.

„Salvează-ne pe noi de la tentație”

Isus sugerează că Dumnezeu nu ar putea, ca un băiat de şcoală obraznic, să conducă pe nimeni în rău sau în tentație. Dumnezeu ar putea doar să-i permită lui Satan să testeze pe adevăraţii credincioşi printr-o cale de a-i face pe ei să dovedească. Isus a vrut să spună „*Doamne, nu ne lăsa în ispită*” . Isus a vrut să spună „*nu ne lăsa pe noi*” şi nu „*nu ne condu pe noi*”. Isus s-a rugat ca Tatăl Ceresc să izbăvească fiecare suflet din captivitatea (n.t. fascinația) lui Satan şi a Iluziei Cosmice (diavol).

„Şi el (n.t. Isus) le-a spus lor „Care dintre voi care are un prieten şi merge la el la miezul nopții şi-i spune „Prietene, împrumută-mi trei pâini; pentru că un prieten de-al meu în călătoria sa a venit la mine şi n-am nimic să-i asez înainte?”

Şi acela din interior îi va răspunde şi va spune „Nu mă deranja, uşa este acum închisă şi copiii mei sunt cu mine în pat; nu pot să mă ridic să-ți dau ție.” Eu vă spun vouă că, deşi el nu vrea să se ridice şi să-i dea lui, din cauză că el este prietenul lui, totuşi din cauza urgenței (n.t. stăruinței), el se va ridica şi-i va da lui cât are nevoie.””

„Şi vă spun eu vouă „CEREȚI ŞI VI SE VA DA VOUĂ, CĂUTAȚI ŞI VEȚI GĂSI; BATEȚI ŞI VI SE VA DESCHIDE VOUĂ. PENTRU CĂ FIECARE CARE CERE, PRIMEŞTE; ŞI CEL CARE CAUTĂ, GĂSEŞTE; ŞI CELUI CARE BATE, I SE VA DESCHIDE.””

„Dacă oricare fiu cere pâine de la oricare dintre voi care este tată, îi va da acesta o piatră? Sau dacă cere un peşte, îi va da acesta un şarpe? Sau dacă va cere un ou, îi va da lui un scorpion? ATUNCI DACĂ VOI, FIIND RĂI, ŞTIȚI CUM SĂ DAȚI DARURI BUNE LA COPIII VOŞTRI: CU ATÂT MAI MULT TATĂL VOSTRU CERESC VA DĂRUI SPIRITUL SFÂT (n.t. DUHUL SFÂNT) CELOR CARE-I CER ACEST LUCRU.”

LUCA (11:1-4)

„Vă declar vouă, dacă voi cereți cu perseverență adevărul divin de la Dumnezeu, voi îl veți primi. Dacă îl căutați cu perseverență pe Dumnezeu în pădurea întunecată a meditației, Îl veți găsi pe El. Prin a bate continuu la poarta tăcerii, -- cu rugăciunile voastre, -- care conduc la Dumnezeu, vi se va deschide vouă şi conştiința voastră va fi capabilă să intre în regiunea cerească a beatitudinii. Fiecare credincios, care cere cu stăruință pentru realizarea lui Dumnezeu, primeşte o iluminare divină, fără a-i fi înşelate aşteptările.”

Mahalalele materiei

„Fiecare fiu rătăcitor, care a fugit departe de beatitudinea meditației în mahalaua distragerii materiale, se va întoarce o dată înapoi în spre Dumnezeu, prin poarta păcii şi i se va permite să intre în propria sa casă, a beatitudinii interioare. Credinciosul, fiind un copil al lui Dumnezeu, chiar dacă este pierdut în pădurea dorințelor materiale, caută cu perseverență o cale de ieşire, va găsi drumul său înapoi spre palatul beatitudinii. Cel care bate la uşa lui Dumnezeu cu pulsațiile credinței sale din inimă, în mod continuu, va descoperi în mod sigur că Dumnezeu îl va primi pe el în interiorul porților deschise ale ale inimii Sale.”

„Credința poate forța poarta inimii lui Dumnezeu pentru ca credinciosul să intre înăuntru. Dacă orice fiu uman al lui Dumnezeu cere Tatălui Ceresc pâinea vieții eterne, El nu-i va da lui piatra ignoranței materiale. Dacă credinciosul cere lui Dumnezeu mâncarea înțelepciunii, Dumnezeu nu-i va da lui şarpele iluziei. Dacă credinciosul cere lui Dumnezeu mana divină şi divina beatitudine cu-multe-abilități, El nu-i va da lui scorpionul neliniştii şi suferinței mentale."

„Dacă până şi ființele umane înşelate ştiu să dăruiască daruri bune copiilor lor, cu atât mai mult ne va da Tatăl Ceresc, care este receptacolul întregii bunătăți, va da cunoaşterea vibrației cosmice şi puterea propriilor Săi copii umani care cer acest lucru. Dumnezeu, de asemenea, se predă pe El credincioşilor, care în mod perseverent îl vor pe El."

„Şi s-a întâmplat ca, cum vorbea el aceste lucruri, o anumită femeie din compania lui a ridicat vocea, şi i-a spus lui „Ferice de pântecul care te-a purtat pe tine şi de sfârcurile pe care le-ai supt." El a spus „Dar mai bine „BINECUVÂNTAȚI SUNT CEI CARE ASCULTĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ŞI ÎL RESPECTĂ.""

LUCA (11:27-28)

„Decât să porți copii divini în planul fizic mai bună este cunoaşterea prin care un individ poate asculta în meditație cuvântul omniscient revelator al lui Dumnezeu sau Cuvântul Cosmic al lui AUM (sau AMIN), cunoscând cum să fii în mod continuu în armonie în el şi cum să-ți disciplinezi viața prin direcțiile sale interioare intuitive."

Sunetul cosmic sau Aum

În cuvintele de mai sus Isus, ca şi Patanjali, marele yoghin (o persoană care ştie cum să-şi unească în mod ştiințific conştiința umană cu conştiința divină) oriental, vorbeşte despre Dumnezeu aşa cum se manifestă ca şi Vibrație Cosmică, care la rândul ei se manifestă ca şi Sunet Cosmic şi Lumină Cosmică. Dumnezeu este Spirit, El este veşnic-existent, veşnic-conştient Beatitudine veşnic-nouă. În starea transcedentală fără creație, despre Dumnezeu se vorbeşte ca fiind fără vibrație sau schimbare. Când Dumnezeu a dorit să creeze Cosmosul, El a trimis afară din El Însuşi o vibrație cosmică inteligentă. Inteligența lui Dumnezeu care lucrează în creația vibratorie, este numită Inteligență Christică.

Prima manifestare a lui Dumnezeu, când El a dorit să creeze, a rezultat în creația cosmică. Dumnezeu nu are gură sau corzi vocale, sau respirație prin care El să poate fi auzit de către oricine, pentru a vorbi ca orice ființă umană obişnuită. Dumnezeu este Spirit prezent în tot spațiul. Cuvântul Său sau vibrația în creație este mereu prezentă ca şi sunet cosmic. Acest sunet cosmic este Sfântul Duh sau Vibrația Sfântă, auzită de Sfântul Ioan ca şi „trompeta" cosmică a meditației. Toți credincioşii adevărați pot asculta sunetul cosmic care emană din manifestarea cosmică vibratorie a lui Dumnezeu. Acest sunet cosmic conține inteligența lui Dumnezeu şi sugerează toate dorințele sale divine credinciosului prin sentimente intuitive.

Acest sunet cosmic este cuvântul lui Dumnezeu. Spiritul lui Dumnezeu vorbeşte credincioşilor prin sunetul cosmic. Acest sunet cosmic sau Aum, în timpul meditației credinciosului poate vibra dorința divină în orice fel de limbaj audibil sau inteligibil. Dumnezeu poate, de asemenea, să folosească acest sunet cosmic pentru a vibra în litere luminoase ale oricărui limbaj, dezvăluite în meditația credinciosului. Limbajul etheric în sunete sau litere ce emană de la sunetul cosmic poate fi audibil sau vizibil unui singur credincios sau unui grup de credincioşi conform cu voința divină. Astfel, Dumnezeu dă un sfat, care vibrează credinciosului prin sunetul Său cosmic.

Discipolii lui Christ de ziua de Pentecost[4] erau plini de Sfântul Duh sau sunetul cosmic şi astfel puteau vorbi în diferite limbi. Sunetul cosmic este mama tuturor limbajelor umane şi a tuturor formele de radiaţii care sunt în cosmos. Isus spune credinciosului ezoteric că el trebuie să ştie cum să primească călăuzirea lui Dumnezeu prin sunetul cosmic auzit în meditaţie şi că el trebuie să ştie cum, contactând în mod regulat acest sunet cosmic, să-şi disciplineze întreaga viaţă.

„Sfântul Duh" sau AUM

Toţi yoghinii orientali şi marii credincioşi, care au avansat cu adevărat, ştiu cum să-l contacteze pe Dumnezeu ca şi Vibraţie Cosmică. Astfel de yoghini sunt intoxicaţi cu fericire simţită în sunetul cosmic. Discipolii lui Christ, sub influenţa acestui *sunet cosmic* sau *Sfântul Duh*, s-au simţit înveseliţi ca şi cum s-ar fi dedat la un vin nou. Isus a vorbit despre trimiterea Sfântului Duh la discipolii săi, după ce inspiraţia prezenţei corpului său era îndepărtată de la ei. Când Isus a înviat şi s-a întâlnit cu discipolii săi, el i-a învăţat pe ei, de asemenea, arta contactării Sfântului Duh. „*PRIMIŢI VOI SFÂNTUL DUH*" – a spus el.

Fiecare credincios, fie că el intră în tăcere orbeşte sau printr-o tehnică conştientă, descoperă atunci când concentrarea sa devine profundă, că primul lucru pe care îl aude este sunetul cosmic. **Dumnezeu îi apare credinciosului care meditează ca şi Sunet Cosmic, Lumină Cosmică, simţirea Vibraţiei Cosmice, Fericire Cosmică veşnic-nouă, Înţelepciune Cosmică, Iubire Cosmică, Credinţă Cosmică**. Acestea sunt cele şapte manifestări ale lui Dumnezeu, care sunt simţite în mod distinct de către credincioşi care intră profund în meditaţie.

Şapte manifestări ale lui Dumnezeu

„Ar fi bine pentru toţi credincioşii să-şi amintească despre cele şapte manifestări ale lui Dumnezeu, care pot fi simţite în meditaţie. Mulţi credincioşi sunt dezorientaţi în privinţa manifestărilor lui Dumnezeu şi astfel ei nu pot realiza aceste şapte manifestări distincte ale lui Dumnezeu. **Orice credincios care îl vede pe Dumnezeu în meditaţie nu ca pe o mică lumină, ci ca pe o Lumină Cosmică, are contact cu Dumnezeu. În mod asemănător, orice credincios care îl simte pe Dumnezeu ca şi Fericire Cosmică Veşnic-Nouă sau ca pe oricare dintre cele şapte manifestări, poate fi sigur că el îl contactează pe Dumnezeu**. Credinciosul care îl contactează pe Dumnezeu ca şi înţelepciune în meditaţie, nu are nevoie să studieze cărţi. Un adevărat credincios ca şi el primeşte toată înţelepciunea prin intermediul intuiţiei sale."

În cuvintele de mai sus Isus spune în mod clar cum vorbeşte Dumnezeu credincioşilor prin *Cuvânt* sau *Vibraţie Cosmică*. El previne audienţa sa, de asemenea, că a asculta o dată sau de două ori sunetul cosmic nu este suficient, ci o persoană trebuie să-l păstreze pe el, această înseamnă ca permanent să păstreze sunetul cosmic în conştiinţa sa şi să fie călăuzit de către el.

Lecţiile-Precepte originale aflate pentru prima dată în Lumea Vestică îi învaţă pe adepţii lor una dintre cele mai măreţe tehnici de a se acorda cu Dumnezeu prin intermediul sunetului cosmic sau Sfântul Duh. Tehnicile date în Precepte îndeplinesc promisiunea lui Christ de a trimite Sfântul Duh după plecarea lui de pe pământ. De aceea, după douăzeci de

[4] n.t. Pentecost = festival creştin care celebrează coborârea Sfântului Spirit asupra discipolilor lui Isus, după Ascensiunea (Înălţarea) sa, ţinută în a şaptea duminică după Paşti.

secole, Christ va apărea a doua oară în conştiinţa fiecărui credincios şi adept al tehnicilor originale date în Precepte, pentru contactarea Sfântului Duh, Marele Mângâietor.

Isus, vorbind despre *Sfântul Duh* ca despre *Marele Mângâietor*, îl descrie pe Dumnezeu ca şi *Vibraţie Cosmică* (*Sfântul Duh*) şi *Cuvântul* sau *Sunet Cosmic* sau *Amin*. Când Isus vorbeşte despre Sfântul Duh ca despre Marele Mângâietor, el vrea să spună că Dumnezeu apare nu numai ca şi Vibraţie Cosmică, dar şi ca Fericire Veşnic-Nouă în meditaţie, ceea ce dă omului cea mai mare mângâiere şi eliberare de la toate supărările.

Isus a învăţat tehnica de a-l contacta pe Dumnezeu prin Sfântul Duh, dar în decursul secolelor, din cauza secretului strict, tehnica a ieşit din traiul creştin.

„Şi când oamenii s-au adunat într-o masă densă, el a început să spună: aceasta este o generaţie rea: ei caută un semn; şi nu i se va da nici un semn, ci numai semnul lui Iona profetul. Pentru că aşa cum Iona a fost un semn pentru niniveni, tot aşa Fiul Omului va fi un semn pentru această generaţie. Regina sudului (n.t. de la miazăzi) se va înălţa în judecată cu oamenii din această generaţie, şi îi va condamna pe ei; pentru că ea a venit din părţile extreme (n.t. din capătul) ale pământului ca să audă înţelepciunea lui Solomon; şi priviţi, este unul mai mare decât Solomon aici. Ninevenii se vor ridica la judecată cu această generaţie şi o vor condamna: pentru că ei s-ai căit la predica lui Iona: şi priviţi, unul mai mare decât Iona este aici.”

LUCA (11:29-32)

„Oamenii obişnuiţi caută un semn spectaculos sau un miracol despre puterea şi prezenţa lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu rareori permite o asemenea demonstraţie spectaculoasă a prezenţei sale.”

Miracolele zilnice ale lui Dumnezeu

În cuvintele de mai sus Isus indică faptul că Dumnezeu lucrează suficiente miracole în natură şi în om, încât acestea ar trebui să mărturisească pentru El. Atotputernicul Tată Ceresc, fiind înzestrat cu toată graţia, este umil El se aşteaptă ca toţi credincioşii care vor să fie atotputernici ca şi el şi manifestă adevărata Lui imagine să fie umili şi să nu demonstreze miracole sau semne numai pentru a satisface curiozitatea oamenilor care nu gândesc, necredincioşi. Isus a înfăptuit miracole pentru a-i ajuta pe oameni şi a demonstra în mod subtil prezenţa lui Dumnezeu. El nu a folosit niciodată miracolele pentru a suprima ticăloşia oamenilor prin constrângere sau prin forţă brută.

Isus a venit să demonstreze superioritatea forţei spirituale peste forţa brută. De aceea el a spus: *„Aş putea să împrumut doisprezece legiuni de îngeri de la Tatăl meu, dar n-o s-o fac. Fie ca voinţa Ta să se împlinească, Doamne.”* Cel mai mare miracol pe care l-a împlinit Isus pe cruce a fost să-şi cucerească duşmanii cu o expresie a iubirii. Sufletele divine, ca şi Isus, chiar şi atunci când ele folosesc miracolele, nu le folosesc pe acestea ca pe o provocare pentru forţa brută sau ticăloşia omului, ci ca pe o forţa de ajutor amabilă, care exprimă în mod umil puterea secretă a lui Dumnezeu. De aceea, nici un credincios care posedă puterile miraculoase nu ar trebui să le folosească pentru a suprima în mod forţat ticăloşia omului sau ca să-i satisfacă lui curiozitatea.

CAP. 13 SEMNIFICAȚIA LUI „CÂND OCHIUL TĂU VA FI UNIC, ÎNTREGUL TĂU CORP VA FI PLIN DE LUMINĂ”

„Nici un om care a aprins o lumânare, nu o pune într-un loc secret, nici sub un obroc (n.t. măsură de capacitate 35,2 l), ci într-un sfeşnic, ca cei care intră să poată vedea lumina.”

„LUMINA CORPULUI ESTE OCHIUL: DE ACEEA CÂND OCHIUL TĂU VA FI UNIC, ÎNTREGUL TĂU CORP VA FI, DE ASEMENEA, PLIN DE LUMINĂ; dar când ochiul tău este rău, corpul tău, de asemenea, este plin de întuneric. De aceea. Să fiți cu băgare de seamă ca lumina care este în voi să nu fie întuneric.”

„De aceea, dacă întregul tău corp va fi plin de lumină, ne având nici o parte întunecată, întregul va fi plin de lumină, ca atunci când strălucirea luminoasă a unei lumânări vă dă vouă lumină.”

LUCA (11:33-36)

„Nici unui credincios adevărat nu îi place să îndeplinească miracole sau să-şi arate puterile divine ca o provocare pentru necredincioşi. Dar când un credincios a aprins lumânarea înțelepciunii în interiorul lui, el nu o pune într-un loc secret al minții şi nici nu-o ascunde sub obrocul indiferenței. El o așează în sfeşnicul trăirii deschise şi sincere, pentru ca căutătorii adevărului să poată vedea și profita de lumina înțelepciunii sale.”

Lumina care îl dezvăluie pe Dumnezeu în corp este ochiul spiritual, aflat în mijlocul frunții, așa cum este văzut de credincioși când ochii lor sunt închiși, în timpul meditației. Când credinciosul, cu ochii pe jumătate închiși, își concentrează viziunea în punctul dintre sprâncene, cele două lumini ale celor doi ochi devin una și singura, vizibil ca și singurul ochi spiritual, telescopul divin, cu care poate fi văzută Împărăția lui Dumnezeu. Când credinciosul poate percepe prin acest ochi spiritual, întregul său corp, precum și corpul său cosmic devine plin de lumină care emană din vibrația cosmică.

„Dar când privirea fixată a unui om şi mintea devin concentrate asupra motivelor şi acțiunilor rele, viața sa este umplută cu întunericul ignoranței și a obiceiurilor creatoare de suferință.”

Umplut cu lumină astrală

„De aceea să aveți grijă ca lumina cosmică şi înțelepciunea care sunt în voi să nu rămână ascunse în spatele întunericului ignoranței, a indiferenței spirituale şi a obiceiurilor de a nu medita. Dacă întregul vostru corp este umplut cu lumina astrală şi cu înțelepciune, tot întunericul fizic şi mintal va fi plecat şi întregul cosmos va fi văzut ca fiind plin de lumină cosmică, înțelepciune şi bucurie cosmice. Exact așa cum o lumânare luminoasă strălucitoare dă o lumină, tot la fel când această lumină a realizării de sine va fi complet manifestată în voi, veți primi o fericire indescriptibilă și o călăuzire fără sfârşit a înțelepciunii divine.”

„Şi cum vorbea, un anumit fariseu l-a implorat să ia masa cu el: şi el a intrat şi a stat jos ca să mănânce.”

„Şi când fariseul a văzut acest lucru, el s-a mirat că el (n.t. Isus) nu s-a spălat înainte să mănânce.”

„Şi Domnul i-a spus lui „Acum voi, fariseii, curăţaţi pe dinafară cupa şi farfuria; dar partea voastră interioară este plină de ferocitate şi de răutate.””

„Voi, imprudenţilor, nu acela care a creat ceea ce este în exterior a creat de asemenea şi ceea ce este în interior? Dar mai degrabă daţi pomeni din lucruri pe care le aveţi (n.t. în interior), şi priviţi, toate lucrurile sunt curate la voi.”

„Dar vai vouă, fariseilor! Pentru că voi zeciuiţi menta şi ruta şi toate felurile de ierburi şi neglijaţi dreptatea şi iubirea pentru Dumnezeu: pe acestea trebuie să le faceţi şi să nu le lăsaţi nici pe celelalte nefăcute.”

„Vai vouă fariseilor! Pentru că vouă vă plac scaunele cele mai înalte (n.t. ca importanţă) din sinagogi şi vă plac plecăciunile din pieţe.”

„Vai vouă scribilor şi fariseilor, ipocriţilor! Pentru că voi sunteţi ca şi mormintele care nu apar, iar oamenii care trec peste ele nu sunt conştienţi de ele.”

LUCA (11:37-44)

„O, voi, ipocriţilor, voi sunteţi obişnuiţi să arătaţi curăţenie fizică din exteriorul cupei voastre a vieţii, dar voi neglijaţi să vă curăţaţi viaţa voastră interioară, care este plină de ferocitate, de răutate şi de gânduri rele. Sunteţi nesăbuiţi să nu ştiţi că Dumnezeu a făcut ambele: interiorul şi exteriorul cupei vieţii voastre. Ar trebui să vă păstraţi viaţa voastră exterioară curată, prin acţiuni bune şi viaţa voastră interioară curată prin gânduri bune şi prin meditaţie. Corpul, mintea şi sufletul vostru, fiind făcute după imaginea perfectă a lui Dumnezeu, trebuie păstrate în mod uniform perfecte, prin disciplină interioară şi exterioară.”

„Nu trebuie să vă concentraţi astfel pe disciplina exterioară, încât să uitaţi să vă curăţaţi viaţa interioară. După ce vă curăţaţi viaţa interioară şi exterioară cu înţelepciune şi meditaţie, daţi pomeni sau împărtăşiţi viaţa voastră spirituală cu alţii. Atunci veţi descoperi că întregul cosmos este plin de puritate. Fii pur şi fă-i pe alţii puri. Dar, o, voi, ipocriţilor, voi veţi culege multe suferinţe din cauza propriilor voastre acţiuni rele. Voi preferaţi să zeciuiţi pe oamenii voştri cu bani şi cu condimente, dar uitaţi să-i învăţaţi pe ei *Legea Karmei* sau *Legea Cauzei şi Efectului* care judecă în mod divin acţiunile tuturor oamenilor. Voi uitaţi să-i învăţaţi pe ei cum să-ţi purifice viaţa interioară – prin simţirea lui Dumnezeu în meditaţie. Voi mai întâi trebuie să vă purificaţi viaţa interioară, iar în acelaşi timp să nu neglijaţi să vă curăţaţi şi viaţa exterioară.”

Evitaţi lauda în exterior

„O, voi fariseilor, veţi atrage suferinţa asupra voastră prin faptul că iubiţi recunoaşterea din partea oamenilor şi nu recunoaşterea din partea lui Dumnezeu. Prin dorinţa voastră de laudă umană voi vă păstraţi viaţa exterioară în mod ipocrit disciplinată, uitând astfel să daţi atenţie la spiritualizarea vieţii voastre interioare. Prin a uita să cultivaţi bucuriile vieţii voatre eterne, voi atrageţi faţă de voi multă suferinţă. În mod ignorant voi iubiţi scaunele cele mai înalte în importanţă din sinagogi şi plecăciunile din pieţe ale oamenilor, care vă hrănesc vouă vanitatea, astfel mărindu-vă vouă ignoranţa şi agravându-vă vouă suferinţa.”

„Din cauza acţiunilor voastre ipocrite de a fi sfinţi în exterior pentru a obţine un efect, voi veţi atrage multă suferinţă, prin adâncirea ignoranţei voastre. Aşa cum suprafaţa exterioară a unui mormânt arată de obicei frumos, pe când în interiorul său este plin cu un corp hidos, tot la fel prin poleirea sfinţiei voastre exterioare, voi arătaţi ca nşte frumoase morminte, pe când interiorul vostru este plin de viaţă decăzută şi de înţelepciune putrezită. Oamenii văd frumuseţea voastră exterioară şi uită urâţenia voastră interioară.”

„Atunci a răspuns unul dintre oamenii legii şi i-a spus lui „Învăţătorule, spunând astfel tu ne reproşezi şi nouă.””

„Şi el a spus „Vai vouă, de asemenea, oameni ai legii! Pentru că voi împovăraţi oamenii cu greutăţi dureroase pentru a fi cărate, iar voi înşivă nu atingeţi nici cu un deget poverile.””

„Vai vouă! Pentru că voi construiţi mormintele profeţilor şi strămoşii voştri i-au omorât.”

„Cu adevărat voi purtaţi mărturie că voi aţi permis faptele strămoşilor voştri: că voi într-adevăr i-aţi omorât pe ei şi le-aţi construit mormintele.”

„De aceea a spus, de asemenea, înţelepciunea lui Dumnezeu, Le voi trimite lor profeţi şi apostoli şi pe unii dintre ei îi vor distruge şi îi vor persecuta:”

„Astfel ca sângele tuturor profeţilor care a fost aşezat la fundaţia lumii poate fi cerut de la această generaţie:”

„De la sângele lui Abel la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar şi templu: cu adevărat vă spun eu vouă, „Se va cere de la această generaţie.””

„Vai vouă, oamenilor legii! Pentru că voi aţi îndepărtat cheia cunoaşterii: voi nu aţi intrat în voi înşivă şi cei care au intrat în voi au fost împiedicaţi.”

„Şi cum le spunea el aceste lucruri lor, scribii şi fariseii au început să-i solicite în mod vehement şi să-l provoace pe el să spună multe lucruri.”

„Prinzându-l pe el într-o ambuscadă şi căutând să prindă ceva din gura sa, ca ei să-l poată acuza pe el.”

LUCA (11:45-54)

„Conform Legii Karmei ticăloşia născută din vărsarea sângelui profeţilor de la fundaţia lumii vibrează asupra aceste generaţii rele, provocându-i ei suferinţe variate. Păcatele acumulate de la sângele lui Abel şi Zaharia care au pierit în faţa altarului templului şi distrugerea profeţilor vibrează în eter, va cauza multe suferinţe acestei generaţii.”

Vibraţii Eterice

Un avocat onest, care ocupa un loc important, din timpurile moderne, a spus clientului său *„Dacă vrei să n-ai necazuri, stai deoparte de procese şi săli de judecată şi de avocaţi şi de asemenea, de mine, care sunt avocat.”* Mulţi avocaţi ticăloşi, pentru un câştig interesat, au ascuns adevărul prin argumentele lor inteligente şi au eliberat criminali, pe când îi trimiteau pe inocenţi la ruină sau la moarte. Mulţi avocaţi ticăloşi au luptat împotriva adevărului şi au fost cauza suferinţei oamenilor buni. Mulţi oameni ticăloşi au omorât profeţi şi sfinţi. Efectele rele (karma) care rezultă din păcatele criminalilor care trec nepedepsiţi vibrează în ether trecând prin generaţii, cauzând foamete, focuri, epidemii, ciumă, cutremure, războaie, certuri sângeroase, altercaţii, depravare şi ticăloşie. Exact aşa cum germenii bolii împrăştiaţi printr-un clan neigienic pot persista şi rămâne într-o comunitate, chiar după ce oamenii clanului migrează departe, tot la fel bacteriile gândurilor care vibrează de păcate şi tendinţe create de către oamenii unei generaţii într-un loc persistă şi continuă în următoarea sau în următoarele mai multe generaţii de mai târziu. Toate rasele moderne, diferite de oameni ai pământului sunt compuse din vibraţii bune sau rele ale tuturor strămoşilor lor, de la începutul pământului.

Aşa cum un individ este responsabil pentru toate semințele acţiunilor vieţilor sale trecute, în mod subtil memorate de mintea sa subconştientă şi creierul său, tot la fel orice cursă individuală este responsabilă pentru toate acţiunile trecute ale părinţilor şi strămoşilor în mod subtil acumulate în mintea subconştientă a acelei rase. Acesta este lucrul care creează diferenţe rasiale Americanii – practici; Hinduşii – căutători spirituali; Englezii – colonişti; Francezii – liberali; şi aşa mai departe.

Hinduşii iubesc pacea, deoarece strămoşii lor au iubit pacea şi unele dintre naţiunile vestice vor să se lupte din cauza strămoşilor lor cărora le-a plăcut războiul. Fiecare generaţie suferă sau prosperă mai mult sau mai puţin conform cu câteva dintre acţiunile trecute ale strămoşilor lor. Acest lucru vroia să-l spună Isus, atunci când a spus: „*Sângele tuturor profeţilor care a fost vărsat începând de la fundaţia acestei lumi, poate fi cerut de la această generaţie.*"

„Între timp, când ei s-au adunat împreună, o mulţime nenumărată de oameni, aşa de mulţi încât ei se călcau pe picioare unul pe altul, el a început să spună discipolilor lui mai întâi „FIŢI ATENŢI LA FERMENTUL FARISEILOR, CARE ESTE IPOCRIZIA”."

„PENTRU CĂ NU EXISTĂ NIMIC ACOPERIT, CARE NU VA FI DEZVĂLUIT; NICI ASCUNS, CARE NU VA FI ŞTIUT."

„DE ACEEA ORICE AŢI VORBIT ÎN ÎNTUNERIC, VA FI AUZIT ÎN LUMINĂ ŞI CEEA CE AŢI VORBIT LA URECHE ÎN ODAIE, VA FI PROCLAMAT DE PE ACOPERIŞUL CASEI."

LUCA (12:1-3)

„Aşa cum fermentaţia strică laptele, tot la fel fariseii folosesc ipocrizia pentru a fermenta şi a distruge minţile şi sufletele lor. Aşa cum fermentul lucrează în secret în pâine, tot la fel ipocrizia umflă în secret egoul. Nu contează cum oamenii, ca şi fariseii, îşi păstrează ticăloşia ascunsă sub masca bunătăţii ipocrite, în continuare toată ticăloşia ascunsă, ca focul va arde vălul care o ascunde (n.t. vălul care ascunde ticăloşia) şi se va face manifestă în faţa lumii."

Totul va fi cunoscut

„Nimic nu poate fi ascuns, care nu va fi cunoscut. Toate lucrurile bune sau rele vor fi dezvăluite în final. Chiar şi toate gândurile păcătoase pe care oamenii le gândesc şi le vorbesc în interiorul lor, în întunericul secretului şi al izolării minţii lor vibrează în ether şi sunt înregistrate acolo."

„Dumnezeu, care este omniprezent şi omniscient cunoaşte toate lucrurile bune şi rele care în tăcere vin şi pleacă în secretul minţilor umane. Prin intermediul legii vibraţiei toate secretele spuse sau şoptite în odăi pot fi cunoscute în public la un moment sau altul. În realitate nu sunt secrete în lume, pentru că chiar şi atunci când un om moare cu anumite secrete în sufletul său, ele sunt citite în mod deschis de către Dumnezeu, care are ochi nenumăraţi în ether şi în tot spaţiul. Dumnezeu, fiind Mintea tuturor minţilor şi viaţa întregului cosmos, ştie tot ce apare şi moare în minţile umane şi toate lucrurile care se întâmplă în natură şi în fiecare fărâmă de spaţiu cosmic."

„ŞI VĂ SPUN VOUĂ PRIETENILOR MEI, SĂ NU VĂ TEMEŢI DE CEI CARE VĂ OMOARĂ TRUPUL, ŞI DUPĂ ACEASTA NU MAI ESTE NIMIC DIN CE POT SĂ FACĂ EI."

„DAR VĂ AVERTIZEZ PE VOI DE CINE SĂ VĂ TEMEŢI: TEMEŢI-VĂ DE ACELA CARE, DUPĂ CE A OMORÂT, ARE PUTEREA SĂ VĂ ARUNCE ÎN IAD: DA, VĂ SPUN VOUĂ TEMEŢI-VĂ DE EL."

„NU SUNT CINCI VRĂBII VÂNDUTE PE DOI BANI, ŞI NICI UNA DINTRE LE NU ESTE UITATĂ ÎN FAŢA LUI DUMNEZEU?"

„DAR CHIAR ŞI FIRELE VOASTRE DE PĂR SUNT TOATE NUMĂRATE. DE ACEEA SĂ NU VĂ TEMEŢI: VOI SUNTEŢI DE MAI MARE VALOARE DECÂT MULTE VRĂBII."

„Vă declar vouă vehement, prietenii mei (prieteni aleşi prin alegerea iubirii Tatălui meu, în inima mea şi nu impuşi mie ca şi rude prin natură) nu vă temeți de aceia care amenință să vă omoare corpul, pentru că, chiar dacă, chiar dacă pot face acest lucru, ei nu pot omorî sau cauza supărare minții sau sufletului vostru. Dar îi voi avertiza pe toți aceia care sunt ticăloşi, că voi trebuie să învățați să respectați şi să iubiți pe Dumnezeu, care are puterea, chiar şi după moartea corpurilor voastre, de a face sufletele voastre conştiente şi a le face pe ele în mod conştient să sufere toată ticăloşia lor acumulată a uneia sau a mai multor vieți. De aceea, învățați să vă temeți mai mult de propriile voastre acțiuni, care pot constrânge legea divină să vă facă conştienți de acțiunile şi tendințele voastre rele chiar şi în starea de după-moarte. Voi trebuie să vă temeți să nu respectați legea divină, care vă poate face conştienți de auto-creata conştiință arzândă de după-moarte şi de tendințele rele (iad).”

Omniştiența lui Dumnezeu

„Dumnezeu fiind omniscient şi omniprezent nu eşuează să direcționeze destinul vrăbiilor nesemnificative, nici nu uită să numere câte fire de păr ai pe cap.”

„Tot universul, cu toate detaliile sale este planificat de inteligența Tatălui Cosmic. Când îl veți cunoaşte pe El, veți înțelege motivul tuturor circumstanțelor şi întâmplărilor inexplicabile şi vă veți minuna de înțelepciunea Tatălui care călăuzeşte totul şi încearcă să împiedice licitațiile dizarmonioase ale lui Satan şi ale Iluziei Cosmice. Voi, fiind făcuți după imaginea lui Dumnezeu şi, fiind mult mai de valoare decât vrăbiile, nu trebuie să vă temeți de divina neglijență, ci să fiți siguri că El vă va ajuta să vă regăsiți urmele paşilor voştri spre Împărăția Sa a Eternei Binecuvântări, dacă faceți efortul de a-L cunoaşte pe El prin meditație profundă.”

Prin cuvintele de mai sus, trebuie realizat că, deşi focul şi sabia pot să rănească corpul, ignoranța răneşte sufletul după ce trece în afara corpului. Concepția iadului ca un loc unde sufletele sunt arse cu foc şi fum este ridicolă. Focul material poate produce senzațiile de arsură numai asupra corpului fizic. În starea de după moarte sufletul este destrupat şi nu poate fi conştient de senzații fizice. Dar sufletul poate fi conştient de senzațiile imorale ale iadului dobândite în timpul vieții terestre. Aceste tendințe imorale. Aceste tendințe imorale pot crea un iad mental auto-creat sau tortură, care poate să fie mai rău decât un iad fizic care arde.

Un iad care arde poate tortura corpul numai pentru un timp scurt, pentru că inconştiența morții închide toate senzațiile fizice. Dar iadul mental al imoralității poate persista în suflet în starea de după-moarte în mod nedefinit (n.t. oricât de mult) afară de cazul în care sufletul individual se căieşte şi se roagă pentru eliberare. Fiecare suflet prin încăpățânarea şi stăruința sa de a fi imoral, chiar şi în starea de după-moarte, poate să-şi creeze iadul său mental care durează veşnic, aşa cum doreşte el. Aceasta este ceea ce se înțelege prin iadul-de-foc etern. În viața pământească, de asemenea, o persoană poate să creeze iadul mental.

„De asemenea, vă spun eu vouă ORICINE MĂ VA RECUNOAŞTE PE MINE ÎN FAȚA OAMENILOR, PE EL ÎL VA RECUNOAŞTE FIUL OMULUI ÎN FAȚA ÎNGERILOR. DAR CEL CARE SE VA LEPĂDA DE MINE ÎN FAȚA OAMENILOR, VA FI LEPĂDAT ÎN FAȚA ÎNGERILOR LUI DUMNEZEU.”

„ŞI ORICINE VA SPUNE UN CUVÂNT ÎMPOTRIVA FIULUI OMULUI, ÎI VA FI IERTAT LUI: DAR CELUI CARE BLASFEMIAZĂ ÎMPOTRIVA SFÂNTULUI DUH, NU ÎI VA FI IERTAT.”

„ŞI CÂND EI VĂ ADUC PE VOI ÎN SINAGOGI ŞI LA MAGISTRAŢI ŞI LA PUTERI, SĂ NU VĂ GÂNDIŢI CUM SAU CE LUCRU AR TREBUI SĂ RĂSPUNDEŢI: PENTRU CĂ SFÂNTUL DUH VĂ VA ÎNVĂŢA PE VOI ÎN ACEEAŞI ORĂ CEEA CE AR TREBUI SĂ SPUNEŢI.”

LUCA (12:8-12)

„Vibrația Cosmică inteligentă, manifestarea fizică a lui Dumnezeu va picura înțelepciunea particulară de care este nevoie în interiorul intuiției voastre dezvoltate în momentul în care vi se cere să vorbiți ceva în apărarea adevărului şi a voastră înşivă, ce trăiți pentru cauza sa.”

În pasajele de mai sus, Isus spune credincioşilor avansați să folosească Vibrația Cosmică şi înțelepciunea ei şi nu egoul şi limitările sale pentru călăuzire generală a conduitei în momente critice. Majoritatea oamenilor vorbesc ghidați doar de egoismul lor, de teamă şi de egoul limitat. În consecință, rezultatul discursului lor devine deseori dezastruos pentru ei. Sufletele avansate găsesc că este înțelept să-şi călăuzească inteligența lor şi liberul arbitru şi discursul prin înțelepciunea divină prin înțelepciunea divină în Sfântul Duh (OM). Toți credincioşii adevărați care au simțit acest Sunet Cosmic sau Sfântul Duh în meditație pot în mod fructuos să-şi călăuzească intuiția şi discursul în toate problemele vieții, conform direcției înțelepciunii infinite.

„Şi unul dintre tovarăşi i-a spus lui „Învățătorule, vorbeşte cu fratele meu, ca el să împartă moştenirea cu mine.” Şi el i-a spus lui „Omule, cine m-a făcut pe mine judecător sau împărților peste voi?””

LUCA (12:13-14)

Omule orientat cu mintea spre materie, Dumnezeu şi karma ta ar trebui să fie judecătorul care să împartă moştenirea în cauză.

În cele de mai sus Isus arată că el era interesat în principal de chestiunile spirituale, de aceea el nu vroia să se deranjeze cu împărțirea proprietăților.

„Şi el le-a spus lor „Luați aminte şi fiți atenți la lăcomie: pentru că viața unui om nu constă în abundența lucrurilor pe care el le posedă.””

LUCA (12:15)

Este un lucru destul de obişnuit ca oamenii care posedă prea multe lucruri să fie nefericiți, pentru că timpul lor este petrecut în a-şi face griji despre posesiunile lor şi nu în a se bucura de aceea ce au. Isus indică, de asemenea, că acele persoane care cred că viețile lor sunt sigure din cauza posesiunilor lor, se înşeală foarte mult. El continuă să ilustreze acest lucru prin următoarea parabolă.

„Şi el le-a spus o parabolă[5] lor spunând „Pământul unui anumit om bogat a dat recoltă bogată: Şi el s-a gândit în interiorul său, spunând „Ce ar trebui să fac, pentru că nu am loc unde să depozitez fructele mele? Şi el a spus „Aşa voi face: Voi dărâma un hambar şi voi construi altul mai mare; şi acolo îmi voi depozita toate fructele şi toate bunurile mele. Şi îi voi spune sufletului meu „Suflete, tu ai multe lucruri strânse pentru mulți ani: odihneşte-te, mănâncă, bea şi fii vesel.””

[5] n.t. parabolă = o poveste simplă, folosită pentru a ilustra o lecție morală sau spirituală, aşa cum a fost spusă de Isus în Evanghelie

„Dar Dumnezeu i-a spus lui „Tu, nesăbuitule, sufletul tău în această noapte îți va fi cerut ție: şi atunci ale cui vor fi aceste lucruri pe care le-ai produs tu?" Aşa este cel care a aşezat o comoară pentru el însuşi şi nu este bogat în faţa lui Dumnezeu.""

LUCA (12:16-21)

În cuvintele de mai sus Isus vorbeşte despre falsa siguranță pe care lăcomia pentru posesiuni materiale o comunică sufletului. Mulți oameni lucrează din greu în lume pentru lucruri materiale şi acumulează sume mari de bani, numai ca să moară atunci când sunt pe cale să se bucure de ei. Astfel de evenimente arată în mod clar cât de nesăbuit este să-ți petreci tot timpul ca să faci bani pentru corpul efemer care poate muri în orice moment.

Este mai bine ca fiecare persoană să acumuleze bogățiile durabile ale beatitudinii meditației zilnice, înțelepciunea şi calitățile divine prin a-i servi pe ceilalți. Bogățiile materiale câştigate prin muncă grea trebuie să fie abandonate fără preaviz la chemarea morții, dar toate calitățile spirituale dobândite prin meditație, auto-negarea şi auto-disciplina sunt comori durabile ale sufletului care-l însoțesc în eternitate, când corpul încetează să mai existe.

Bogățiile materiale aduc în mod temporar admirația de la oamenii de lume, dar ei sunt nefolositori în momentul morții. Bogățiile spirituale dobândite de oricine s-ar putea să nu atragă admirația oamenilor de lume, dar ele sunt folositoare sufletului în starea de după moarte. Bogățiile spirituale asigură libertatea eternă şi siguranța fericii durabile a sufletului. De aceea spune Isus că ființele umane ar trebui să să încerce să folosească la maximum scurtul timp prețios din viață pentru a dobândi recolta nemuririi şi nu deziluzie.

Banii şi bogățiile nu asigură eliberarea de la boală sau de la moarte sau de la accidente sau de suferințe mentale, dar binecuvântarea divină dobândită în meditație dă o fericire neschimbătoare a sufletului în momente de mare încercare şi de necaz şi, de asemenea, în timpul morții. Isus în viața lui a demonstrat că el a renunțat la tot confortul material şi chiar la confortul trupului său, pentru a deveni liber şi virtuos în fața ochilor lui Dumnezeu.

CAP. 14 SFATUL LUI ISUS –

CUM SĂ CONSTRUIM O LUME FĂRĂ RĂZBOAIE

„Şi el a spus discipolilor săi „De aceea vă spun eu vouă să nu vă gândiți la viața voastră, ce veți mânca, nici pentru corp ce veți îmbrăca. Viața este mai mult decât mâncare, iar corpul este mai mult decât îmbrăcăminte.”

„Reflectați asupra corbilor, pentru că ei nici nu seamănă, nici nu recoltează şi nici unul nu are magazie sau hambar. Şi Dumnezeu îi hrăneşte pe ei. Cu cât mai buni sunteți voi decât orătăniile. Şi care dintre voi, prin puterea gândului, poate adăuga la statura sa un cot (n.t. cot = unitate de măsură a lungimii egală de obicei cu 44 cm deşi era şi un cot lung = 52 de cm)? Dacă voi nu sunteți capabili să faceți acest lucru, care este cel mai mărunt, de ce să vă gândiți la restul?”

„Reflectați asupra crinilor: cum cresc ei, ei nu trudesc, nu țes, nu torc şi totuşi vă spun vouă că Solomon în toată gloria sa nu era aranjat ca unul dintre ei. Atunci dacă Dumnezeu îmbracă iarba astfel, care este astăzi pe câmp şi mâine este aruncată în foc, cu cât mai mult vă va îmbrăca pe voi, o, necredincioşilor?”

„ŞI NU CĂUTAȚI CE SĂ MÂNCAȚI SAU CE VEȚI BEA ŞI NICI NU VĂ ÎNDOIȚI. PENTRU CĂ TOATE ACESTE LUCRURI LE CAUTĂ NAȚIUNILE LUMII: ŞI TATĂL VOSTRU ŞTIE CĂ AVEȚI NEVOIE DE ACESTE LUCRURI. DAR MAI BINE CĂUTAȚI VOI ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU ŞI TOATE ACESTE LUCRURI VOR FI ADĂUGATE VOUĂ.”

LUCA (12:22-31)

„De aceea vă spun eu vouă să nu vă îngrijorați mereu, cu privire la ce mâncare veți mânca sau cu ce stiluri de îmbrăcăminte vă veți îmbrăca. Este nevoie de viața eternă pentru a susține viața umană şi nu doar mâncare, trebuie să înțelegeți acest lucru, iar corpul a fost creat pentru a exprima înțelepciunea sufletului şi nu doar ca să fie decorat cu haine.”

„Uitați-vă la corbi – ei nu-şi complică viața prin dorințe care nu sunt necesare sau câştiguri de bogății nelimitate şi totuşi Dumnezeu îi hrăneşte pe ei, deşi ei nu au magazii sau hambare, nici bani la bancă. Şi de voi – care sunteți mai importanți decât corbii – va avea grijă Dumnezeu, de asemenea, cu condiția ca voi să aveți o credință absolută că El este Viața din spatele vieții voastre şi că pâinea şi hainele nu sunt lucruri care vă mențin şi vă susțin viața voastră.”

„Cum nu puteți adăuga un cot la statura voastră cu toate luptele şi eforturile voastre, atunci de ce să vă îngrijorați în privința corpului vostru care este în mod direct menținut de către Dumnezeu şi de abundența naturii şi în mod indirect de capacitatea voastră de a câştiga şi de eforturile fizice?”

Reflectați asupra crinilor

„Priviți la crini, cât sunt ei de frumoşi şi de frumos-mirositori. Ei se mențin pe ei înşişi fără un salar şi fără să-şi înceapă o afacere. Solomon, cu toate puterile sale dobândite şi îmbrăcămintea sa regească nu putea să arate atât de grațios şi de divin ca şi crinul-crescut-de-Dumnezeu. Dumnezeu are puterea de viață şi de moarte asupra tuturor lucrurilor, mari şi mici; El vă va îmbrăca pe voi, care sunteți creați după imaginea Sa şi totuşi aveți atât de puțină credință în puterile nemuritoare din interiorul vostru, ca descendent direct al lui Dumnezeu. Nu vă petreceți tot timpul vostru având grijă de nevoile trupului şi nu vă îndoiți că Dumnezeu,

care v-a dat vouă viaţă şi a creat toate lucrurile comestibile pentru a o susţine, îşi va aminti să susţină viaţa voastră."

„Toate naţiunile pământului îşi petrec, în mod nesăbuit tot timpul lor pentru a căuta băutură şi mâncare şi bunăstare fizică naţională – acesta este motivul pentru care ele se conduc în mod greşit pe ele însele şi devin implicate în egoismul industrial, care conduce la războaie şi la distrugere. În loc de aceasta, lăsaţi ca naţiunile pământului să-l caute pe Dumnezeu şi să trăiască sub bolta frăţiei spirituale internaţionale. Acestor naţiuni fraterne, care trăiesc în pace şi în conştiinţa lui Dumnezeu, Tatăl Ceresc, care cunoaşte nevoile tuturor, oferă prosperitate durabilă, bunăvoinţă şi legi internaţionale. Naţiunile pământului şi indivizii care caută Împărăţia lui Dumnezeu prin dobândirea fericirii durabile prin meditaţie zilnică şi a armoniei, vor atrage în mod automat sănătate, prosperitate şi bogăţii materiale."

Prin aceste cuvinte, Isus dă naţiunilor pământului şi indivizilor măreaţa reţetă pentru fericirea individuală şi naţională. Starea omului şi a naţiunii moderne care sunt nebuni după bani arată în mod distict că ei, – prin egoism, – ruinează fericirea individuală şi naţională. Egoismul individual şi egoismul patriotic, ambele crează necesităţi şi lipsuri în familie şi în naţiune. Viaţa de afaceri modernă, competitivă este distructivă din cauză că fiecare încearcă să îndepărteze posesiunile celorlalţi. Astfel într-o comunitate de o mie de oameni de afaceri fiecare om de afaceri are 999 de inamici şi de competitori. Isus i-a spus fiecărui om să-şi împartă posesiunile sale cu toţi. Conform acestei legi, fiecare persoană dintr-o comunitate de 1000 are 999 de ajutoare. Dacă dictatorii diferitelor naţiuni, în loc să se concentreze pe armament şi pe egoism naţional, întorc minţile adepţilor lor în spre dobândirea păcii, a prosperităţii, a frăţiei internaţionale şi spre binecuvântarea meditaţiei, pământul astăzi ar fi un rai; prosperitate, sănătate, bunăstare materială şi beatitudinea meditaţiei ar fi adăugate tuturor comorilor spirituale ale naţiunilor.

Complicaţiile Civilizaţiei

Dacă naţiunile pământului nu ar complica situaţia prin egoism industrial, care conduce la superproducţie, atunci toate popoarele ar avea destul de mâncare şi ar trăi în prosperitate. Dar, din moment ce egoismul patriotic şi prosperitatea materială sunt unicele ţeluri ale aproape tuturor naţiunilor, lumea este aruncată în haos şi confuzie din care rezultă foamea şi suferinţele războiului care se pot evita.

Dacă toate naţiunile pământului ar trăi în frăţie şi ar dori să-i placă lui Dumnezeu şi lui Christ, ele ar face schimb de mâncare şi de îmbrăcăminte şi nu ar suferi niciodată de lipsuri, de foame sau de sărăcie. Sistemul economic prezent de profit şi de exploatare a eşuat şi doar o frăţie a naţiunilor şi o frăţie a industriilor necesare şi a industriaşilor poate aduce prosperitate durabilă lumii.

Este imperativ acum ca indivizii şi naţiunile să abandoneze egoismul industrial, să hrănească şi să îmbrace corpul internaţional. Naţiunile pământului ar trebui să înveţe să dobândească înţelepciunea, să mediteze şi să fie în acord cu Infinitul, astfel încât ele să poată hrăni sufletul naţional cu fericire veşnică. Naţiunile care sunt bogate în prosperitate, dar nu şi în înţelepciune şi în beatitudinea lui Dumnezeu a meditaţiei pot să-şi piardă prosperitatea lor materială dezechilibrată prin războaie civile, lupte între capital şi muncă şi necazuri cu vecinii invidioşi, care pot fi geloşi pe prosperitatea lor materială. Capitalul şi munca, ca şi creierul şi membrele trebuie să colaboreze pentru fericirea corpului şi a sufletului naţiunilor şi să nu lupte şi să întâlnească distrugerea reciprocă.

Indivizii şi naţiunile, care trăiesc în armonie cu Dumnezeu şi cu idealurile Sale de frăţie şi de pace, ar exista în prosperitatea perpetuă şi în fericirea spirituală. Dar toate naţiunile care cred în puterea sabiei şi în egoismul industrial şi patriotic mai devreme sau mai târziu aduc dezastrul fizic, mental şi spiritual lor înşile şi altor naţiuni fraterne.

Dumnezeu, care este Sursa cosmosului cunoaşte nevoile indivizilor şi ale naţiunilor şi dacă El hrăneşte corbii, cu atât mai mult El va furniza totul indivizilor şi naţiunilor care sunt în armonie cu idealurile Sale!

Condiţiile moderne haotice de peste lume sunt rezultatul trăirii unor idealuri nedumnezeieşti. Indivizii şi naţiunile pot fi protejaţi de distrugerea totală, dacă ei trăiesc prin idealurile cereşti ale frăţiei, de colaborare industrială şi de schimb internaţional de bunuri pământeşti şi de experienţe spirituale. Egoismul patriotic a eşuat să comunice securitate naţională şi prosperitate şi în loc de aceasta a adus dezastre naţionale, războaie, şomaj, teamă, insecuritate, foame şi calamităţi naturale (cum ar fi cutremure, uragane, furtuni de praf, care sunt rezultate indirecte ale acţiunilor rele acumulate ale indivizilor şi ale naţiunilor).

Bogăţii materiale

În cuvintele de mai sus Isus nu a vrut să spună că nimeni n-ar trebui să mănânce sau să se îmbrace sau să vină în întâmpinarea condiţiilor imperative ale vieţii. El a vrut să spună că oamenii nu ar trebui să-şi petreacă tot timpul vieţii lor în a se gândi la mâncare şi la haine, aşa cum majoritatea oamenilor de lume o fac. Marii oameni de ştiinţă şi oamenii din literatură şi ei mănâncă şi se îmbracă, dar minţile lor sunt preocupate în întregime în subiectele în care s-au specializat.

Isus îi avertizează pe oameni să nu fie materialişti şi în a-şi folosi întreaga lor energie pentru a se îngrijora în privinţa mâncării sau a îmbrăcămintii. Isus ne spune nouă să ne concentrăm asupra vieţii eterne – care este sursa tuturor vieţilor şi să atingem nemurirea, în timp ce mâncăm sau ne îmbrăcăm corpul fără prea multă îngrijorare. Isus a mâncat şi s-a îmbrăcat, dar întreaga sa minte era asupra lui Dumnezeu. Prin aceasta el a găsit sursa vieţii şi nu a risipit timpul pentru a dobândi necesităţi tranzitorii, care susţin casa corpului nepermanentă a sufletului nemuritor.

În mod asemănător, naţiunile pământului ar putea să fie mult mai fericite, dacă ele şi-ar susţine trăirea simplă şi gândirea înaltă şi şi-ar concentra minţile asupra dezvoltării spirituale, poezie sau filozofie şi mai puţin pe complicata dezvoltare a afacerilor şi pe nebunia banilor, care conduce la distrugerea fericirii fizice. Afacerea este pentru fericirea omului şi omul nu a fost făcut pentru afacere. Este necesară doar atâta afacere cât să nu interfereze cu dezvoltarea spirituală a omului. Afacerile moderne, fiind competitive, îi iau tot timpul omului şi-l lasă pe el epuizat şi-l fac pe el incapabil de a se concentra în a-şi face lui viaţa lui cu adevărat fericită din punct de vedere spiritual.

„NU TE TEME, TURMĂ MICĂ; PENTRU CĂ ESTE PLĂCEREA BUNĂ A TATĂLUI SĂ ÎŢI DEA ŢIE ÎMPĂRĂŢIA. SĂ VINDEŢI CE AVEŢI ŞI DAŢI POMANĂ, DAŢI-VĂ VOUĂ SACI CARE NU ÎMBĂTRÂNESC, O COMOARĂ ÎN CERURI CARE NU DĂ GREŞ, ACOLO UNDE NICI UN HOŢ NU SE POATE APROPIA ŞI NICI MOLIILE NU STRICĂ. PENTRU CĂ ACOLO UNDE ESTE COMOARA, ACOLO VA FI ŞI INIMA TA.”

LUCA (12:32-34)

„Nu te teme, turmă mică de credincioşi, pentru că prin credinţa ta Tatăl se va simţi justificat şi bucuros să-ţi dea ţie împărăţia Omniprezenţei, care îţi aparţine ţie, cum tu eşti creată după imaginea Lui.”

Dorința numai pentru Dumnezeu

„Singura voastră dorință fiind aceea de a-l cunoaşte pe Dumnezeu şi de a urma calea renunțării, vindeți toate proprietățile voastre pământeşti şi dați banii primiți săracilor şi celor care au nevoie. Nu vă concentrați pe a transporta saci materiali care putrezesc şi decad cu folosirea lor, ci transportați cu voi receptaculul care nu decade al intuiției dezvoltate prin meditație profundă. Depozitează acolo comorile înțelepciunii, ale beatitudinii etern noi, conştiința Omniprezenței, care nu vor da greş niciodată sau să fie îndepărtate de la voi. Astfel de comori cereşti dobândite prin meditație nu pot fi îndepărtate de la voi prin hoțul morții sau să fie distruse de către moliile timpului. Oamenii de lume se concentrează pe nesiguranța plăcerilor materiale, dar tu să laşi inima ta să fie concentrată asupra plăcerilor eterne, dobândite ale realizării lui Dumnezeu."

În cuvintele de mai sus Isus subliniază că copiii rătăcitori ai lui Dumnezeu trebuie să-şi amintească imaginea divină din interiorul lor şi astfel să merite evoluția spirituală. Nimeni nu poate ruina Împărăția spirituală de la Dumnezeu urmând numai legea spirituală, pentru că Tatăl Ceresc îşi rezervă dreptul de a dărui eliberarea (n.t. de păcate şi de consecințele acestora) atunci când El consideră că este potrivit. Dar trebuie, de asemenea, reamintit că Dumnezeu l-a făcut deja pe om după imaginea Sa şi de aceea omului îi este hotărât să-şi recâştige divinitatea sa, chiar dacă el este îngropat adânc dedesubtul dărâmăturilor încarnărilor şi amăgirilor. A fost plăcerea bună a Tatălui Ceresc să-şi întipărească imaginea Sa perfectă în toți copiii Săi umani şi când ei îşi abandonează identificarea lor cu natura lor umană şi scot la iveală imaginea divină perfectă a lor, atunci şi numai atunci Tatăl Ceresc este bucuros să-i primească pe ei înapoi în Casa nemuririi Sale.

În cuvintele de mai sus Isus enunță datoria omului care se află pe calea renunțării absolute, care doreşte să-l cunoască numai pe Dumnezeu, prin a abandona tot restul. Acesta este motivul pentru care Isus spune că toți cei care au renunțat (n.t. la viața materialistă), care au vreo posesiune, ar trebui să le vândă pe ele şi să dea de pomană şi să se concentreze numai pe dobândirea sacului intuiției plin de comori cereşti ale calităților divine nepieritoare.

„Fie ca coapsele voastre să se încingă, iar lumina voastră să ardă; Şi voi înşivă ca şi oameni care îl aşteaptă pe Domnul, când el se va întoarce de la nuntă; atunci când el vine şi bate, ei îi pot deschide lui imediat. BINECUVÂNTAȚI SUNT ACEI SERVITORI, PE CARE DOMNUL ÎI VA GĂSI CONTEMPLÂND: CU ADEVĂRAT VĂ SPUN EU VOUĂ CĂ EL SE VA ÎNCINGE PE SINE, ŞI ÎI VA FACE PE EI SĂ STEA JOS LA MASĂ ŞI VA VENI MAI DEPARTE ŞI-I VA SERVI PE EI."

„Şi dacă el va veni la al doilea ceas, sau la al treilea ceas şi-i va găsi pe ei astfel, binecuvântați sunt acei servitori. Şi să ştiți că dacă omul bun al casei ar fi ştiut la ce oră va veni hoțul, el ar fi stat de veghe şi nu ar fi îndurat casa lui să fie spartă. ŞI VOI SĂ FIȚI GATA, DE ASEMENEA: PENTRU CĂ FIUL OMULUI VINE LA O ORĂ CÂND NU VĂ GÂNDIȚI LA LUCRUL ACESTA. "

„Atunci Petru i-a spus lui „Doamne, ne spui tu această parabolă nouă sau chiar la toți?" Şi Domnul i-a spus lui „Cine este atunci acel slujitor credincios şi înțelept pe care stăpânul său îl va face conducător peste servitorii casei, ca să le dea lor porțiunea de mâncare în sezonul cuvenit?""

„Binecuvântat este acest servitor care, când vine stăpânul său, îl găseşte făcând acel lucru (n.t. pe care i l-a dat de făcut). Despre adevăr vă spun vouă, că el îl va pune conducător peste tot ce are. Dar dacă acel servitorul spune în inima sa „Stăpânul meu întârzie venirea sa" şi începe să-i bată pe servitori şi pe servitoare şi să mănânce şi să bea; Stăpânul acelui servitor va veni într-o zi când el nu se uită după el şi la o oră când el nu este treaz şi-l va tăia pe el în două şi-i va orândui lui porțiunea lui cu necredincioşii."

„Şi acel servitor, care cunoştea voinţa stăpânului, şi nu s-a pregătit pe sine, şi nici nu a făcut conform voinţei acestuia, va fi bătut cu mai multe lovituri de bici."

„Dar cel care nu ştia şi a comis lucruri care meritau lovituri de bici, va fi bătut cu puţine lovituri de bici. PENTRU CĂ ACELORA CĂRORA LI SE DĂ MULT, DE LA EI SE CERE MULT: ŞI DE LA CEI CĂRORA LI S-A ÎNCREDINŢAT MULT, DE LA EI SE VA CERE MAI MULT."

LUCA (12:35-48)

„Păstraţi-vă voinţa spirituală pregătită şi concentrată în interior, privind la diferitele lumini sau stele ale coloanei vertebrale, prin care voi puteţi conduce conştiinţa voastră de la corpul finit la infinit trimiţând conştiinţa voastră şi forţa vieţii prin ele în spirit. Voi ar trebui să fiţi ca adevăraţii credincioşi care aşteaptă conştiinţa cosmică divină să fie manifestă în casa corpului, după aceea conştiinţa cosmică se întoarce de la unitatea căsătorită cu toată natura şi astfel în mod distinct se face pe sine manifestă prin conştiinţa credinciosului, fără acoperământul ascuns al manifestărilor naturii."

Conştiinţa Cosmică

„Când vine conştiinţa cosmică şi bate la porţile intuiţiei credinciosului, ea trebuie primită cu credinţă. Acei servitori şi credincioşi ai lui Dumnezeu sunt binecuvântaţi cu eternă eliberare, când conştiinţa cosmică vine în conştiinţa lor şi-i găseşte vii cu înţelepciune şi veghind să-l găsească pe Dumnezeu şi desfiinţând ignoranţa.

„Cu adevărat eu vă declar, prin adevărul pe care-l simt în mine, că Dumnezeu va veni la adevăratul credincios ţi-l va servi pe el cu mâncarea adevăratei înţelepciuni şi a divinei comuniuni. Şi când vine Dumnezeu, o dată sau de două ori sau de trei ori, în conştiinţa de veghe a credincioşilor, ei vor fi binecuvântaţi prin libertate spirituală pentru că au trecut toate testele comuniunii divine. Acel credincios este bun care îşi păstrează corpul său şi casa mentală bine păzite cu înţelepciune, astfel încât hoţul ignoranţei nu poate să intre deodată şi să străpungă prin conştiinţa sa, furând prin calităţile sale spirituale. Exact aşa cum hoţul intră deodată şi se furişează într-o casă, tot aşa să-ţi aminteşti că Conştiinţa Christică vine la credincios deodată şi pe furiş, pentru a vedea dacă el este pregătit să o primească."

Întârzierea este periculoasă

„Adevăratul credincios este întotdeauna de veghe şi primeşte Conştiinţa Christică, oricând vine acesta, dar credinciosul înţelept care se roagă cu intermitenţe, deseori pierde manifestarea Conştiinţei Christice. Acel servitor care este fără încetare credincios şi în mod constant înţelept şi este veşnic în gardă este făcut stăpân -- de către Domnul Dumnezeu -- al corpului şi al casei mentale şi i se dă destulă *mâncare* sau *înţelepciune* pentru a controla pe toţi *servitorii săi* sau *simţurile*. Când Conştiinţa Christică deodată vizitează credinciosul şi-l găseşte pe el viu cu înţelepciune, atunci *acel credincios îşi descoperă cu adevărat completa stăpânirea de sine asupra sa prin contactul permanent cu Conştiinţa Christică*."

„Dar credinciosul care nu este grijuliu şi este capricios, care crede că el nu va medita în fiecare zi, din cauză că manifestarea Conştiinţei lui Dumnezeu este întârziată şi astfel continuă să-şi trateze prost slujitorii săi, simţurile şi să insulte sau să folosească greşit fecioarele simţirii sale fine şi să se bucure de obiectele simţurilor şi să fie beat de iluzie, va descoperi că Conştiinţa Christică se va manifesta conştient în el într-o zi, atunci când el nu o va căuta, la un moment când el nu va fi cu băgare de seamă din punct de vedere spiritual şi

descoperindu-l pe el neglijent din punct de vedere spiritual spiritual, se va separa şi se va îndepărta de conştiinţa credinciosului care nu a fost grijuliu."

Un astfel de credincios neglijent, datorită credinţei sale, primeşte un contact temporar cu Dumnezeu, dar din cauza neglijenţei îl pierde din nou şi devine asociat cu categoria necredincioşilor, care nu au contact niciodată cu Dumnezeu. Acel credincios, care simte în mod intuitiv voinţa lui Dumnezeu şi nu se pregăteşte pe sine pentru a primi încercările divine sau nu ascultă voinţa divină, se va descoperi pe sine fixat de griji şi de supărarea acută de a-l pierde pe Dumnezeu după ce L-a găsit pe El. Dar credinciosul care este neglijent în mod inconştient de venirea lui Dumnezeu, nu va suferi atât de mult. Multă băgare de seamă şi cumpătare mentală este cerută credincioşilor cu înţelepciune, exact aşa cum oamenii se aşteaptă la mult de la liderii sociali responsabili.

În cele de mai sus Isus vorbeşte despre credincioşii avansaţi, care n-ar trebui să se concentreze niciodată asupra corpului, ci asupra celor şapte receptacule de energie din coloana vertebrală şi conştiinţa divină, astfel încât ignoranţa să nu-i poată invada pe ei niciodată şi ei să fie mereu pregătiţi să primească manifestarea lui Dumnezeu, care este ascunsă în spatele consoartei Lui, natura. *Întoarcerea Domnului de la nuntă* semnifică faptul că *Dumnezeu este ascuns şi ocupat în natură, dar El defiinţează toate amăgirile manifestărilor naturale şi se dezvăluie pe Sine ca şi Conştiinţă Cosmică şi Lumină* pentru adevăratul credincios.

Dumnezeu poate veni, datorită credinţei credinciosului grijuliu, dar pleacă din cauză că el este neglijent şi se răsfaţă în desfătarea simţurilor. Acei credincioşi care în mod conştient ştiu că Dumnezeu se poate manifesta în ei şi totuşi neglijează să renunţe la plăcerile simţurilor, descoperă manifestarea bruscă a lui Dumnezeu şi plecarea Sa bruscă. Astfel de credincioşi realizează atunci ascuţimea suferinţei mentale pentru a-l fi descoperit pe Dumnezeu, Eliberatorul Universului şi apoi brusc îl pierd.

Ţelul lui Dumnezeu

Ţelul lui Dumnezeu care îl vizitează pe credincios este că El întotdeauna răspunde credinţei credinciosului, dar dacă credinciosul se întâmplă să ducă o viaţă nespirituală, El se îndepărtează după ce El s-a manifestat credinciosului prin străfulgerări. Cât timp dispariţia lui Dumnezeu de la asemenea credincioşi negrijulii pare să le aducă acestora suferinţă, totuşi credincioşii ar trebui să fie încurajaţi să-l caute pe Dumnezeu permanent. Sunt mii care cred că contactul cu Dumnezeu este imposibil, dar credinciosul grijuliu ştie că este diferit, chiar şi dacă numai pentru un timp scurt. Chiar şi în suferinţa sa, el realizează că el va fi capabil să-l cunoască pe Dumnezeu în mod permanent, prin abandonarea obiceiurilor sale nespirituale, neglijente.

Apoi Isus vorbeşte despre a treia categorie de credincioşi, care urmează regulile spirituale în mod mecanic. Dacă, din întâmplare, ei îl contactează pe Dumnezeu pentru o clipă în meditaţie, ei nu suferă mult pentru că-l pierd pe El din cauza lipsei de profunzime în simţirea lor spirituală pentru Dumnezeu.

Dumnezeu niciodată nu-i bate pe credincioşi cu biciul, dar ei simt chinurile suferinţei prin propria lor nebunie de a-l pierde pe Dumnezeu, după ce odată l-au găsit pe El. Când credinţa credinciosului este coaptă, Dumnezeu se manifestă pe Sine acestuia, chiar dacă el nu caută manifestările divine. Dar, pentru a-l contacta pe Dumnezeu în mod permanent, credinciosul trebuie să fie veşnic atent la conştiinţa sa divină în stările de somn, vis şi starea de veghe. Orice credincios, care scoate în evidenţă orice manifestare corporală sau mentală, alta decât concentrarea în întregime asupra lui Dumnezeu, nu poate să-l reţină pe El în mod permanent.

„Eu am venit ca să trimit foc pe pământ; şi ce voi vrea Eu, dacă va fi deja aprins? Dar eu am un botez cu care să fiu botezat; şi cum sunt eu strâmtorat până ce este realizat! PRESUPUNEȚI CĂ EU AM VENIT CA SĂ ADUC PACE PE PĂMÂNT? VĂ SPUN EU CĂ NU; CI MAI DEGRABĂ DIVIZARE: Pentru că de astăzi înainte vor fi cinci într-o casă divizată, trei împotrivă la doi, doi împotrivă la trei.”

„Tatăl va fi separat de fiu, iar fiul va fi separat de tată; mama împotriva fiicei, iar fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii, iar nora împotriva soacrei”. Şi el a mai spus, de asemenea, oamenilor „Când vedeți că se ridică un nor din vest, îndată spuneți „Vine un duş” şi aşa este. Şi când vedeți un vânt din sud că suflă spuneți „Va fi cald;” şi aşa se întâmplă. Voi, ipocriților, voi puteți distinge fața cerului şi a pământului; dar cum se face că nu puteți distinge vremea aceasta (n.t. epoca)? Da, şi de ce voi înşivă nu judecați ceea ce este corect?””

LUCA (12:49-57)

„Eu am venit pe pământ ca să aduc focul înțelepciunii care va arde fără milă barierele ignoranței. Acum acest foc este deja aprins cu focul înțelepciunii, care arde ignoranța şi cum mă pot simți satisfăcut, până se îndeplineşte acest lucru? Câțiva dintre voi, care cred că am venit pe pământ doar ca să aduc pacea, se înşeală pentru că înțelepciunea mea va crea, de asemenea, separare între bine şi rău. Toți adepții, care mă urmează pe mine în adevăr şi înțelegere, se vor separa pe ei înşişi de cei care trăiesc în întuneric. Pacea nu poate domni peste o familie unde tatăl poate urma învățăturile mele, iar fiul poate urma amăgirile satanice.”

În cuvintele de mai sus Isus vorbeşte despre natura înflăcărată a înțelepciunii. Înțelepciunea dă pace acelora care sunt în armonie cu ea şi-i arde pe cei care sunt împotriva ei. Adevărul este ca un foc care, mânuit în mod potrivit, dă căldură şi lumină, dar oricine încearcă să intre în el şi să se ia la trântă cu el, se arde.

Adevărul are o vibrație arzătoare. Adevărații credincioşi înşişi sunt în armonie cu adevărul prin a-şi înălța vibrația lor prin disciplină spirituală, dar oamenii ignoranți, care se luptă cu adevărul prin ignoranță, se percep pe ei înşişi nefericiți.

„Când tu mergi cu adversarul tău la magistrat, cum eşti tu pe drum, fă un efort stăruitor, ca tu să te poți elibera de el; ca nu cumva el să te tragă cu forța pe tine la judecător, iar judecătorul să te trimită pe tine la ofițer, iar ofițerul să te arunce pe tine în închisoare. Îți spun eu ție că tu nu vei pleca de acolo până ce nu vei plăti ultimul bănuț.”

LUCA (12:58-59)

„Orice credincios, care în introspecția sa, descoperă că *adversarul său – legea karmică* – i-a rânduit lui să apară în fața *magistratului legii cosmice*, trebuie să se roage ca el să fie eliberat de la a culege rezultatele acțiunilor sale rele, pentru că majoritatea oamenilor condamnați de către *judecătorul Legii Cosmice* sunt trimişi în închisoarea suferinței de către *ofițerii tendințelor karmice* (tendințe care apar din acțiunile rele). Eu îți spun ție că nu poți scăpa de tribunalul Legii Cosmice şi al Legii Karmice, care guvernează toate acțiunile umane, până când nu vei plăti prin îndreptarea karmei tale rele, prin suferință şi prin rugăciune.”

În cuvintele de mai sus Isus vorbeşte despre *Legea inscrutabilă a Cauzei şi Efectului*, care guvernează toate acțiunile (Legea Karmei), astfel încât, *atunci când o persoană a săvârşit acțiuni bune sau rele, ea trebuie să culeagă rezultatele bune sau rele ale acțiunii*. Legea karmei rele este marele adversar al omului, deoarece aduce numeroase suferințe. Oamenii pot fi eliberați în mod parțial şi total, în timp, de efectele karmei rele (n.t. acțiunii

rele, deoarece *karma = acțiune*), dacă el se roagă în mod continuu pentru iertare la judecătorul divin, creatorul Legii Cosmice, care domneşte peste toate viețile şi peste toate acțiunile.

„Erau prezenți în acel anotimp unii care i-au spus lui de galileeni, al căror sânge Pilat l-a amestecat cu sacrificiile lor. Şi Isus răspunzând, le-a spus lor: „Presupuneți voi că aceşti galileeni au fost păcătoşi printre toți galileenii, pentru că ei au suferit asemenea lucruri?””

„Eu vă spun vouă că Nu: dar cu excepția cazului când vă căiți, veți pieri în mod asemănător; Sau acei optsprezece, peste care a căzut turnul din Siloam şi i-a ucis, credeți voi că ei erau păcătoşi peste toți oamenii care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun vouă „Nu: dar cu excepția cazului în care vă căiți şi voi veți pieri în mod asemănător.”

LUCA (13:1-5)

În cuvintele de mai sus Isus vorbeşte despre Legea Karmei (cauză şi efect care guvernează toate acțiunile umane). Isus corectează o eroare din mințile acelora care se gândesc că ei erau virtuoşi din cauză că ei trăiau, pe când aceia care au fost ucişi de Pilat sau de turnul care a căzut, erau mari păcătoşi.

Este o ruşine pentru ucigaşii care au scăpat, să le fie milă de acei criminali, care au plătit pedeapsa cu moartea. Pentru că criminalii scăpați vor întâlni aceeaşi soartă când se va întâmpla să fie prinşi. În acelaşi fel Isus a explicat că oamenii din jurul său erau adevărați păcătoşi pe care îi aştepta pedeapsa legitimă. Era ridicol pentru ei să creadă că galileenii ucişi şi cei optsprezece ucişi de turn era păcătoşi mai mari. Isus a vrut să spună că moartea prin legea legală sau prin accident nu arată întotdeauna că persoanele moarte erau păcătoşi mai mari. Unii oameni care trăiesc pot fi păcătoşi mult mai mari decât cei care au murit. Moartea nu este întotdeauna rezultatul păcatelor, nici Dumnezeu nu trimite moarte din cauza acțiunii păcătoase a unei persoane.

Păcatul aduce, cu siguranță, moarte spirituală, pierderea fericirii nemuritoare, care este mai mare decât moartea fizică. Păcatul aduce tortura conştiinței şi pedeapsa mentală interioară care corodează, care câteodată este mai mare decât moartea fizică. Aşa că Isus spune „*Nu te gândi că oamenii ucişi au fost păcătoşi mai mari, pentru că printre voi sunt păcătoşi mai mari decât ei. Exceptând cazul în care voi reparați metodele voastre şi abandonați acțiunile voastre rele, viața voastră spirituală va pieri, ceea ce va fi mai mare decât moartea voastră fizică*.” ***Isus avertizează împotriva practicii unor oameni care nu se analizează niciodată pe ei înşişi, gândindu-se că ei sunt mai virtuoşi decât alții, care au suferit boli sau moartea***.